

Advies van de Raad voor de Intellectuele Eigendom betreffende het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten wat het statuut en de controle op de vennootschappen voor het beheer van de rechten betreft

Inleiding

Bij brief van 22 maart 2007 heeft de Voorzitter van de Commissie voor het Bedrijfsleven van de Kamer, het advies gevraagd van de Raad voor de Intellectuele Eigendom over het wetsontwerp over het statuut van en de controle op de beheersvennootschappen, zoals op 11 mei 2006 ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers (DOC 51 2481/001).

Tijdens zijn vergadering van 14 december 2007 heeft de Raad voor de Intellectuele Eigendom beslist om met toepassing van artikel 6, §1, van het koninklijk besluit van 5 juli 2004⁽¹⁾ het onderzoek van dit wetsontwerp toe te vertrouwen aan een ad hoc-werkgroep.

De volgende leden hebben hun kandidatuur voor deze werkgroep ingediend en werden op 14 december 2007 aanvaard door de Sectie: mevr. S. CAPIAU, mevrouw S. DUSOLLIER, mevrouw N. LABOUIERIE, de heer W. CRIEL, mevr. M. GYBELS, mevr. M.C. JANSSENS, de heer O. MAETERLINCK, de heer F. MIGNOLET, de heer A. STROWEL, de heer J.-P. VANDEN DORPE, mevr. K. VAN DER PERRE, mevr. I. VANDERVEKEN, de heer M. VERHAMME, de heer S. VLOEBERGHES en de heer F. YOUNG.

Bovendien zal de werkgroep beroep kunnen doen op de deskundigheid van de volgende personen: de heer D. KROES (bedrijfsrevisor aangesteld door het IBR), de heer P. PEETERS (advocaat gespecialiseerd in het administratief recht), mevr. J. WINDEY (advocaat gespecialiseerd in vennootschapsrecht) en de heer Y. STEMPIERWSKY vertegenwoordiger van de Commissie voor Boekhoudkundige Normen.

De volgende personen van de Dienst van de Controle van de beheersvennootschappen van de FOD Economie, zullen eveneens deelnemen aan de werkzaamheden van de werkgroep: de heer H. DE BIE, mevr. K. D'HAESELEER en de heer P. VAN EYCKEN.

De heer A. STROWEL wordt aangesteld tot Voorzitter van deze werkgroep.

Het secretariaat werd overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004 houdende oprichting van een Raad voor de Intellectuele Eigendom, verzorgd door de Dienst voor de Intellectuele Eigendom.

De Sectie heeft na overleg, en overeenkomstig het verzoek van het Parlement, het mandaat aan de werkgroep gegeven om het ontwerp artikel per artikel te onderzoeken en op grond van dit onderzoek een ontwerp van advies op te stellen ter attentie van de Sectie "Auteursrecht en Naburige rechten".

Volgende vergaderingen werden door de ad hoc-werkgroep gehouden :

¹ Koninklijk besluit van 5 juli 2004 houdende oprichting van een Raad voor de Intellectuele Eigendom (B.S. 17 augustus 2004).

- vrijdag 1/2/2008 om 14.30 u: algemene voorstelling van het wetsontwerp en bespreking van de werkwijze;
- vrijdag 22/2/2008 om 14.30u: artikelen 3-6;
- vrijdag 14/3/2008 om 14.30u: artikelen 7-10;
- vrijdag 4/4/2008 om 14.30u: artikelen 11-13 en 20 ;
- vrijdag 18/4/2008 van 9.30u – 12.30 u en van 14 u – 17 u : artikelen 16-19, 14 – 15, en 21 - 22;
- donderdag 22/5/2008 om 14u : artikelen 23 – 37;
- donderdag 5/6/2008 om 14u: bespreking van het ontwerp van verslag m.b.t. de artikelen 1-10;
- woensdag 9/7/2008 om 14 u: bespreking van het ontwerp van verslag m.b.t. de artikelen 11-22;
- 22/08/08 om 14u: bespreking van het ontwerp van verslag m.b.t. de artikelen 23 tot einde;
- 29/08/2008 om 14u bespreking van het volledige verslag van de ad hoc werkgroep;

De Raad voor de Intellectuele Eigendom heeft op zijn vergadering van 27 mei 2009 het volgende advies alsmede de bijlagen die integraal deel uitmaken van het advies goedgekeurd, op basis van het ontwerp van advies dat hem door de ad hoc groep werd voorgelegd.

II. Advies

Algemene opmerkingen

1. Krachtlijnen van het wetsontwerp

De krachtlijnen en doelstellingen van het wetsontwerp kunnen als volgt worden samengevat:

1° de draagwijdte nader bepalen van de bestaande bepalingen van hoofdstuk VII van voornoemde wet van 30 juni 1994;

2° uitdrukkelijk te voorzien in wettelijke verplichtingen voor de beheersvennootschappen die gericht zijn op een grotere doorzichtigheid van hun activiteiten en inzonderheid van hun boekhouding, zulks gelet op de opdracht van algemeen belang die zij vervullen, alsook op hun rol van verplichte partner voor de rechthebbenden en voor de exploitanten;

3° de opdrachten inzake toezicht van de commissarissen van de beheersvennootschappen uit te breiden om ervoor te zorgen dat zij over een beheersstructuur zouden beschikken, over een administratieve en boekhoudkundige organisatie en over een interne controle, die zijn aangepast aan de activiteiten die zij uitoefenen en aan hun omvang;

4° de taken van de controleorgaan van de beheersvennootschappen nader te omschrijven. Meer bepaald heeft hij als voornaamste opdrachten een externe controle van de wettelijkheid van de activiteiten van de beheersvennootschappen uit te oefenen in het licht van voornoemde wet van 30 juni 1994. Het beginsel van de financiering van de kosten voor het toezicht door de gecontroleerde personen, wordt gehandhaafd;

5° met inachtneming van de rechten van de verdediging te voorzien in sancties die in verhouding staan tot de gebreken vastgesteld bij de beheersvennootschappen.

In verband met de opdracht van algemeen belang die de beheersvennootschappen vervullen, werd vermeld dat de beheersvennootschappen gelet op hun rol van verplichte partner voor zowel de gebruikers als de rechthebbenden, gelet op hun machtspositie, gelet op het feit dat de rechten beheerd worden voor rekening van de rechthebbenden, en gelet op de aanzienlijke bedragen die jaarlijks aan rechten geïnd wordt (in 2005 bedroeg het totaal geïnde bedrag 231.317.000 EUR), de wetgever een daadwerkelijke controle heeft willen invoeren op de beheersvennootschappen.

2. Voorgeschiedenis van het wetsontwerp

In verband met de voorgeschiedenis van het wetsontwerp, werd eraan herinnerd dat het wetsontwerp reeds een zeker parcours heeft afgelegd. De voorliggende tekst maakte reeds twee maal het voorwerp uit van een goedkeuring door de Ministerraad, en van het advies van de Raad van State². Ook vonden in dat kader verscheidene consultatierondes van de betrokken milieus plaats³.

3. Beschrijving van de sector en proportionaliteit van de voorziene verplichtingen en sancties

In België beschikten op 1/3/2008 26 beheersvennootschappen over een vergunning om hun activiteiten uit te voeren op het Belgische grondgebied. Evenwel dient opgemerkt te worden dat deze niet allen dezelfde omvang hebben of een vergelijkbaar bedrag aan rechten innen. Grosso modo kunnen de beheersvennootschappen qua omvang en bedrag aan geïnde rechten ingedeeld worden in grote, middelgrote en kleinere beheersvennootschappen.

Meerdere tabellen die de sector van het collectieve beheer in België beschrijven worden als bijlage gevoegd:

- in een eerste tabel wordt de categorie van rechthebbenden aangegeven waarvoor iedere vennootschap hoofdzakelijk de rechten beheert (bijlage 1). Die classificatie dient slechts ter informatie en sluit niet uit dat een beheersvennootschap bijkomend de rechten van een andere categorie van rechthebbenden beheert. In de tabel worden ook de vennootschappen aangegeven die vennoten zijn van AUVIBEL of van REPROBEL, welke respectievelijk belast zijn met het beheer van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik en van de vergoeding voor reprografie.

² Advies nr. 33.930/2 van 25 juli 2002 en advies nr.39.722/2 van 10 januari 2006, beiden te vinden in wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten wat het statuut en de controle op de vennootschappen voor het beheer van de rechten betreft, *Gedr.; St., Kamer*, 2005-2006, 2481/1, p. 80 en p. 121.

³ Een eerste versie van het ontwerp van wet maakte het voorwerp uit van een schriftelijke raadplegingprocedure die begin 2002 plaatshad. Een tweede schriftelijke raadpleging werd georganiseerd in september 2002. Op 4 december van dat jaar werd een rondetafelconferentie georganiseerd waarop alle betrokken milieus waren uitgenodigd. Ten slotte werden in 2005 verscheidene vergaderingen georganiseerd tussen de FOD Economie en de vzw Arthena die 25 verenigingen van rechthebbenden vertegenwoordigt.

- in een tweede tabel worden voor de jaren 2004 à 2006 per beheersvennootschap het totaal van de rechten en producten, het totaal van de kosten en de ratio tussen deze twee gegevens aangegeven. Uit deze tabel blijkt dat het percentage van het totaal van de kosten in vergelijking met het totaal van de rechten en producten voor het geheel van de sector voor de jaren 2004 à 2006 respectievelijk 16,76%, 14,80% en 14,99% bedraagt.

Het bedrag van de kosten is deze welke door de beheersvennootschappen werd aangegeven. Het bevat o.m. de kosten voor de voor derden geleverde diensten, alsmede de kosten die voortvloeien uit de vergoedingen die de beheersvennootschap heeft betaald aan derdedienstverleners.

De evenredige verhouding tussen de opbrengsten en de kosten kan beïnvloed worden door verschillende factoren, waaronder de evolutie van de inningen, die bijvoorbeeld kunnen afhangen van de evolutie van de markt, van de onderhandelingen met de debiteurs of de opstelling van aan verschillende beheersvennootschappen gemeenschappelijke verdelingsregels, zoals het geval is voor de vergoeding voor thuiskopie en de vergoeding voor reprografie.

Bepaalde leden zijn van mening dat deze ratio geen relevante informatie oplevert omdat enerzijds, onafhankelijk van het bedrag van de geïnde rechten, de lasten van een beheersvennootschap in zekere mate niet reduceerbaar zijn, en anderzijds de rechten geïnd in de loop van een boekjaar niet noodzakelijk gelinkt zijn aan de kosten die betrekking hebben op hetzelfde boekjaar.

Op vraag van bepaalde beheersvennootschappen, werd een alternatieve versie van deze tabel opgesteld. In deze alternatieve tabel, wordt het bedrag van onzekere schuldvorderingen (bijvoorbeeld van failliete schuldenaars), alsmede het bedrag van de kosten met betrekking tot de diensten die voor derden werden geleverd, afgetrokken van het bedrag van de kosten van de beheersvennootschappen. Het weerhouden van deze elementen in de berekeningsmethode voor de ratio “rechten +opbrengsten/lasten” geeft voor de jaren 2004 tot 2006 respectievelijk het volgende resultaat: 16,36%, 14,31% et 14,80%.

- in een derde tabel wordt voor de jaren 1998 tot 2006 het bedrag van de door elke beheersvennootschap jaarlijks geïnde rechten aangegeven. De geïnde rechten werden aangegeven in het kader van de financiering van de controle. Het betreft dus de op één bepaald jaar effectief geïnde rechten, onafhankelijk van de jaren waarop ze betrekking hebben.

- een vierde tabel toont het bedrag, op jaarbasis voor de jaren 1998 tot 2006, van de rechten verdeeld door elke beheersvennootschap. De verdeelde rechten werden tegelijkertijd, in het kader van de controle, gevraagd. Dezelfde logica als m.b.t. de geïnde rechten werd gevolgd. Het betreft bijgevolg de op één bepaald jaar, effectief verdeelde rechten, onafhankelijk van de jaren waarop ze betrekking hebben.

Het bedrag van de verdeelde rechten wordt door de beheersvennootschappen aangegeven als het bedrag van de effectief aan de rechthebbenden betaalde rechten. Dit bedrag houdt geen rekening met de door de beheersvennootschappen aangelegde reserves, die dienen voor een eventuele tegemoetkoming aan de door derden ingediende vorderingen.

De beheersvennootschappen waarvan de zetel in een andere Lidstaat van de Europese Unie is gevestigd en die een bijkantoor in België hebben, m.n. SACD en SCAM, hebben niet de in België geïnde rechten, die daadwerkelijk aan de rechthebbenden werden betaald, kunnen mededelen. Voor deze beheersvennootschappen is enkel het bedrag van de in België geïnde rechten, die in verdeling werden gesteld, beschikbaar.

Uit de tabellen 3 en 4 blijkt dat de op jaarbasis door de beheersvennootschappen geïnde en verdeelde rechten volgende bedragen betreffen :

Jaar	Geïnde rechten	Verdeelde rechten	Ratio
1998	130.905.509,00	68.513.729,25	52,34%

1999	158.946.166,00	89.329.975,37	56,20%
2000	156.265.927,00	82.328.777,33	52,69%
2001	185.376.932,00	107.109.761,78	57,78%
2002	215.867.786,00	113.373.492,06	52,52%
2003	204.251.376,06	173.002.683,21	84,70%
2004	231.532.780,48	162.005.927,07	69,97%
2005	232.079.182,60	184.890.817,15	79,67%
2006	245.377.311,75	171.487.626,74	69,89%

Om te kunnen beschikken over een ter zake dienende informatie over de verhouding tussen de geïnde en verdeelde rechten, moet men verscheidene jaren als referentie nemen. Er kan immers een wanverhouding bestaan tussen de inning en de verdeling, die voor bepaalde types rechten de duurtijd van één enkel jaar kan overschrijden.

- een vijfde tabel toont op jaarbasis voor de jaren 2004 tot 2006 het bedrag van de geïnde rechten, per type rechten.⁴
- in een zesde tabel staan de bijdragen die door de beheersvennootschappen werden gestort bij toepassing van de wet van 20 mei 1997 op de financiering van het toezicht op de vennootschappen voor het beheer van auteursrechten en van naburige rechten, alsook het totaalbedrag van de kosten voor het toezicht;
- een zevende tabel bevat een algemene beschrijving van de soorten dossiers die door de Controledienst worden behandeld, bij het toepassen van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

Het dient verduidelijkt te worden dat de financiële gegevens enkel ter informatie dienen, en om een idee van de dimensies van de sector te geven. Deze gegevens dienen met enige omzichtigheid geïnterpreteerd te worden.

4) Moduleren van de draagwijdte van de verplichtingen, naargelang de grootte van de beheersvennootschappen

De vraag die zich stelt is of bij het bepalen van de draagwijdte van de wettelijke bepalingen, toepasselijk op de vennootschappen voor het beheer van de rechten, rekening moet worden gehouden met de structuur van de sector van het collectief beheer. Bepaalde leden zijn er voorstander van, om in het wetsontwerp een bepaling in te voeren met het oog op het moduleren van de draagwijdte van de opgelegde verplichtingen voor de beheersvennootschappen, in functie van hun grootte of van de rechten die zij beheren.

Een minderheid van de leden is van mening dat de wettelijke verplichtingen identiek moeten zijn voor alle beheersvennootschappen, gezien de doelstelling inzake transparantie die in het wetsontwerp wordt vooropgesteld, en gezien de toenemende concurrentie tussen de beheersvennootschappen op Europees niveau.

Na bespreking, meent de meerderheid van de leden van Raad het volgende:

- het wetsontwerp moet voor de Koning in de mogelijkheid voorzien om de draagwijdte van bepaalde specifieke verplichtingen te moduleren op basis van de grootte van de betrokken beheersvennootschappen en rechten;
- de Koning moet ertoe gemachtigd worden om het begrip "grootte" te bepalen, op grond van objectieve en relevante criteria;

⁴ De geïndividualiseerde gegevens moeten nog aan de beheersvennootschappen voor eventuele opmerkingen worden overgemaakt.

- de objectieve en relevante criteria kunnen variëren op basis van de verplichting waarvan de draagwijdte moet worden gemoduleerd;
- de memorie van toelichting zou de criteria, die de Koning kan gebruiken om de grootte van de betrokken beheersvennootschappen en de rechten te bepalen, exemplatief moeten opsommen. Deze criteria kunnen o.a. het bedrag van de beheerde rechten omvatten, het aantal rechthebbenden, die hun rechten in beheer hebben gegeven, het verplichte of vrijwillige karakter van het collectief beheer.

5) Versterking van de positie van de beheersvennootschappen ten opzichte van de gebruikers

In algemene zin geven de beheersvennootschappen aan dat de impact van de regels die in het wetsontwerp worden voorgesteld, niet altijd proportioneel is aan de toestand die zij willen regelen of verbeteren. In dit verband werd onder meer gezinspeeld op de administratieve lasten die voortvloeien uit bepaalde regels, op de verzwarende van het beslissingsproces en op de strafbepalingen die voorzien worden in het wetsontwerp. Deze impact moet onder meer geëvalueerd worden in een evolutieve context die gekarakteriseerd wordt door een herstructurering van de sector op Europees niveau. Sommige beheersvennootschappen hebben bovendien aangegeven dat het wetsontwerp betreffende het statuut en de controle op de vennootschappen voor het beheer van de rechten evenwichtig moet zijn in die zin dat het de modernisering van het collectief beheer van auteursrechten en naburige rechten moet beogen en niet tot gevolg zou mogen hebben dat de betrekkingen tussen de beheersvennootschappen en de grote gebruikers zoals de multinationale ondernemingen in de sectoren van de telecommunicatie, de radio-omroep of de uitgeverijmaatschappijen uit evenwicht worden gebracht.

5.1) Versterking van de contractuele relatie tussen vennootschappen voor het beheer van de rechten en rechthebbenden ten aanzien van derden

5.1.1) Tegenstelbaarheid ten aanzien van derden van de vroegere overeenkomst die het beheer van de rechten toevertrouwt aan een beheersvennootschap

De vertegenwoordigers van sommige beheersvennootschappen zouden willen dat met het oog op evenwichtigheid en modernisering van de wetsbepalingen die van toepassing zijn op het collectieve beheer, het wetsontwerp het probleem van de tegenstelbaarheid ten aanzien van derden zou regelen, en in het bijzonder ten aanzien van de exploitanten van werken, van de vroegere handeling waarbij de auteur het beheer van zijn rechten toevertrouwt aan een beheersvennootschap. In dit verband zijn de vertegenwoordigers van deze beheersvennootschappen van mening dat het gepast is om te bepalen dat wanneer de houder zijn rechten heeft overgedragen of een mandaat inzake beheer van zijn rechten heeft toevertrouwd aan een collectieve beheersvennootschap, deze overdracht of dit mandaat tegenstelbaar is ten aanzien van elke derde niettegenstaande alle wetsbepalingen of alle contractuele bepalingen die later door deze houder worden gesloten.

5.1.2) Toepasbaarheid van de artikelen 3 en 35 AW op de contracten waarbij het beheer van rechten aan een beheersvennootschap wordt toevertrouwd

De vertegenwoordigers van sommige beheersvennootschappen geven aan dat de rechtshandelingen waarbij de rechthebbenden het beheer van hun rechten toevertrouwen aan een beheersvennootschap, ongeacht de juridische kwalificatie die hieraan wordt gegeven, overdracht of mandaat, kunnen bepalen dat de rechthebbenden, na het stellen van deze handelingen, dezelfde rechten niet meer, zonder voorbehoud, kunnen overdragen aan derden.

Meer in het bijzonder, kunnen de artikelen 3 en 35 AW niet aan de beheersvennootschappen worden tegengeworpen, ten aanzien van de rechtshandelingen waarbij de rechthebbenden, auteurs en kunstenaars, hen het beheer van hun rechten toevertrouwen. De toepassing van deze artikelen zou het beheer van de rechten van alle vennoten van de beheersvennootschap in het gedrang brengen, o.a. wat de exploitatie van hun toekomstige werken en prestaties betreft. In dezelfde zin zouden de licentieovereenkomsten die de beheersvennootschap afsluit met derden, aan dezelfde voorwaarden kunnen onderworpen worden.

Hier moet benadrukt worden dat de rechthebbende, auteur of uitvoerend kunstenaar, zijn rechten niet overdraagt noch een mandaat geeft aan een derde, die deze rechten voor zijn rekening en in zijn eigen belang gaat exploiteren, maar wel aan een beheersvennootschap die, zoals hoger reeds vermeld, als activiteit en als verplichting het beheren van de rechten voor rekening van en in het belang van de rechthebbenden zelf, heeft.

Deze vertegenwoordigers vragen om de hogervermelde elementen in de AW te preciseren, zodat de rechtszekerheid van de contractuele verhoudingen tussen de vennootschap en haar leden, enerzijds, en tussen de beheersvennootschap en de gebruikers van haar repertoire, anderzijds, verzekerd is. Ten dien einde, stellen ze voor om de volgende bepaling, in het ontworpen artikel in te voegen: *“Hiertoe kan de vennootschap, enerzijds, zich de rechten van deze houder doen overdragen, of zich een beheersmandaat laten toevertrouwen, en anderzijds, algemene en bijzondere akkoorden voor het gebruik van haar repertoire met de gebruikers, sluiten. In deze gevallen wordt afgeweken van de artikelen 3 en 35 van de wet.”*

5.1.3) Advies

Na bespreking, is de meerderheid van de leden van de Raad van oordeel dat deze vragen moeten besproken worden met de vertegenwoordigers van alle sectoren, die bij zulke bepaling betrokken zijn. Zij raden bijgevolg aan, om deze vragen op een latere vergadering van de Raad voor de intellectuele Eigendom/ Sectie auteursrecht en naburige rechten, te onderzoeken,. De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen, die deze problemen hebben aangekaart, vragen dat ze, met het oog op een evenwicht, samen met het wetsontwerp zouden worden behandeld.

5.2) Versterking van de positie van de vennootschappen voor het beheer van de rechten ten opzichte van de gebruikers wat betreft de modaliteiten inzake inning, tarifiering en controle

Tijdens de laatste vergadering van de ad hoc groep op 29 augustus 2008 herinnerden de vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen eraan dat volgens hen het wetsontwerp ook de positie van de beheersvennootschappen moet versterken ten aanzien van de gebruikers, wat betreft de innings-, tarifiering- en controlemodaliteiten, en zulks in het belang van de rechthebbenden. Met het oog hierop, legden de vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen op 3 en 4 september 2008 enkele ontwerpartikelen voor. Deze zijn niet in het advies van de Raad opgenomen, omdat ze niet binnen de ad hoc groep konden worden onderzocht en besproken.

De teksten, die als bijlagen bij het ontwerpverslag werden opgenomen, hebben betrekking op volgende kwesties :

1. Voor alle beheersvennootschappen:

- Recht van beheersvennootschappen om zich te wenden tot verschillende federale, communautaire, regionale, provinciale en gemeentelijke overheidsbesturen, om te controleren of de inning van de rechten conform de exploitatie van het repertoire van de gebruiker gebeurt;
- Verhoging met 100% van de rechten wanneer blijkt dat er een verschil is tussen de aangifte van de gebruiker en de gegevens waarover de overheidsbesturen beschikken;
- Facturering van ambtswege van de rechten wanneer de gebruiker niet binnen een redelijke termijn antwoordt op het verzoek om inlichtingen dat de beheersvennootschap aan hem richt;
- de plicht van de gebruikers om de beheersvennootschap op diens verzoek de nodige inlichtingen te verstrekken voor het innen van rechten, meer bepaald een beschrijving van de door de gebruiker verzekerde exploitatiewijzen, de lijst van geëxploiteerde werken en prestaties, de economische elementen die rechtstreeks of onrechtstreeks aan deze exploitatie verbonden zijn, waaronder de inkomsten van de gebruiker.

2. Voor de beheersvennootschappen Auvibel en Reprobel:

- invoering van een hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders indien een rechtspersoon zijn verplichting niet nakomt inzake het betalen van vergoedingen voor privé-kopie en reprografie, wanneer deze tekortkoming is toe te schrijven aan een fout in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, begaan tijdens het beheer, en een vermoedelijke fout, behoudens tegenbewijs in bepaalde omstandigheden.
- Voorwaarden en modaliteiten van een facturering van ambtswege van de vergoedingen voor privé-kopie en reprografie, wanneer de gebruiker heeft afgezien van het indienen van een aangifte binnen de gestelde termijn of de gevraagde inlichtingen niet binnen de termijn heeft verstrekt.
- Toekenning van meer onderzoeksmiddelen aan het personeel van de vennootschappen Auvibel en Reprobel (meer bepaald het laten maken en het maken van een kopie van elk document, zonder verplaatsing en op eerste verzoek, te allen tijde vrije toegang tot de beroepslokalen, onder bepaalde voorwaarden toegang tot de lokalen die vermoedelijk bestemd zijn voor een beroepsactiviteit).

Verscheidene leden wijzen erop dat de tekstvoorstellen betreffende de controle op de inning van de vergoedingen voor thuiskopie en reprografie door de vennootschappen AUVIBEL en REPROBEL, erg ver gaan. Enerzijds, stellen zij voor om de persoonlijke aansprakelijkheid van de bestuurders te vergroten, o.a. door een wettelijk vermoeden van fout in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek. Deze wettelijke constructie doet juridische problemen rijzen. Anderzijds, wordt voorgesteld om aan werknemers van een private vennootschap, onderzoeksbevoegdheden toe te kennen, die gelijk zijn aan die welke zijn toegekend aan bepaalde openbare ambtenaren, die belast zijn met het controleren van de toepassing van de wet, met inbegrip van de bevoegdheden om documenten in beslag te nemen en huiszoeken te verrichten.

Zij vragen bovendien dat deze vragen prioritair zouden worden onderzocht in de raadgevende commissies betreffende de vergoedingen voor privé-kopie en reprografie, en steunen zich hiervoor op artikel 27, §3 van het koninklijk besluit van 30 oktober 1997 (bevoegdheid van de Raadgevende Commissie betreffende de reprografie), artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 maart 1996 (bevoegdheid van de Raadgevende Commissie betreffende de privé-kopie) en artikel 2 van het koninklijk besluit van 5 juli 2004 houdende oprichting van een Raad voor de Intellectuele Eigendom.

Na bespreking, is de Raad van mening dat:

- de voorstellen betreffende de modaliteiten voor de inning van en de controle op de vergoedingen voor privé-kopie en reprografie respectievelijk moeten worden onderzocht in de Raadgevende Commissie voor de privé-kopie en in de Raadgevende Commissie voor reprografie;
- de voorstellen betreffende de andere vennootschappen voor het beheer van de rechten onderzocht zullen worden, tijdens een volgende vergadering van de Raad voor de Intellectuele Eigendom.

6) Structuur, organisatie en werking van de dienst voor de controle van de beheersvennootschappen

Sommige leden hebben gevraagd om een specifiek jaarverslag van de activiteiten van de dienst voor de controle van de beheersvennootschappen (hierna "controledienst"), met de identificatie van de middelen van de controledienst, en het gebruik van deze middelen openbaar te maken. .

Er dient te worden opgemerkt dat het confidentiële karakter van bepaalde gegevens een hinderpaal vormt om geïndividualiseerde gegevens mee te delen in een publiek jaarverslag. Sommige leden zijn evenwel voorstander van een jaarverslag zoals het jaarverslag betreffende de geldstroom en de verdeling van de rechten opgesteld door de Commission Française de contrôle des sociétés de perception et de répartition des droits. Dit verslag verstrekt voor elke beheersvennootschap een reeks van financiële gegevens betreffende geïnde rechten, verdeelde rechten, financiële producten, en beheerskosten⁵.

Sommige leden hebben bovendien het principe van de financiering van de Controledienst door de de beheersvennootschappen aan de orde gesteld. Sommige beheersvennootschappen hebben gevraagd of de Controledienst geen verzoeningsrol zou kunnen spelen.

Wat de financiering van de controledienst betreft, kan het volgende vermeld worden.

Ingevolge de wet van 20 mei 1997 op de financiering van het toezicht op de vennootschappen voor het beheer van auteursrechten en naburige rechten, wordt de werking van de controledienst gefinancierd door de gecontroleerde vennootschappen. Voor een te financieren boekjaar bedraagt de bijdrage voor de financiering per vennootschap 0,2 % van het totaal der rechten dat geïnd werd in het jaar dat het te financieren jaar vooraf gaat.

Het wetsontwerp brengt op dit stuk twee aanzienlijke wijzigingen. Vooreerst wordt een organiek fonds opgericht waardoor de middelen en de uitgaven duidelijk identificeerbaar zijn opgenomen in de rekeningen van het fonds en waardoor de middelen enkel gebruikt zullen kunnen worden voor het wettelijk bepaalde doel. Ten tweede wordt de berekeningsbasis gewijzigd om de aangifte en de controle ervan te vergemakkelijken. De jaarlijkse bijdrage zal berekend worden op de rechten die de belastbare grondslag vormen voor de belasting over de toegevoegde waarde. Bij deze tweede wijziging rijzen nog vragen onder meer in het geval van grensoverschrijdende inningen of betwiste of niet betaalde facturen.

⁵ Zie de jaarverslagen van de Commission permanente de contrôle des sociétés de perception et de répartition des droits, te vinden op <http://www.ccomptes.fr/CPCSPRD/RapportsAnnuels.html>

Tenslotte hebben sommige beheersvennootschappen de wens uitgedrukt om in een systeem van verzoening te voorzien. Wat de verzoeningsrol van de Controledienst betreft, hebben de andere leden van de Raad eraan herinnerd dat de Controledienst overeenkomstig artikel 76 Auteurswet toezicht houdt op de toepassing van de wet en de statuten, alsook van de in artikel 75 bedoelde tarieven, innings- en verdelingsregels door de beheersvennootschappen. Een verzoeningsrol mag deze toezichhoudende rol, welke een onafhankelijke positie tegenover de sector impliceert, niet in het gedrang brengen.

De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen vragen om een overlegorgaan voor het collectief beheer van rechten in te stellen bij de Minister van Economie. Hiertoe stellen ze voor onderstaande tekst in het wetsontwerp in te voegen.

“Bij de Minister wordt een Overlegcommissie inzake het collectief beheer ingesteld.

Dit orgaan is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Minister, van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en van elke in toepassing van deze wet erkende collectieve beheersvennootschap.

Op voorstel van ten minste drie leden kunnen andere personen aan de vergaderingen deelnemen.

Dit Comité komt ten minste een keer per jaar bijeen.

Het heeft tot taak de praktische uitvoering van de wet te onderzoeken in al haar aspecten, wat het collectieve beheer betreft. Het doet aanbevelingen aan de Minister. Het komt bijeen op verzoek van de Minister of van de meest gerede partij.”

De tekst roept verscheidene vragen op, meer bepaald wat het voorwerp van het overleg betreft, de samenstelling van het overlegorgaan en de verhouding tussen dit nieuwe overlegorgaan en de bestaande advies- en/of beslissingsorganen zoals de Raad voor de Intellectuele Eigendom en de commissies ingesteld door of krachtens de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

Er bestaan thans vier organen die zich kunnen uitspreken over vragen in verband met het collectief beheer van rechten. Het betreft:

- de Adviescommissie betreffende de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, opgericht bij artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 maart 1996 ;
- de Adviescommissie betreffende de vergoeding voor reprografie, opgericht bij artikel 27 van het koninklijk besluit van 30 oktober 1997 ;
- de Beslissingscommissie betreffende de billijke vergoeding, opgericht bij artikel 42 van de AW;
- de Raad voor de Intellectuele Eigendom. Deze Raad heeft aangetoond dat hij genuanceerde en evenwichtige adviezen kan geven over vragen m.b.t. het collectieve beheer der rechten (cf. advies over de aanbeveling van 18 oktober 2005 van de Europese Commissie betreffende het collectieve grensoverschrijdende beheer van het auteursrecht en de naburige rechten ten behoeve van rechtmatige onlinemuziekdiensten en ontwerpadvies over het wetsontwerp betreffende het statuut van en de controle op de vennootschappen voor het beheer van de rechten). De vennootschappen voor het beheer van de rechten zijn bovendien in ruime mate vertegenwoordigd in de Raad voor de Intellectuele Eigendom, hetzij rechtstreeks, hetzij via de

vereniging ARTHENA, die de meerderheid van de vennootschappen voor het beheer van de rechten en van de verenigingen van rechthebbenden vertegenwoordigt.

Bovendien voorziet het wetsontwerp dat er overleg moet komen met de betrokken milieus en in het bijzonder met alle beheersvennootschappen, en dit vóór de goedkeuring van de uitvoeringsmaatregelen van het wetsontwerp.

Dit institutioneel kader maakt het mogelijk om, in overleg met de beheersvennootschappen, de algemene en specifieke vragen te behandelen betreffende het collectief beheer van de rechten.

Na deze bespreking, is de meerderheid van de leden van Raad van mening dat het niet nodig is om een nieuw overlegorgaan voor het collectief beheer van de rechten, op te richten, rekening houdend met het bestaan van de bevoegde organen voor de behandeling van deze vragen en met de voorwaarde van overleg, vóór de goedkeuring van de uitvoeringsmaatregelen van het wetsontwerp.

7) Toepasbaarheid van de bepalingen van hoofdstuk VII AW op de beheersvennootschappen die in een andere Lidstaat van de Europese Unie zijn opgericht en die over een bijkantoor in België beschikken

Indien de vereiste om een bijkantoor in België te hebben, wordt ingevoerd voor de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere Lidstaat van de Europese Unie hebben, vragen de vertegenwoordigers van deze vennootschappen binnen de Raad dat de verplichtingen voorzien in de Belgische wet, die van toepassing zijn op deze vennootschappen met zetel in een andere Lidstaat, duidelijk worden gesteld, alsook de mate waarin deze verplichtingen op hen van toepassing zijn. Te dien einde, stellen ze voor om in een reeks bepalingen een expliciete verwijzing naar het bijkantoor van de in een andere Lidstaat van de Europese Unie gevestigde vennootschappen, in te voeren. Een dergelijke invoeging doet verscheidene vragen rijzen. Heeft deze invoeging tot doelstelling om te bepalen dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere Lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Een expert wijst erop dat de in het wetsontwerp voorziene verplichtingen in principe van toepassing zijn op de vennootschappen die in een andere Lidstaat zijn gevestigd en niet op het bijkantoor als dusdanig. Anders zou dit leiden tot een verpersoonlijking van het bijkantoor, terwijl het deel uitmaakt van de rechtspersoon die de buitenlandse vennootschap vormt. Een andere vraag is te weten in welke mate de bepalingen van de Belgische wet van toepassing zijn op een vennootschap die in een andere Lidstaat is gevestigd en, via een bijkantoor, zijn activiteit op het Belgische grondgebied uitoefent.

Na deze bespreking, adviseert de Raad dat de door de ad hoc groep opgeworpen vragen, zouden worden behandeld vóór de neerlegging van het wetsontwerp.

Art. 2 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Artikel 65 AW: *“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op al wie de bij deze wet erkende rechten int of verdeelt voor rekening van verschillende rechthebbenden.*

(...).”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

Artikel 65 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten vervangen als volgt:

“Art. 65. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op elk persoon waarvan de enige activiteit of een van zijn voornaamste activiteiten erin bestaat om bij deze wet erkende rechten te beheren voor rekening van verschillende rechthebbenden.”

b) Toelichting

Dit artikel bepaalt het toepassingsgebied van hoofdstuk VII (Vennootschappen voor het beheer van de rechten) van de auteurswet. De voornaamste wijziging die voorgesteld wordt is dat het hoofdstuk betreffende de controle slechts van toepassing zou zijn indien de enige activiteit of een van de voornaamste activiteiten er in bestaat om rechten te beheren voor rekening van verschillende rechthebbenden. De reden hiervoor is dat voor vennootschappen die slechts op zeer bijkomstige wijze rechten beheren voor rekening van verschillende rechthebbenden, het niet altijd aangewezen is om hen te onderwerpen aan de verplichtingen die voorzien worden in hoofdstuk VII van de Auteurswet.

Technisch is de definitie geïnspireerd op de omschrijving van het begrip “maatschappij voor collectieve belangenbehartiging” in richtlijn 93/83/EEG van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (PB 6.10.93, Nr. L 248/15).

De leden 2 tot 4 van de huidige Auteurswet, worden in het wetsontwerp verplaatst naar artikel 65bis.

3. Bespreking en advies van de Raad

Tijdens de vergadering worden volgende opmerkingen geformuleerd in verband met deze bepaling.

Het accessoir karakter van de activiteit van het beheren van rechten, lijkt moeilijk te bepalen en te controleren. Het voorstel bepaalt dat een vennootschap onder het toepassingsgebied zou vallen indien *een van zijn voornaamste activiteiten* bestaat in het beheren van rechten. Dit lijkt te impliceren dat indien de beheersactiviteit bijkomstig is ten aanzien van de hoofdactiviteit van de betrokken vennootschap, die vennootschap niet onder het toepassingsgebied van hoofdstuk VII Auteurswet zou vallen. In de praktijk zou dit kunnen betekenen dat een zeer grote (b.v.

internationale) vennootschap, die hoofdzakelijk haar omzet realiseert door andere activiteiten, maar ook op voor haar (zeer) bijkomstige wijze een beheersactiviteit uitvoert, niet zou onderworpen zijn aan hoofdstuk VII Auteurswet, ook niet wanneer het omzetcijfer van de beheersactiviteit (veel) meer zou bedragen dan het omzetcijfer van de momenteel in België vergunde beheersvennootschappen. In dat verband wordt het voorbeeld vermeld van een internet zoekmotor, die bijvoorbeeld op bijkomstige wijze een beheersactiviteit zou uitvoeren. Indien de beheersactiviteit geen van haar voornaamste activiteiten is, omdat b.v. minder dan 5% van haar personeelskost en investeringen daarop betrekking heeft, zou zij volgens het voorstel niet onder het toepassingsgebied vallen, terwijl haar omzet voor de beheersactiviteit in België misschien meerdere miljoenen euro zou kunnen bedragen.

De suggestie die in verband hiermee geopperd wordt is om, indien het criterium van “de voornaamste activiteit” behouden wordt, te voorzien in een drempel (b.v. bedrag aan geïnde rechten) vanaf de welke de vennootschap onder het toepassingsgebied zou vallen.

De andere opties die voorgesteld worden bestaan erin het criterium van “een van zijn voornaamste activiteiten” te schrappen. Aldus zou het huidige toepassingsgebied in de Auteurswet behouden worden. Een lid suggereert dat ook zou kunnen voorzien worden in de Auteurswet dat de vennootschappen die de activiteit van een beheer van auteursrechten uitoefenen, geen andere activiteiten mogen uitoefenen. Dergelijk systeem bestaat momenteel bijvoorbeeld voor reisbureaus.

Sommige leden suggereren dat, indien het huidige toepassingsgebied zou behouden worden, de omvang van de verplichtingen voor de beheersvennootschappen zou kunnen gediversifieerd worden in functie van bijvoorbeeld de omvang en de activiteiten van de beheersvennootschappen.

Er dient te worden gewezen op het feit dat als het toepassingsgebied zoals dat momenteel gedefinieerd is, gehandhaafd wordt, een onderneming die zelfs als nevenactiviteit rechten beheert voor rekening van meerdere houders van rechten, zal worden onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk VII van de AW

In verband met de inningsagentschappen waarop beheersvennootschappen soms een beroep doen, wordt opgemerkt dat die inningsagentschappen geen beheersvennootschappen zijn. Dit belet echter niet dat de controle van de activiteiten van de beheersvennootschap die mandataris is van het inningsagentschap, moet toelaten om toezicht te houden op de activiteiten van het inningsagentschap die betrekking hebben op de inning en/of verdeling van de rechten.

Een lid merkt op dat de problematiek van de definitie van het begrip beheersvennootschap ook besproken werd in het kader van de Aanbeveling van de Europese Commissie betreffende het collectieve grensoverschrijdende beheer van auteursrechten en naburige rechten ten behoeve van rechtmatige onlinemuziekdiensten. De aanbeveling bevat in haar artikel 1.,e) en 1.a) immers een omschrijving van het begrip « collectieve rechtenbeheerder ». Artikel 1.e) en 1.a) van de Aanbeveling definieert het begrip « collectieve rechtenbeheerder » als volgt:

“Elke persoon die de hieronder bedoelde diensten aan diverse rechthebbenden verleent:

- *Licentieverlening aan commerciële gebruikers*
- *Controle en toezicht op rechten*
- *Geldend maken van auteursrechten en naburige rechten*
- *Inning van royalty's en verdeling van royalty's onder rechthebbenden.”*

De Raad heeft in verband met deze definitie onder meer het volgende aangegeven in haar advies van 15 februari 2008:

“In ieder geval zou elk Europees voorstel tot harmonisatierichtlijn m.b.t. het collectief beheer van rechten op Gemeenschapsniveau een duidelijke definitie van de activiteit van collectief beheer moeten geven en, voor elke persoon die deze activiteit daadwerkelijk uitoefent, een aantal essentiële verplichtingen moeten voorschrijven.”⁶

Indien de definitie van een collectieve rechtenbeheerder betekent dat dezelfde persoon de vier in de definitie opgesomde diensten moet verlenen, dan zal de Aanbeveling enkel van toepassing zijn op de beheersvennootschappen in de klassieke betekenis van het woord. In dit geval menen de vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen binnen de Raad dat de Aanbeveling een discriminatie creëert tussen de traditionele beheersvennootschappen en operatoren die slechts één of enkele van de diensten opgesomd in de Aanbeveling uitoefenen, doordat dezelfde soort van activiteiten, bijvoorbeeld het verlenen van licenties, onderworpen zou zijn aan een verschillende regelgeving, naargelang van de categorie van operatoren die ze uitoefent. De beheersvennootschappen vertegenwoordigd binnen de Raad, vrezen dan ook een situatie van oneerlijke mededinging.

Andere leden van de Raad merken echter op dat het moeilijk zal zijn om de bepalingen van de Aanbeveling, die in hoofdzaak werden opgesteld voor de “traditionele” beheersvennootschappen, toe te passen op andere operatoren, die slechts enkele van de opgesomde activiteiten uitoefenen.”⁷

De algemene conclusie van de Raad in verband met die omschrijving was de volgende⁸:

“De Raad meent dat de definitie van collectieve rechtenbeheerder voorzien in de Aanbeveling, belangrijke vragen m.b.t. de draagwijdte van het toepassingsgebied van de Aanbeveling oproept en suggereert dat de Commissie hierop duidelijke antwoorden formuleert.

Overigens is het wenselijk dat dit begrip verduidelijkt wordt in het kader van een harmonisatierichtlijn van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de beheersvennootschappen, waarbij een optimaal evenwicht tussen alle betrokken belangen wordt gerealiseerd.

Rekening houdend met het voorafgaande, meent de Raad dat het wenselijk is om de huidige tekst van artikel 65, lid 1, AW te handhaven omwille van het feit dat hij de mogelijkheid biedt om verschillende vormen van inning en verdeling van rechten in aanmerking te nemen en de voorgestelde wijziging moeilijkheden oplevert om te bepalen of de activiteit van rechtenbeheer een hoofd- of nevenactiviteit is.

Advies van de Raad

De Raad stelt voor om de huidige tekst van artikel 65, eerste lid AW te behouden.

⁶ De Raad stelt zich de vraag of de essentiële verplichtingen, de verplichting omvat tot beheer van de rechten van elke auteur en elke artiest die erom verzoekt, wanneer de categorie van rechten wordt beheerd door de vennootschap en de verplichting omvat tot garantie van de niet exclusieve toegang van gebruikers en andere collectieve rechtenbeheerders voor het geheel van de rechten die collectief worden beheerd.

⁷ Advies Raad 15 februari 2008 (ivm aanbeveling muziek online), p. 37.

⁸ Advies Raad 15 februari 2008 (ivm aanbeveling muziek online), p. 41-42.

In de memorie van toelichting zou moeten worden gepreciseerd dat:

1° de termen “de bij deze wet erkende rechten” duid en op de “auteursrechten en naburige rechten” in de generieke betekenis, en omvatten meer bepaald de vergoedingen voorzien door de wet of voortvloeiend uit de uitoefening van de auteursrechten en de naburige rechten.

2° Het feit op zich dat rechten worden geïnd en verdeeld voor rekening van verschillende houders van rechten brengt toepassing van hoofdstuk VII op deze activiteit met zich mee zelfs indien geen enkele andere activiteit, die er over het algemeen het logisch gevolg van is (vaststelling van tarieven, van innings- of verdelingsregels, onderhandeling over tarieven, overeenkomsten, enz), wordt uitgeoefend.

3° artikel 65, lid 1 van de AW niet van toepassing is op de inningsagenten en ook niet op de technische prestaties van de beheersvennootschappen. Teneinde niet binnen het toepassingsgebied van artikel 65, eerste lid AW te vallen, mag de inningsagent geen statutaire of werkelijke activiteit hebben van het innen of verdelen van auteursrechten voor rekening van verschillende rechthebbenden. De verantwoordelijkheid voor de inning en verdeling moet berusten bij de opdrachtgever, zowel ten aanzien van de inningsagent als ten aanzien van derden. De inningsagent mag slechts activiteiten uitoefenen in naam en voor rekening van de opdrachtgever, beperkt tot technische en dagelijkse taken. In die optiek mag de inningsagent geen tarieven, inningsmodaliteiten of verdelingsregels uitwerken. Deze moeten immers door de beheersvennootschap – opdrachtgever worden uitgewerkt.

Art. 3 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Artikel 65, tweede tot vierde lid AW:

“(…)

Het beheer moet worden waargenomen door een vennootschap die op regelmatige wijze is opgericht in een van de landen van de Europese Unie, waar zij op geoorloofde wijze als vennootschap voor de inning of de verdeling van die rechten werkzaam is.

De vennoten moeten de hoedanigheid bezitten van auteur, uitvoerend kunstenaar, producent van geluidswerken of audiovisuele werken, uitgever, of van rechtverkrijgende van de voormelde personen.

Is de vennootschap gevestigd in een land dat geen lid is van de Europese Unie, dan moet zij haar werkzaamheden in België verrichten via een vennootschap of een instelling die in een land van de Europese Unie op regelmatige wijze is opgericht en waarvan degene die met het beheer is belast, voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 198 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

Art. 65bis AW

§1. Het beheer moet worden waargenomen door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid die op regelmatige wijze is opgericht in een van de landen van de Europese Unie waar zij op geoorloofde wijze als vennootschap voor de inning of de verdeling van de rechten werkzaam is.

Indien de vennootschap gevestigd is in een ander land van de Europese Unie en haar activiteit in België verricht via een vaste inrichting, dan moet de persoon die met het bestuur belast is voldoen aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 59, 81 tot 87, 92 en 107 van het Wetboek van vennootschappen.

§2. De vennoten moeten de hoedanigheid bezitten van auteur, uitvoerend kunstenaar, producent van fonogrammen of van eerste vastleggingen van films, uitgever of rechtverkrijgende van de voormelde personen, die het beheer van alle of een gedeelte van hun rechten hebben toevertrouwd aan de betrokken beheersvennootschap.

De statuten van de vennootschappen moeten aan de personen die zij vertegenwoordigen het recht verlenen om hun vennoot of aandeelhouder te worden, op grond van objectieve criteria die op niet-discriminatoire wijze worden toegepast, en om vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap.

Onverminderd de artikelen 55, vijfde lid, 61, vierde lid, 61quater, derde lid, 63, tweede lid, en 65bis/2, §1, eerste lid van deze wet, kan een vennootschap voor het beheer van rechten de aanvaarding van individuele rechthebbenden als vennoten of aandeelhouders niet weigeren.

De beheersvennootschappen mogen slechts deelnemingen bezitten in het maatschappelijk kapitaal van andere vennootschappen of verenigingen indien deze het beheer van de hen toevertrouwde rechten niet in gevaar kunnen brengen. Na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, bepaalt de Koning de voorwaarden onder dewelke de deelnemingen door een beheersvennootschap in het maatschappelijk kapitaal van andere vennootschappen of verenigingen het beheer van de haar toevertrouwde rechten in gevaar kunnen brengen.

§3. De vennootschappen voor het beheer van de rechten moeten beschikken over een aan hun werkzaamheden en aan hun grootte aangepaste beleidsstructuur, administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle.

Zij moeten regels uitwerken met betrekking tot de verrichtingen die uitgevoerd worden in het kader van hun functie door de personeelsleden, het uitvoerend personeel en de vertegenwoordigers van de beheersvennootschap en waarbij zij een manifest persoonlijk belang hebben.

De beheersvennootschappen moeten zodanig georganiseerd en gestructureerd zijn dat er een minimaal risico wordt gelopen dat belangenconflicten tussen de vennootschap en de rechthebbenden van wie zij de rechten beheert, of tussen die laatsten onderling, afbreuk doen aan de belangen van de rechthebbenden waarvan zij de rechten beheert.

§4. Als de beheersvennootschap nauwe banden heeft met andere natuurlijke of rechtspersonen, mogen die banden geen belemmering vormen voor een passend individueel of geconsolideerd toezicht op de beheersvennootschap.

Onder nauwe banden dient te worden verstaan:

1° een situatie waarin een deelnemingsverhouding be staat of;

2° een situatie waarin vennootschappen verbonden ve nnootschappen zijn in de zin van het Wetboek van vennootschappen;

3° een band van dezelfde aard als bedoeld in bovenstaande 1° en 2° tussen een natuurlijke persoon en een rechtspersoon.

b) Toelichting

Teneinde de belangen van de vennoten van beheersvennootschappen te vrijwaren, bepaalt artikel 65bis, §1 dat het beheer van de rechten moet gebeuren door een vennootschap *met rechtspersoonlijkheid*. Hierbij moet opgemerkt worden dat sommige rechthebbenden die hun rechten willen exploiteren, in de praktijk vaak weinig andere keuze hebben dan via een beheersvennootschap hun rechten ten gelde te maken.

Artikel 65bis, §1, tweede lid bepaalt welke verplichtingen rusten op de persoon die belast is met het bestuur van de vaste inrichting in België, door enkele bepalingen van het Wetboek van vennootschappen van toepassing te verklaren op die vaste inrichting

In artikel 65bis, §2, eerste lid, (nieuw), dat het huidige artikel 65, derde lid in grote lijnen overneemt, wordt voorgesteld om te verduidelijken dat het, om vennoot van een beheersvennootschap te worden, niet alleen vereist is rechthebbende te zijn, maar dat men eveneens aan de beheersvennootschap het beheer van al of van een gedeelte van zijn rechten moet toevertrouwen.

Artikel 65bis, § 2, tweede lid van het ontwerp strekt ertoe, de rechthebbenden die het beheer van hun rechten aan een beheersvennootschap toevertrouwen, het recht te garanderen om vennoot te worden van deze vennootschap, op grond van objectieve en niet-discriminatoire voorwaarden.

De beheersvennootschappen dienen in hun statuten deze objectieve en niet-discriminatoire voorwaarden op te nemen.

Artikel 65bis, § 2, derde lid van het ontwerp handelt over de aanvaarding van rechthebbenden als vennoten of aandeelhouders van de vennootschap. Er wordt in bepaald dat buiten de gevallen bepaald in de wet (inning vergoeding privé-kopie, inning reprografievergoeding, inning vergoeding voor reproductie en/of mededeling van werken of prestaties ter illustratie bij het onderwijs of voor wetenschappelijk onderzoek en inning leenrechtvergoeding) de beheersvennootschappen individuele rechthebbenden niet kunnen weigeren als vennoot of aandeelhouder van de beheersvennootschap. Als voorwaarde van aanvaarding kunnen de beheersvennootschappen dus niet bepalen dat enkel beheersvennootschappen vennoten of aandeelhouders kunnen zijn.

In artikel 65bis, §2, vierde lid wordt voorgesteld, om enerzijds deelnemingen in het maatschappelijk kapitaal van een andere vennootschap of vereniging slechts toe te staan op voorwaarde dat deze participatie het beheer van de rechten niet in gevaar kan brengen, en anderzijds, om de Koning te machtigen de voorwaarden te bepalen, waaronder het bezitten van deelnemingen dat risico met zich meebrengt.

Het doel van deze bepaling is voornamelijk de risicobeleggingen te viseren. Het gaat erom te vermijden dat de beheersvennootschappen, in het kader van het financieel beheer van de geïnde rechten, deze zouden investeren in de vorm van een deelneming in het kapitaal van andere vennootschappen en aldus het risico van deze participatie zouden afwentelen op de rechthebbenden. Ook moet worden vermeden dat de beheersvennootschappen hun activiteiten diversifiëren, door deelnemingen te bezitten in vennootschappen of verenigingen die actief zijn in andere sectoren, en zulks in het nadeel van de belangen van de rechthebbenden.

Artikel 65bis, §3, eerste lid vereist uitdrukkelijk dat de vennootschappen voor het beheer van de rechten beschikken over een beleidsstructuur, over een administratieve en boekhoudkundige organisatie en over een interne controle die aan hun activiteiten en aan hun grootte is aangepast.

In verband met het begrip interne controle kan onder meer verwezen worden naar een mededeling van de Controledienst voor de Verzekeringen, een circulaire 97/4 van 30 juni 1997 van de Commissie voor het bank- en financiewezen aan de kredietinstellingen. Deze omschrijving ligt in het verlengde van de op internationaal niveau aanvaarde omschrijving van The Committee of Sponsoring Organisation of the Treadway Commission (COSO) in 1994.

Artikel 65bis, § 3, tweede lid strekt ertoe, de beheersvennootschappen te verplichten specifieke regels uit te werken met betrekking tot de verrichtingen die personeelsleden, het uitvoerend personeel en de vertegenwoordigers van de beheersvennootschap in het kader van hun functie uitvoeren en waarbij zij een manifest persoonlijk belang hebben. Dat geldt in het bijzonder voor de beheersverrichtingen die betrekking hebben op de rechten waarvan de voornoemde personen ofwel schuldenaar ofwel schuldeiser zijn. Deze bepaling wil de doelstelling om de rechthebbenden aanwezig te zien binnen de organen van de vennootschap verzoenen met de noodzaak belangenconflicten te voorkomen.

In artikel 65bis, § 4 wordt gesteld dat, in het geval er nauwe banden bestaan tussen een beheersvennootschap en andere natuurlijke of rechtspersonen, die banden de uitoefening van een individuele controle of een controle op geconsolideerde basis van de beheersvennootschap en van de natuurlijke of rechtspersonen waarmee deze nauwe banden bestaan niet kunnen verhinderen. Deze bepaling is niet bedoeld om de formules van toetreding of samenwerking tussen beheersvennootschappen te beperken, die ertoe strekken, met naleving van artikel 67 AW, gespecialiseerde beheersdiensten met toegevoegde waarde te verlenen, de administratieve last voor gebruikers te verminderen, of de algemene efficiëntie van het beheer te verhogen in het voordeel van de rechthebbenden. Dergelijke formules kunnen beantwoorden aan de internationalisering van de exploitatie van repertoria en van activiteiten i.v.m. het beheer van rechten.

3. Bespreking en advies van de Raad

De Raad is van oordeel dat artikel 65bis in twee artikelen moet worden gesplitst. Een artikel 65bis/1 zou de volgende vraagstukken regelen:

- welke personen mogen een activiteit van inning of verdeling van rechten op Belgisch grondgebied uitoefenen en onder welke voorwaarden;
- welke personen mogen vennoot van een beheersvennootschap worden;
- welke zijn de rechten van houders van rechten om vennoot van een beheersvennootschap te worden en vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap;

Een artikel 65bis/2 (de nummering van de ontworpen artikelen zal dienovereenkomstig moeten worden aangepast) zou de volgende vraagstukken moeten regelen:

- wat is de draagwijdte van de verplichting van beheer van rechten;
- uitwerking van regels ter preventie van belangenconflicten;
- de afscheiding van het eigen vermogen van de beheersvennootschap van het vermogen gevormd door de rechten die beheerd worden voor rekening van de houders van rechten;
- het type van geldbeleggingen die kunnen worden verricht door middel van rechten die door een beheersvennootschap worden beheerd;

- de verplichting om over een beheersstructuur te beschikken, over een administratieve en boekhoudkundige organisatie en een aan de uitgeoefende activiteiten aangepaste interne controle;
- de adequate uitoefening van een individuele controle of een controle op geconsolideerde basis van de beheersmaatschappij

Met betrekking tot §1 worden volgende opmerkingen gemaakt.

In §1, eerste lid wordt bepaald dat het beheer moet waargenomen worden door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid. Doel hiervan is de belangen van de rechthebbenden te waarborgen. In dat verband wordt de vraag gesteld of het niet opportuun zou zijn om te voorzien dat het beheer niet alleen moet waargenomen worden door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid, maar bovendien ook door een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. Verschillende leden geven aan dat een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid inderdaad meer garanties biedt voor de rechthebbenden. Dit lijkt bovendien geen probleem te stellen vanuit het oogpunt van het principe van de vrijheid van vereniging, aangezien naar Belgisch recht verschillende types vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid mogelijk zijn zoals de BVBA, de CVBA, de NV, de Europese Vennootschap (SE) of de Europese coöperatieve Vennootschap (SCE). In de praktijk hebben de meeste in België vergunde beheersvennootschappen de vorm aangenomen van een CVBA⁹.

Voorts wordt de vraag gesteld of (buitenlandse) agenten of buitenlandse verenigingen of associaties, die activiteiten van inning en verdeling voor rekening van bepaalde rechthebbenden uitvoeren, onder het begrip beheersvennootschap vallen, en derhalve over een vergunning dienen te beschikken. Schematisch kan het antwoord hierop als volgt voorgesteld worden.

Overeenkomstig het voorgestelde artikel 65 zijn *de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing op elk persoon waarvan de enige activiteit of een van zijn voornaamste activiteiten erin bestaat om bij deze wet erkende rechten te beheren voor rekening van verschillende rechthebbenden.*

Het voorgestelde artikel 65bis § 1, eerste lid bepaalt: *Het beheer moet worden waargenomen door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid die op regelmatige wijze is opgericht in een van de landen van de Europese Unie waar zij op geoorloofde wijze als vennootschap voor de inning of de verdeling van de rechten werkzaam is.*

Concreet betekent dit dus dat wanneer een binnenlandse of buitenlandse persoon auteursrechten of naburige rechten beheert of wil beheren voor rekening van verschillende rechthebbenden (art. 65) in België, dat deze persoon dan over een voorafgaande vergunning van de Minister moet beschikken (at. 67, §1)¹⁰, en dat dit beheer dan moet uitgeoefend worden door een vennootschap *met rechtspersoonlijkheid die op regelmatige wijze is opgericht in een van de landen van de Europese Unie waar zij op geoorloofde wijze als vennootschap voor de inning of de verdeling van de rechten werkzaam is* (art. 65bis, § 1, eerste lid). Artikel 65bis, § 2, tweede lid, bevat enkel een precisering voor buitenlandse vennootschappen die in België werkzaam zijn via een vaste inrichting (bijkantoor). Er wordt meer bepaald in gepreciseerd dat enkele bepalingen uit het Wetboek van vennootschappen inzake de vaste vertegenwoordigers van bijkantoren, ook op de vaste vertegenwoordigers van buitenlandse beheersvennootschappen van toepassing zijn.

⁹ Zie in verband hiermee tevens *Gedr. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 329-2, p. 277 e.v.

¹⁰ Het (nieuwe) artikel 67 bepaalt: *“Art. 67. § 1. De vennootschappen bedoeld in artikel 65 die hun activiteiten in België willen uitoefenen moeten zich alvorens hun activiteiten te starten door de minister laten erkennen.”*

Het begrip vaste inrichting, een begrip uit het fiscaal recht, moet worden vervangen door het begrip bijkantoor, een begrip eigen aan het vennootschapsrecht. Volgens de rechtspraak¹¹ is sprake van een bijkantoor, wanneer volgende drie voorwaarden vervuld zijn:

- de min of meer permanente uitoefening van activiteiten die in het verlengde liggen van de activiteiten van de buitenlandse vennootschap;
- vanuit een vaste plaats op het Belgisch grondgebied;
- waar minstens één persoon aanwezig is die de vennootschap tegenover derden kan verbinden.

De Raad meent dat bij ontstentenis van Europese harmonisatie van de wetgevingen betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten in het wetsontwerp moet bepaald worden dat als de vennootschap in een ander land van de Europese Unie gevestigd is zij haar activiteit in België moet uitvoeren via een bijkantoor.

In dat verband meent de Raad dat in overeenstemming met artikel 17, 11) van de richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt (hierna de “dienstenrichtlijn”), artikel 16 betreffende het vrij verkeer van diensten niet toepasselijk is op de individuele of collectieve uitoefening van auteursrechten en naburige rechten. Artikel 17, 11) van de voornoemde richtlijn bepaalt immers dat artikel 16 niet van toepassing is op de auteursrechten en de naburige rechten (...).

Enerzijds zijn de auteursrechten en naburige rechten geen diensten als dusdanig. Om een nuttige betekenis te geven aan artikel 17, 11) van de richtlijn 2006/123/EG dient te worden aangenomen dat het artikel de diensten beoogt bestaande in een individuele of collectieve uitoefening van auteursrechten en naburige rechten en niet zoals de Europese Commissie aangeeft in haar handboek voor de implementatie van de Dienstenrichtlijn dat enkel de eigenlijke auteursrechten en naburige rechten worden beoogd (bestaan van het recht, draagwijdte en uitzonderingen, duur enz.) en niet de diensten die verband houden met het beheer van deze rechten¹².

Anderzijds wordt de sector van het collectief beheer van auteursrechten en naburige rechten gekenmerkt door de volgende aspecten:

- de beheersvennootschappen vervullen vaak een rol van verplichte partner zowel voor de rechthebbenden als voor de gebruikers;
- de beheersvennootschappen beheren de vermogensrechtelijke prerogatieven voor rekening van de houders van rechten. Zij maken ze te gelde door voor rekening van de houders van rechten tarieven vast te stellen, vergunningen toe te kennen en de geïnde rechten te beheren en te verdelen.

Rekening houdend met deze elementen wordt gesteld dat de beheersvennootschappen een activiteit verrichten van algemeen belang.

Bij ontstentenis van Europese harmonisatie van de nationale wetgevingen betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten, zou de doelstelling niet mogen zijn om

¹¹ Kh. Brussel (20e k.) nr. 4350/00, 6 november 2001, A.J.T. 2001-02, 765.

¹² Commissie van de Europese Gemeenschappen, “Handboek voor de implementatie van de Dienstenrichtlijn” p. 44, te vinden op http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_nl.pdf

aan de lidstaten die over regels beschikken betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten gebaseerd op drijfveren van algemeen belang, dergelijke regels op te leggen, en deze regels niet toe te passen op personen die een activiteit van collectief beheer van auteursrechten en naburige rechten verrichten ressorterend onder een andere lidstaat van de Europese Unie.

Voor zover dit nodig is, is het raadzaam eraan te herinneren dat de Europese Commissie in haar mededeling van 16 april 2004 (Com (2004) 261), aangegeven heeft dat een Europees kader betreffende het collectief beheer van rechten, voor een deel omwille van het feit dat het hier het algemeen belang betreft, aangewezen is.

“(…) Aangezien de collectieve beheersvennootschappen als gemachtigden van de houders van rechten bijzondere verantwoordelijkheden dragen die voortvloeien uit de economische, culturele en sociale functies die zij op zich nemen, zou hun instelling moeten onderworpen worden aan gelijkaardige voorwaarden in alle lidstaten

Om goed bestuur te bevorderen, lijkt het noodzakelijk om op communautair niveau tot een consensus te komen over de personen die dit type van vennootschap mogen oprichten, de statuten hiervan, over de vereiste bewijzen wat doeltreffendheid, werkbaarheid en naleving van de boekhoudkundige verplichtingen betreft alsook over een voldoende aantal vertegenwoordigde houders van rechten.”

Met betrekking tot § 2 worden de volgende opmerkingen gemaakt.

In het eerste lid dient in de Franse tekst het woord “des” te worden ingevoegd voor de woorden “auteurs”, “artistes-interprètes ou exécutants”, “producteurs de phonogrammes ou de premières fixations de films” en “éditeurs”

In het tweede lid zouden de woorden “die zij vertegenwoordigen” moeten vervangen worden door “waarvan zij de rechten beheren”. Aldus wordt duidelijker aangegeven dat alle personen die het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd aan een beheersvennootschap, onafhankelijk van de juridische vorm waarin zij dat doen (lastgeving, “fiduciaire overdracht”, ...), vennoot of aandeelhouder moeten kunnen worden en in de organen van de vennootschap moeten kunnen vertegenwoordigd zijn, op basis van objectieve criteria die op niet-discriminatoire wijze worden toegepast. Bij het gebruik van de woorden “die zij vertegenwoordigen” zou discussie kunnen ontstaan of de beheersvennootschap de personen “*vertegenwoordigt*” die het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd aan hen via een gewone lastgeving.

Wat de terminologie betreft volstaat het woord “vennoot”, aangezien dit de algemene term is die in het Wetboek van vennootschappen wordt gebruikt (zie art. 22 e.v. W. Venn.), ongeacht de juridische vorm van de vennootschap.

Advies van de Raad m.b.t. art. 65bis §§ 1 en 2 AW

De Raad is van oordeel dat art. 65 bis moet gesplitst worden in 2 artikelen. Een artikel 65bis/1 zou de volgende vraagstukken regelen:

- welke personen mogen een activiteit van inning of verdeling van rechten op Belgisch grondgebied uitoefenen en onder welke voorwaarden;
- welke personen mogen vennoot van een beheersvennootschap worden;
- welke zijn de rechten van houders van rechten om vennoot van een beheersvennootschap te worden en vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap

Een artikel 65bis/2 zou overige zaken betreffende de werking van de beheersvennootschap regelen, namelijk het principe van een beheer in het belang van de rechthebbenden en de daaruit voortvloeiende gevolgen, welke nu voornamelijk in de ontworpen artikelen 66, § 1, 66, § 2, eerste zin, en 65bis, §2, vierde lid en volgende geregeld worden.

Op technisch vlak maakt de Raad voorts volgende opmerkingen

In het eerste lid dient in de Franse tekst het woord “des” te worden ingevoegd voor de woorden “auteurs”, “artistes-interprètes ou exécutants”, “producteurs de phonogrammes ou de premières fixations de films” en “éditeurs”

In het tweede lid moeten de woorden “die zij vertegenwoordigen” vervangen worden door de woorden “waarvan zij de rechten beheren”. Tevens moeten de woorden vennoot of aandeelhouder vervangen worden door “vennoot”.

Het vierde lid wordt geschrapt, en de principes ervan worden geïmplementeerd in een nieuw artikel 3bis, waarin het principe van een scheiding van de verschillende vermogens en rekeningen van een beheersvennootschap wordt opgenomen.

Op inhoudelijk vlak geeft de Raad het volgende aan:

Gelet op het gebrek aan Europese harmonisatie op het vlak van de wetgevingen van de lidstaten rond het beheer van de rechten , oordeelt de Raad dat vennootschappen die op het Belgische grondgebied auteursrechten innen of verdelen voor rekening van verschillende rechthebbenden, aan dezelfde regels moeten onderworpen worden. Rekening houdend met het voorafgaande, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

“Art. 65bis/1:

§ 1. Het beheer moet worden waargenomen door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid en beperkte aansprakelijkheid die op regelmatige wijze is opgericht in een van de landen van de Europese Unie waar zij op geoorloofde wijze als vennootschap voor de inning of de verdeling van de genoemde rechten werkzaam is.

Indien de vennootschap gevestigd is in een ander land van de Europese Unie, verricht zij haar activiteiten in België via een bijkantoor, waarvan de persoon die met het bestuur belast is onderworpen is aan de artikelen 59, 95 en 96 van het Wetboek van Vennootschappen.”

§2. De vennoten moeten de hoedanigheid bezitten van auteur, uitvoerend kunstenaar, producent van fonogrammen of van eerste vastleggingen van films, uitgever of rechtverkrijgende van de voormelde personen, die het beheer van alle of een gedeelte van hun rechten hebben toevertrouwd

aan de betrokken beheersvennootschap. De beheersvennootschappen kunnen tussen hun vennoten ook andere beheersvennootschappen hebben.

Onverminderd de artikelen 55, vijfde lid, 61, zevende lid, 61quater, §2, derde lid, 63, tweede lid, en 66, §1, eerste lid, kan een vennootschap voor het beheer van rechten de aanvaarding van individuele rechthebbenden als vennoten niet weigeren.

De statuten van de vennootschappen moeten aan de personen beoogd in lid 1 waarvan zij de rechten beheren, het recht verlenen om hun vennoot te worden, op grond van objectieve criteria vastgelegd in de statuten die op niet-discriminatoire wijze worden toegepast en om vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap.

In de memorie van toelichting moet worden aangegeven dat:

1° Onder de term “beheer” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de inning of de verdeling van de rechten bedoeld in artikel 65;

2° alle wettelijke bepalingen die van toepassing zijn op het Belgisch bijkantoor van een buitenlandse vennootschap eveneens van toepassing zijn op de bijkantoren van de beheersvennootschappen, zoals bijvoorbeeld de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen (zie art. 1, tweede lid) en de artikelen 81 tot 87, 92 en 107 van het Wetboek van vennootschappen..

Artikel 3bis wetsontwerp (art. 65bis/2 auteurswet (nieuw))

Zoals hierboven aangegeven is de Raad van oordeel dat art. 65 bis moet gesplitst worden in 2 artikelen. Een artikel 65bis/1 zou de volgende vraagstukken regelen:

- welke personen mogen een activiteit van inning of verdeling van rechten op Belgisch grondgebied uitoefenen en onder welke voorwaarden;
- welke personen mogen vennoot van een beheersvennootschap worden;
- welke zijn de rechten van houders van rechten om vennoot van een beheersvennootschap te worden en vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap

Een artikel 65bis/2 zou overige zaken betreffende de werking van de beheersvennootschap regelen, namelijk het principe van een beheer in het belang van de rechthebbenden en de daaruit voortvloeiende gevolgen, welke nu voornamelijk in de ontworpen artikelen 66, § 1, 66, § 2, eerste zin, en 65bis, §2, vierde lid en volgende geregeld worden.

1. Huidige tekst

Art. 66 AW:

“De vennootschap heeft de plicht de rechten te beheren die door deze wet worden erkend wanneer de rechthebbende daarom verzoekt en dat verzoek overeenstemt met de doelstelling en de statuten van de vennootschap.

De statuten van de vennootschappen mogen in geen geval het recht beperken van de personen die zij vertegenwoordigen om vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap.

(...).”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

Artikel 66 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 66

§ 1. De vennootschap heeft de plicht om de rechten te beheren die door deze wet worden erkend, wanneer de rechthebbende daarom verzoekt en dat verzoek overeenstemt met de doelstelling en de statuten van de vennootschap.

Dit beheer moet worden uitgevoerd op billijke en niet-discriminatoire wijze.

§ 2. De beheersvennootschappen beheren de rechten in het belang van de rechthebbenden. Onder voorbehoud van de bezoldiging van hun diensten inzake beheer mogen zij geen verrichtingen van beheer van rechten uitvoeren voor rekening van de rechthebbenden die zij vertegenwoordigen en waar zij persoonlijk belang bij hebben.

Voor natuurlijke personen die de leiding hebben of werknemer zijn van de vennootschap geldt hetzelfde verbod."

Art. 65bis, vierde lid en volgende AW:

"De beheersvennootschappen mogen slechts deelnemingen bezitten in het maatschappelijk kapitaal van andere vennootschappen of verenigingen indien deze het beheer van de hen toevertrouwde rechten niet in gevaar kunnen brengen. Na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, bepaalt de Koning de voorwaarden onder dewelke de deelnemingen door een beheersvennootschap in het maatschappelijk kapitaal van andere vennootschappen of verenigingen het beheer van de haar toevertrouwde rechten in gevaar kunnen brengen.

§3. De vennootschappen voor het beheer van de rechten moeten beschikken over een aan hun werkzaamheden en aan hun grootte aangepaste beleidsstructuur, administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle.

Zij moeten regels uitwerken met betrekking tot de verrichtingen die uitgevoerd worden in het kader van hun functie door de personeelsleden, het uitvoerend personeel en de vertegenwoordigers van de beheersvennootschap en waarbij zij een manifest persoonlijk belang hebben.

De beheersvennootschappen moeten zodanig georganiseerd en gestructureerd zijn dat er een minimaal risico wordt gelopen dat belangenconflicten tussen de vennootschap en de rechthebbenden van wie zij de rechten beheert, of tussen die laatsten onderling, afbreuk doen aan de belangen van de rechthebbenden waarvan zij de rechten beheert.

§4. Als de beheersvennootschap nauwe banden heeft met andere natuurlijke of rechtspersonen, mogen die banden geen belemmering vormen voor een passend individueel of geconsolideerd toezicht op de beheersvennootschap.

Onder nauwe banden dient te worden verstaan:

1° een situatie waarin een deelnemingsverhouding bestaat of;

2° een situatie waarin vennootschappen verbonden vennootschappen zijn in de zin van het Wetboek van vennootschappen;

3° een band van dezelfde aard als bedoeld in bovenstaande 1° en 2° tussen een natuurlijke persoon en een rechtspersoon.

b) Toelichting

In artikel 66, § 1 wordt gepreciseerd dat de vennootschap de plicht heeft om de rechten erkend door deze wet op billijke en niet-discriminatoire wijze te beheren wanneer de houder ervan erom verzoekt en dat verzoek overeenstemt met de doelstelling en de statuten van de vennootschap.

Deze bepaling herneemt voor het grootste deel het huidige artikel 66 lid eerste lid, met die precisering dat de rechten toevertrouwd aan een beheersvennootschap op billijke en niet-discriminatoire wijze moeten worden beheerd. Het gevolg van deze precisering is met name dat de regels van tarifiering, inning en verdeling van de rechten niet discriminerend of onbillijk mogen zijn en dat ze niet op discriminerend wijze mogen worden toegepast.

De bedoeling van de vereiste van een billijk beheer is misbruiken inzake beheer van rechten, die niet noodzakelijk discriminerend zijn, te verhinderen. Onverminderd de uitoefening van het exclusieve recht betreft het bij voorbeeld een onverantwoorde verhoging van tarieven, het opleggen aan de rechthebbenden van onevenredige statutaire of contractuele voorwaarden, zoals het vervallen van hun rechten of de toepassing van forfaitaire schadevergoedingen die niet in verhouding staan tot de overtredingen die werden begaan.

In artikel 66, §2 wordt gepreciseerd dat de beheersvennootschappen de rechten beheren in het belang van de rechthebbenden.

Deze bepaling vloeit voort uit het feit dat de beheersvennootschappen, onafhankelijk van de kwalificatie van de juridische handelingen waardoor het beheer van de rechten wordt toevertrouwd aan een beheersvennootschap, de rechten die hen zijn toevertrouwd in het belang van en voor rekening van de rechthebbenden beheren. Dat is eveneens de reden waarom gepreciseerd wordt dat de beheersvennootschappen geen verrichtingen van beheer van rechten mogen stellen voor rekening van rechthebbenden die zij vertegenwoordigen waarin zij een persoonlijk belang hebben.

Het begrip “verrichtingen van beheer van rechten” omvat onder meer het financieel beheer van inkomsten uit het beheer van rechten.

3. Bespreking en advies van de Raad

In verband met § 1 worden de volgende opmerkingen gemaakt.

De bepaling dat het beheer moet worden uitgevoerd op billijke en niet-discriminatoire wijze, geldt niet alleen voor de beheersvennootschap ten aanzien van de rechthebbenden, maar ook ten aanzien van gebruikers. Dit zou uitdrukkelijker kunnen aangegeven worden in de memorie van toelichting.

Een lid geeft aan dat het begrip “rechthebbende” niet alleen de oorspronkelijke rechthebbende omvat, maar ook de rechtsverkrijgers van de oorspronkelijke rechthebbende. Derhalve kunnen ook b.v. uitgevers onder dit begrip vallen. Het lid stelt de vraag of de statuten van een beheersvennootschap het beheer van de rechten kan beperken tot het beheer van de rechten van de oorspronkelijke rechthebbende.

Hierop wordt geantwoord dat het verzoek van een rechthebbende moet overeenstemmen met de *de doelstelling en de statuten van de vennootschap*. De statuten van een beheersvennootschap kunnen dus b.v. voorzien dat zij enkel de rechten van bepaalde categorieën rechthebbenden beheren met uitzondering van andere categorieën rechthebbenden aan wie zij hun rechten (contractueel) zouden overgedragen hebben.

In verband met § 2 worden volgende opmerkingen gemaakt.

De bedoeling van deze paragraaf is te verzekeren dat het beheer door de beheersvennootschap geschiedt in het belang van de rechthebbenden, en dat het risico wordt vermeden dat er in hoofde van de beheersvennootschap een vermenging zou zijn met een beheer in het persoonlijk belang van de beheersvennootschap of van haar werknemers. Een gelijkaardige bepaling is te vinden in de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen (artikel 20bis, § 1, en in de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen (artikel 62bis, § 1).

Enkele leden vragen zich af wat met deze bepaling concreet bedoeld wordt, welke concrete toepassingsgevallen geïllustreerd worden. Een spreker merkt op dat met deze bepaling de belangenconflicten lijken geïllustreerd te worden, terwijl dat op een andere plaats in het wetsontwerp geregeld wordt. De Raad is van oordeel dat de bepalingen in verband met belangenconflicten op een globale wijze moeten behandeld worden (cfr. artikelen 3, 6 en 7 wetsontwerp – ontworpen artikelen 65bis, § 3, tweede en derde lid AW, art. 65 quinquies AW en art 66, §2 AW).

De vertegenwoordigers van sommige beheersvennootschappen stellen vragen bij de verenigbaarheid van de bepaling *“Onder voorbehoud van de bezoldiging van hun diensten inzake beheer mogen zij geen verrichtingen van beheer van rechten uitvoeren voor rekening van de rechthebbenden die zij vertegenwoordigen en waar zij persoonlijk belang bij hebben. Voor natuurlijke personen die de leiding hebben of werknemer zijn van de vennootschap geldt hetzelfde verbod.”* met de bepaling waarbij wordt gesteld dat de statuten van de vennootschappen hun vennoten het recht moeten verlenen vertegenwoordigd te zijn binnen de organen van de vennootschap. Enerzijds, wanneer de raad van bestuur van beheersvennootschap die is samengesteld uit rechthebbenden, een beheersdaad stelt zoals het bepalen van tarifierings- of verdelingsregels, rijst de vraag of de beheersvennootschap een handeling stelt waarbij ze een persoonlijk belang heeft omwille van de samenstelling van haar raad van bestuur. Anderzijds rijst de vraag of het verbod dat geldt voor de natuurlijke personen die de leiding hebben over de vennootschap ook van toepassing is op de bestuurders. Rekening houdend met deze vragen, vinden de vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen het wenselijk deze paragraaf te schrappen.

Rekening houdend met deze vragen en met artikel 65bis/2, § 2, lid 3 dat de beheersvennootschappen verplicht om regels uit te werken met betrekking tot de verrichtingen die uitgevoerd worden in het kader van hun functie, door de personeelsleden, het uitvoerend personeel en de vertegenwoordigers van de beheersvennootschap en waarbij zij een manifest persoonlijk belang hebben, meent de Raad dat artikel 65bis/2, § 1, lid 2, zou moeten worden geschrapt.

Op legistisch vlak is het aangewezen om de ontworpen § 1 en de eerste zin van § 2 onder te brengen in een nieuw artikel 3bis van het wetsontwerp, zodat het principe van een beheer in het belang van de rechthebbenden, en de daaruit voortvloeiende gevolgen samengebracht worden in één wetsartikel. De daaruit voortvloeiende gevolgen bestaan onder meer in het houden van gescheiden rekeningen voor enerzijds de gegevens van het beheer van de aan de beheersvennootschap toevertrouwde rechten, en anderzijds de gegevens van het “eigen vermogen” van de beheersvennootschap zelf.

In verband met artikel 65bis, § 2, vierde lid AW, dat volgens de mening van de Raad moet worden ondergebracht in een nieuw artikel 65bis/2, § 3 AW, worden de volgende opmerkingen gemaakt.

Het vierde lid heeft voornamelijk als doel om beleggingen met speculatieve doeleinden door beheersvennootschappen te vermijden. In dit verband geven verschillende sprekers aan dat een onderscheid zou moeten gemaakt worden tussen de eigen middelen van de vennootschap en de gelden die zij beheren voor de rechthebbenden. Beheersvennootschappen innen immers gelden die aan derden toekomen, zoals b.v. ook notarissen en banken. Zij zijn van oordeel dat dergelijk principe van scheiding van vermogen en rekeningen in de wettekst zou moeten opgenomen worden. Wat de technische formulering betreft zou hierbij aansluiting kunnen gezocht worden bij de wet tot regeling van het notarisambt¹³. Wat betreft de mogelijkheid om met de sommen die geïnd worden voor rekening van de rechthebbenden deelnemingen te bezitten in het kapitaal van andere vennootschappen of verenigingen, maken verschillende experts sterk voorbehoud. Volgens hen is het niet denkbaar dat de beheersvennootschappen deelnemingen zouden nemen in het kapitaal van andere vennootschappen of verenigingen met gelden die rechten betreffen die beheerd worden voor rekening van de rechthebbenden. De beheersvennootschappen kunnen evenwel wel dergelijke deelnemingen nemen met gelden die tot hun eigen vermogen behoren.

Met betrekking tot § 3 van artikel 65bis, dat zou worden ondergebracht in artikel 65bis/2, § 4 AW, worden de volgende opmerkingen gemaakt.

Het eerste lid van § 3 is in grote mate geïnspireerd op de artikelen 20 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en op 62 van de wet van 6 april inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen.

Een spreker merkt op dat het begrip *"aangepaste beleidsstructuur, administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle"* een vrij algemene formulering is. In het kader van de controle door de commissaris van de vennootschap, zou dit problematisch kunnen zijn, aangezien er – in tegenstelling tot wat het geval is voor de kredietinstellingen en de beleggingsondernemingen - geen uitgewerkt referentiekader voorhanden is, waaraan dit voorschrift getoetst zou kunnen worden. Een andere spreker repliceert hierop dat bij de uitgifte van vastgoedcertificaten de commissaris heel wat operaties dient te controleren.

In verband met § 4 van artikel 65bis, dat zou worden ondergebracht in artikel 65bis/2, § 5 AW worden de volgende opmerkingen gemaakt.

¹³ Artikel 34 van de wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt bepaalt dat "De notaris mag een geldsom die hij voor rekening van een ander heeft ontvangen naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt, niet langer bewaren dan één maand te rekenen van de dag waarop hij ze heeft ontvangen. Indien de ontvangen som voor het verstrijken van die termijn haar bestemming niet heeft kunnen krijgen, moet zij, voor rekening van de persoon aan wie zij verschuldigd is, onder een afzonderlijke rubriek gestort worden op een bijzondere rekening bij een openbare of particuliere instelling, overeenkomstig door de Koning te stellen regels.

De vorige leden zijn niet van toepassing indien het totaal van de bedragen ontvangen voor rekening van eenzelfde persoon of bij gelegenheid van eenzelfde akte of eenzelfde verrichting, 2500 EUR niet te boven gaat.

De Koning kan bovengenoemd bedrag om de twee jaar aan de economische toestand aanpassen. Deze aanpassing geldt vanaf 1 januari van het jaar volgend op de bekendmaking van het aanpassingsbesluit."

Het doel van deze paragraaf is bijvoorbeeld dat wanneer een beheersvennootschap nauwe banden heeft met een afzonderlijke structuur zoals b.v. een v.z.w. die met naleving van de AW betrokken is bij de activiteiten van het beheer van rechten, die nauwe banden geen belemmering mogen vormen voor een passende controle.

Een spreker merkt op dat ook in de v.z.w. wetgeving bepaalde vermoedens besloten liggen van situaties waarin er sprake is van een nauwe band. Paragraaf 4 zou meer kunnen afgestemd worden op onder meer de v.z.w. wetgeving.

Er weze aan herinnerd dat deze bepaling geen beperking beoogt van de toetredings- of samenwerkingsformules tussen beheersvennootschappen die met naleving van artikel 67 AW gespecialiseerde beheersdiensten met toegevoegde waarden wensen aan te bieden, de administratieve last van de gebruikers wensen te verlagen of nog, de algemene efficiëntie van het beheer willen verhogen in het voordeel van de rechthebbenden. Dergelijke formules kunnen onder meer beantwoorden aan de internationalisering van de exploitatie van repertoria en van activiteiten inzake het beheer van rechten.

Advies van de Raad - Algemene conclusie met betrekking tot artikel 66, § 1 en 2, eerste zin, en 65bis, vierde lid, tot artikel 65bis §4, dat zou overgenomen worden in een nieuw artikel 65bis/2

Artikel 66, § 1 en de eerste zin van de ontworpen § 2 worden verplaatst naar een nieuw artikel 3 bis (ontworpen artikel 65bis/2, § 1).

De bepalingen betreffende de belangenconflicten (ontworpen artikelen 65bis, § 3, leden 2 en 3, 65 quinques en 66 § 2) werden ondergebracht in een gewijzigde vorm in het ontworpen artikel 65 bis/2, § 2.

Op legistiek vlak zal het oorspronkelijke art. 65bis, § 2, vierde lid en art. 65bis § 3, opgenomen worden in het nieuwe art. 65bis/2, § 3. Daarbij dient tevens een onderscheid gemaakt te worden tussen enerzijds de eigen middelen van de vennootschap en anderzijds de gelden die zij beheren voor de rechthebbenden. De vertegenwoordigers van beheersvennootschappen herinneren eraan dat de definitie van een dergelijk kader een werkelijk en evolutief overleg veronderstelt met de beheersvennootschappen.

Het is aangewezen dat het principe van het beschikken over een *"aangepaste beleidsstructuur, administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle"* door beheersvennootschappen wordt ingeschreven in de Auteurswet. Dit principe moet echter nader uitgewerkt worden, zodat de beheersvennootschappen weten welke voorschriften zij dienen na te leven, en zodat de commissaris beschikt over een nader referentiekader voor het uitoefenen van zijn controleopdracht. Dit nader referentiekader zal uitgewerkt worden bij koninklijk besluit.

Rekening houdend met wat voorafgaat, en onder voorbehoud van de teksten tussen haakjes, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

"Art. 65bis/2

§ 1. De vennootschap heeft de plicht om de rechten te beheren die door deze wet worden erkend, wanneer de rechthebbende daarom verzoekt en dat verzoek overeenstemt met de doelstelling en de statuten van de vennootschap.

Dit beheer moet worden uitgevoerd op billijke en niet-discriminatoire wijze.

§2 De beheersvennootschappen beheren de rechten in het belang van de rechthebbenden

De beheersvennootschappen moeten zodanig georganiseerd en gestructureerd zijn dat er een minimaal risico wordt gelopen dat belangenconflicten tussen de vennootschap en de rechthebbenden van wie zij de rechten beheert, of tussen die laatsten onderling, afbreuk doen aan de belangen van de rechthebbenden waarvan zij de rechten beheert.

Zij moeten regels uitwerken met betrekking tot de verrichtingen die uitgevoerd worden in het kader van hun functie door de personeelsleden, het uitvoerend personeel en de vertegenwoordigers van de beheersvennootschap en waarbij zij een manifest persoonlijk belang hebben

§ 3. De beheersvennootschap maakt een onderscheid tussen enerzijds het vermogen dat gevormd wordt door de rechten die geïnd en beheerd worden voor rekening van de houders van de door deze wet erkende rechten, en anderzijds haar eigen vermogen dat onder meer gevormd wordt door de vergoeding voor haar diensten van beheer en door de inkomsten van haar andere activiteiten of van haar eigen vermogen.

De sommen die geïnd en beheerd worden voor rekening van de houders van de door deze wet erkende rechten, en welke nog niet betaald werden aan de rechthebbende, moeten voor rekening van de rechthebbenden, onder een afzonderlijke rubriek gestort worden op een bijzondere rekening bij een openbare of particuliere instelling, overeenkomstig door de Koning te stellen regels na overleg met de Commissie voor de boekhoudkundige normen, het Instituut voor bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen.

De in lid 2 beoogde sommen mogen van de kant van de beheersvennootschappen slechts het voorwerp zijn van niet-speculatieve beleggingen¹⁴.

§4. De beheersvennootschappen moeten beschikken over een aan hun werkzaamheden en aan hun grootte aangepaste beleidsstructuur, administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle.

Na [overleg met de Commissie voor Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, bepaalt de Koning de eisen in verband met de beleidsstructuur, de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle van de in het eerste lid bedoelde beheersvennootschappen.

¹⁴ De memorie van toelichting moet aangeven dat de niet-speculatieve beleggingen met name beleggingen op een termijnrekening of beleggingen met minstens gewaarborgd kapitaal dekken

§5. Als de beheersvennootschap nauwe banden heeft met andere natuurlijke of rechtspersonen, mogen die banden geen belemmering vormen voor een passend individueel of geconsolideerd toezicht op de beheersvennootschap¹⁵.

Onder nauwe banden dient te worden verstaan:

1° een situatie waarin een deelnemingsverhouding be staat of;

2° een situatie waarin vennootschappen verbonden vennootschappen zijn in de zin van het Wetboek van vennootschappen;

3° een band van dezelfde aard als bedoeld in bovenstaande 1° en 2° tussen een natuurlijke persoon en een rechtspersoon;

4° een van de volgende situaties: de bestuursorganen zijn voor ten minste de meerderheid uit dezelfde personen samengesteld, de zetel of de exploitatiezetel is op hetzelfde adres gevestigd, er bestaan duurzame en relevante, rechtstreekse of onrechtstreekse banden op het vlak van administratieve, financiële of logistieke bijstand, dan wel van bijstand inzake human resources of infrastructuur. "

De Memorie van toelichting zou onder meer moeten verduidelijken dat:

- De verplichting van elke beheersvennootschap om de door deze wet erkende rechten te beheren, wanneer de houder ervan daarom verzoekt, voor zover dit verzoek conform het doel en de statuten van de vennootschap is, verhindert de beheersvennootschap in principe niet om in haar statuten sancties te voorzien, met inbegrip van de uitsluiting van de rechthebbende in zijn hoedanigheid van vennoot, ingeval van tekortkomingen die aan hem te wijten zijn. Het spreekt vanzelf dat de sancties in verhouding moeten staan tot de fouten die effectief werden begaan en dat de rechthebbende het recht moet hebben zijn middelen op voorhand te doen gelden en zich een met redenen omklede beslissing met betrekking tot de sanctie te laten betekenen.
- Deze bepaling strekt er niet toe, de toetredings- of samenwerkingsformules te beperken tussen beheersvennootschappen die die met naleving van artikel 67 AW gespecialiseerde beheersdiensten met toegevoegde waarden wensen aan te bieden, de administratieve last van de gebruikers wensen te verlagen of nog, de algemene efficiëntie van het beheer willen verhogen in het voordeel van de rechthebbenden. Dergelijke formules kunnen onder meer beantwoorden aan de internationalisering van de exploitatie van repertoria en van activiteiten inzake het beheer van rechten.
- Het eigen vermogen van een beheersvennootschap is meer bepaald samengesteld uit de vergoeding van de beheersdiensten, de inkomsten uit haar andere activiteiten en uit haar eigen vermogen. Dat omvat onder meer de giften en legaten ten gunste van de beheersvennootschap.

¹⁵ In de memorie van toelichting zou moeten worden gepreciseerd dat "passend toezicht" zowel de interne controle die de vennoten kunnen uitoefenen als de controle uitgeoefend door de commissaris of de aangestelde agenten bedoeld in het ontworpen artikel 76 beoogt.

Art. 4 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er bestaat momenteel geen art. 65ter in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

In dezelfde wet wordt een artikel 65ter ingevoegd, luidende:

"Art. 65ter

§1. Na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, past de Koning de regels vastgesteld bij toepassing van artikel 4, zesde lid van de wet van 17 juli 1975 betreffende de boekhouding van ondernemingen en de regels vastgesteld bij toepassing van artikel 92 van het Wetboek van vennootschappen aan en vervolledigt ze naar de vereisten van het wettelijk statuut van de beheersvennootschappen.

De Koning kan in functie van de omvang van de beheersvennootschappen of de betrokken rechten de regels onderscheiden die Hij bepaalt bij toepassing van het eerste lid.

§ 2. De beheersvennootschappen delen voor elk boekjaar, binnen de zes maanden na de afsluiting van het betrokken boekjaar voor elke inningsrubriek die op eenduidige wijze gedefinieerd is, minstens volgende financiële informatie mee aan de aangestelde ambtenaren:

1°het bedrag aan geïnde rechten;

2°het bedrag van de directe kosten verbonden aan die inningen alsook het bedrag van de indirecte kosten van de beheersvennootschap, die aan die rubriek toegewezen worden;

3°het bedrag van de verdeelde rechten alsook het bedrag van de nog te verdelen rechten.

Na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, kan de Koning de in het vorige lid bepaalde financiële gegevens definiëren en bepalen welke bijkomende financiële informatie moet verstrekt worden door de beheersvennootschappen, teneinde op meer nauwkeurige wijze de middelen van de beheersvennootschappen en de respectievelijke aanwending ervan te kunnen identificeren.

Onder dezelfde voorwaarden kan de Koning een onderscheid maken met betrekking tot de bijkomende informatie die overeenkomstig het vorige lid moet verstrekt worden door de beheersvennootschappen, in functie van de omvang van de beheersvennootschappen en van de betreffende rechten."

b) Toelichting

Artikel 4 voegt in de voornoemde wet van 30 juni 1994 een nieuw artikel 65ter in.

In dit nieuwe artikel 65ter is voorzien in twee bepalingen bedoeld om meer duidelijkheid te scheppen in de rekeningen van de vennootschappen voor het beheer van de rechten.

- 1) In artikel 65 ter, §1, wordt aan de Koning machtiging verleend om sommige regels van boekhoudkundige aard aan te passen en te vervolledigen aan de vereisten van het wettelijk statuut van de beheersvennootschappen.

De formulering van deze bepaling werd aangepast aan het advies van de Raad van State om aan te tonen hoe het minimum genormaliseerde boekhoudplan dat van toepassing is op de beheersvennootschappen zich verhoudt met het wettelijke kader van het Wetboek van vennootschappen en het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen.

De algemene bepaling in verband met het opmaken van een inventaris en een jaarrekening voor vennootschappen, ligt besloten in artikel 92 W. venn¹⁶. Artikel 92, § 1, eerste lid W. Venn. bepaalt dat *“De zaakvoerders of de bestuurders zijn verplicht elk jaar een inventaris op te maken volgens de waarderingsmaatstaven bepaald door de Koning, alsmede een jaarrekening in de vorm en met de inhoud bepaald door de Koning. Die jaarrekening bestaat uit de balans, de resultatenrekening en de toelichting, en vormt een geheel”*. De Koning heeft deze bepaling voornamelijk uitgevoerd via het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het wetboek van vennootschappen. Op basis van de delegatie in art. 92, § 1, eerste lid kan de Koning de waarderingsmaatstaven, de inhoud en de vorm van de

¹⁶ *Art. 92 § 1. De zaakvoerders of de bestuurders zijn verplicht elk jaar een inventaris op te maken volgens de waarderingsmaatstaven bepaald door de Koning, alsmede een jaarrekening in de vorm en met de inhoud bepaald door de Koning. Die jaarrekening bestaat uit de balans, de resultatenrekening en de toelichting, en vormt een geheel.*

De jaarrekening moet binnen zes maanden na de afsluitingsdatum van het boekjaar ter goedkeuring worden voorgelegd aan de algemene vergadering.

Indien de jaarrekening niet binnen deze termijn aan de algemene vergadering is voorgelegd, wordt de door derden geleden schade, behoudens tegenbewijs, geacht voort te vloeien uit dit verzuim.

§ 2. De in § 1 bedoelde verplichting geldt ook voor buitenlandse vennootschappen voor wat hun in België gevestigde bijkantoren betreft, behalve wanneer die bijkantoren geen eigen opbrengsten hebben door verkoop van goederen of dienstverlening aan derden of door geleverde goederen of verleende diensten aan de buitenlandse vennootschap waarvan zij afhangen, en waarvan de werkingskosten volledig door de laatstgenoemde worden gedragen.

§ 3. De door de Koning op grond van § 1 bepaalde regels gelden niet voor :

- 1° vennootschappen die de verzekering of herverzeke ring tot voorwerp hebben, onder voorbehoud evenwel, voor wat deze laatste betreft, van de bevoegdheid van de Koning om hiervan af te wijken;*
- 2° vennootschappen die vallen onder de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, de Nationale Bank van België, het Herdisconterings- en Waarborginstituut en de Deposito- en Consignatiekas;*
- 3° vennootschappen die vallen onder het koninklijk besluit nr. 64 van 10 november 1967 tot regeling van het statuut van de portefeuillemaatschappijen;*
- 4° beleggingsondernemingen die vallen onder de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs;*
- 5° landbouwvennootschappen.*

jaarrekening bepalen¹⁷. Het voorgestelde art. 65ter, § 1, eerste lid AW bevestigt deze mogelijkheid expliciet in de Auteurswet, en bepaalt in het tweede lid dat de Koning in functie van de omvang van de beheersvennootschappen of de betrokken rechten een onderscheid kan maken in de toepasselijke regels.

2) Analytische financiële informatie

Teneinde een objectieve voorstelling te krijgen van bepaalde aspecten van het beheer van rechten wordt in artikel 65ter § 2 bepaald dat de beheersvennootschappen ertoe gehouden zijn om voor elk boekjaar bepaalde financiële informatie mee te delen betreffende de inningsrubrieken die op eenduidige wijze zijn gedefinieerd.

Na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen kan de Koning enerzijds de in artikel 65, ter, § 2, lid 1 bepaalde financiële gegevens definiëren en anderzijds bepalen dat bijkomende financiële informatie moet verstrekt worden door de beheersvennootschappen. Deze informatie moet de middelen van de beheersvennootschappen en de respectieve aanwending ervan duidelijker identificeren.

Ook hier kan de Koning een onderscheid maken, naargelang van de omvang van de beheersvennootschappen en van de betreffende rechten.

3. Bespreking en advies van de Raad

Een spreker merkt op dat hij voorstander is om het woord “raadpleging” te vervangen door het woord “overleg”. Wat betreft de verschillende modaliteiten van advies, raadpleging en overleg, voorafgaand aan een regelgevende maatregel, kan de situatie als volgt geschetst worden.

De bijzondere wetten tot hervorming der instellingen voorzien ten aanzien van de uitoefening van normatieve bevoegdheden in verschillende samenwerkingsprocedures met uiteenlopende intensiteit: informatie, voorafgaand advies, eensluitend advies, betrokkenheid, overleg, goedkeuring en akkoord (zie hierover uitgebreid: R. Moerenhout en J. Smets, Samenwerkingsvormen tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Executieven, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 1994, 276 p.).

Onderscheid kan worden gemaakt tussen procedures waarbij de beslissingsbevoegdheid gedeeld wordt (het akkoord, de goedkeuring en het eensluitend advies), en procedures waarbij de beslissingsbevoegdheid niet gedeeld wordt (de informatie, het voorafgaand advies, de betrokkenheid en het overleg). Gelet op de aard van de betrokken instellingen, i.e. de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, beperken wij ons tot de categorie van de procedures die de beslissingsbevoegdheid niet verdelen.

¹⁷ Zie bijvoorbeeld Koninklijk besluit van 19 juni 2007 betreffende de jaarrekeningen van de ziekenhuizen.

De informatie is de minst intensieve vorm van samenwerking. Dit houdt enkel in dat de ene overheid de andere op de hoogte moet brengen van de voorgenomen of reeds genomen beslissingen.

Soms kan de overheid slechts een beslissing nemen nadat daarover voorafgaand advies werd ingewonnen bij een andere overheid. Deze laatste heeft dan de mogelijkheid om haar mening te kennen te geven zonder dat dit advies evenwel bindend is (in tegenstelling tot de notie van eensluidend advies waarbij de beslissingsbevoegdheid wel wordt verdeeld). Mijns inziens kan de notie “raadpleging” met het begrip “advies” worden gelijkgesteld.

“Overleg” betreft ten slotte een meer intensievere vorm van samenwerking. Zo bewerkstelligt het overleg een zekere continuïteit in de samenwerking. Deze samenwerkingsvorm impliceert een daadwerkelijke gedachtenwisseling tussen de betrokken instellingen, waardoor het “overleg” duidelijk verschilt van de “informatie” en het “advies” die schriftelijk kunnen worden vervuld.

Tevens wordt in verband met § 1, 2de lid gesuggereerd om de drempel vanaf wanneer een onderscheid zou kunnen gemaakt worden op het vlak van de boekhoudkundige verplichtingen, in de wet in te schrijven, mits de mogelijkheid voor de Koning om deze desgevallend aan te passen. In dit verband wordt gewezen op de artikelen 15 §§ 1 en 6 en art. 93 van het Wetboek van vennootschappen. Uit de samenlezing van deze artikelen volgt dat kleine vennootschappen, welke omschreven worden in art. 15, § 1 W. venn., een jaarrekening kunnen opmaken volgens een verkort schema. De Koning kan evenwel de criteria van grote en kleine vennootschappen wijzigen¹⁸.

De leden die de beheersvennootschappen vertegenwoordigen, vragen dat de uitvoeringsmaatregelen van hoofdstuk VII van de AW zouden worden genomen in overleg met de beheersvennootschappen. Indien niet in overleg wordt voorzien, vragen zij dat de Koning geen delegatie zou krijgen en dat alle maatregelen die toepasselijk zijn op de beheersvennootschappen zouden worden opgenomen in de AW

In verband met § 2 worden de volgende opmerkingen gemaakt.

Eenzijds wordt gesuggereerd om te bepalen dat de financiële informatie beoogd in deze bepaling wordt opgenomen in het jaarverslag.

Anderzijds wordt de vraag gesteld of dit artikel het principe van kruisfinanciering tussen verschillende inningsrubrieken verbiedt. Met andere woorden wordt de vraag gesteld of het

¹⁸ Art. 15 W. Venn: § 1. *Kleine vennootschappen zijn deze vennootschappen met rechtspersoonlijkheid die voor het laatst (en het voorlaatst) afgesloten boekjaar, niet meer dan één der volgende criteria overschrijden :*

- jaargemiddelde van het personeelsbestand : 50;
- jaaromzet, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde : (7.300.000 euro);
- balanstotaal : (3.650.000 euro);

tenzij het jaargemiddelde van het personeelsbestand meer dan 100 bedraagt.

(...)

§ 6. *De Koning kan de in § 1 vermelde cijfers en de wijze waarop ze worden berekend, wijzigen.*

Art. 93 *De kleine vennootschappen kunnen hun jaarrekening opmaken volgens een verkort schema dat door de Koning wordt vastgesteld.*

bijvoorbeeld verboden zou zijn dat een deel van de inkomsten van inningsrubriek 1 zou aangewend worden om de kosten van inningsrubriek 2 te drukken.

Hierop wordt geantwoord dat dit artikel dergelijke kruisfinanciering niet verbiedt, maar dat uit het voorschrift van art. 65 ter, § 2, eerste lid, 2° AW¹⁹ wel voortvloeit dat die kruisfinanciering duidelijk moet blijken uit de financiële informatie die aan Contoledienst moet worden meegegeed.

Tenslotte wordt ook aangegeven dat onder het begrip “te verdelen rechten” moet begrepen worden rechten die nog betaald moeten worden aan de rechthebbenden.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

"Art. 65ter

§1. Na overleg met de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, past de Koning de regels vastgesteld bij toepassing van artikel 4, zesde lid van de wet van 17 juli 1975 betreffende de boekhouding van ondernemingen en de regels vastgesteld bij toepassing van artikel 92 van het Wetboek van vennootschappen aan en vervolledigt ze naar de vereisten van het wettelijk statuut van de beheersvennootschappen.

De Koning kan in functie van de omvang van de beheersvennootschappen of de betrokken rechten de regels onderscheiden die Hij bepaalt bij toepassing van het eerste lid.

§ 2. De beheersvennootschappen [die hun zetel op het Belgische grondgebied hebben en de bijkantoren van de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben] ⁽²⁰⁾ delen voor elk boekjaar, binnen de zes maanden na de afsluiting van het betrokken boekjaar voor elke inningsrubriek die op eenduidige wijze gedefinieerd is, minstens volgende financiële informatie mee aan de aangestelde ambtenaren:

1° het bedrag aan geïnde rechten;

2° het bedrag van de directe kosten verbonden aan die inningen alsook het bedrag van de indirecte kosten van de beheersvennootschap, die aan die rubriek toegewezen worden;

3° het bedrag van de onder de rechthebbenden verdeelde rechten, aan de rechthebbenden betaalde rechten, alsook het bedrag van de nog te verdelen rechten.

¹⁹ § 2. De beheersvennootschappen delen voor elk boekjaar, binnen de zes maanden na de afsluiting van het betrokken boekjaar voor elke inningsrubriek die op eenduidige wijze gedefinieerd is, minstens volgende financiële informatie mee aan de aangestelde ambtenaren:

"2° het bedrag van de directe kosten verbonden aan die inningen alsook het bedrag van de indirecte kosten van de beheersvennootschap, die aan die rubriek toegewezen worden".

²⁰ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Deze informatie wordt bovendien opgenomen in het jaarverslag.

Na overleg met de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, kan de Koning de in het vorige lid bepaalde financiële gegevens definiëren en bepalen welke bijkomende financiële informatie moet verstrekt worden door de beheersvennootschappen, teneinde op meer nauwkeurige wijze de middelen van de beheersvennootschappen en de respectievelijke aanwending ervan te kunnen identificeren.

Onder dezelfde voorwaarden kan de Koning een onderscheid maken met betrekking tot de bijkomende informatie die overeenkomstig het vorige lid moet verstrekt worden door de beheersvennootschappen, in functie van de omvang van de beheersvennootschappen en van de betreffende rechten.”

In de Memorie van toelichting zou volgende tekst kunnen opgenomen worden:

“Artikel 4, zesde lid van de wet van 17 juli 1975 van de betreffende de boekhouding van ondernemingen bepaalt dat de Koning de minimumindeling van een algemeen rekeningenstelsel bepaalt, en dat hij vaststelt wat de rekeningen van dat stelsel moeten bevatten en hoe ze moeten worden gebruikt. Het ontworpen art. 65ter, § 1 AW bepaalt dat de Koning de minimumindeling van een algemeen rekeningenstelsel zal aanpassen en vervolledigen aan de vereisten van het wettelijk statuut van de beheersvennootschappen, en dat hij vaststelt wat de rekeningen van dat stelsel moeten bevatten en hoe ze moeten worden gebruikt. Concreet zal de Koning daarbij ingevolge het ontworpen artikel 65ter, § 2 AW onder meer een onderscheid maken wat betreft de rekeningen die betrekking hebben op het beheer van de rechten, en anderzijds de andere activiteiten van de beheersvennootschappen.

Wat betreft de delegatie aan de Koning om de regels vastgesteld bij toepassing van artikel 92 van het Wetboek van vennootschappen aan te passen en te vervolledigen naar de vereisten van het wettelijk statuut van de beheersvennootschappen, kan vermeld worden dat de algemene bepaling in verband met het opmaken van een inventaris en een jaarrekening voor vennootschappen, besloten ligt in artikel 92 W. venn. Artikel 92, § 1, eerste lid W. Venn. bepaalt: “De zaakvoerders of de bestuurders zijn verplicht elk jaar een inventaris op te maken volgens de waarderingsmaatstaven bepaald door de Koning, alsmede een jaarrekening in de vorm en met de inhoud bepaald door de Koning. Die jaarrekening bestaat uit de balans, de resultatenrekening en de toelichting, en vormt een geheel”. De Koning heeft deze bepaling voornamelijk uitgevoerd via het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het wetboek van vennootschappen. Het ontworpen art. 65ter, § 1, eerste lid AW bevestigt in de Auteurswet expliciet de mogelijkheid voor de Koning om de waarderingsmaatstaven alsmede de vorm en inhoud van de jaarrekening van beheersvennootschappen te bepalen.

In verband met § 2 kan aangegeven worden dat onder het begrip “verdeelde rechten” in de zin van § 2 dient begrepen te worden het globaal bedrag dat toegewezen werd aan de verschillende geïndividualiseerde rechthebbenden. Onder “aan de rechthebbenden betaalde rechten” dient begrepen te worden het globaal bedrag dat ook effectief betaald werd aan de verschillende rechthebbenden. Onder “te verdelen rechten” dient begrepen te worden bedragen die nog niet toegewezen werden aan individuele rechthebbenden.”

Art. 5 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er bestaat momenteel geen artikel 65 quater in de AW. Wel bevatten de artikelen 2, 2° en 3 van het KB van 6 april 1995 betreffende de vergunning voor de vennootschappen voor het beheer van de rechten bedoeld in artikel 65 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten regels in verband met de professionele betrouwbaarheid en ervaring, in het kader van de verlening van een vergunning als beheersvennootschap. Deze artikelen luiden als volgt:

« Art. 2. De vergunning bedoeld in artikel 67 van de wet wordt verleend aan de beheersvennootschappen:

1° die zich gedragen naar de wet;

2° waarin de functie van bestuurder of zaakvoerder, alsook iedere andere functie waarbij macht wordt verleend om de vennootschap te verbinden, wordt uitgeoefend door personen die daartoe over de nodige professionele betrouwbaarheid en ervaring beschikken;

3° en waarvan het personeel en de materiële middelen worden aangewend op een wijze die in overeenstemming is met hun activiteitenprogramma.

Art. 3. Beschikken niet over de vereiste professionele betrouwbaarheid in de zin van artikel 2 van dit besluit :

1° personen op wie een verbodsbepaling van toepassing is overeenkomstig de artikelen 1, 3, 3bis, §§ 1 en 2, en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken;

2° personen veroordeeld wegens een misdrijf bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk VIII van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten of in artikel 10 van de wet van 30 juni 1994 houdende omzetting in Belgisch recht van de Europese richtlijn van 14 mei 1991 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's ;

3° personen veroordeeld door een buitenlandse recht bank wegens soortgelijke strafbare feiten als die welke worden bedoeld in 1° en 2° van dit artikel 1."

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

In dezelfde wet wordt een artikel 65quater ingevoegd, luidende:

"Art. 65quater

De personen die onderworpen zijn aan een gerechtelijk verbod als bedoeld door de artikelen 1 tot 3, 3bis, §§ 1 en 3 en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden om bepaalde ambten,

beroepen of activiteiten uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijke verboden uit te spreken, mogen geen functie van zaakvoerder, bestuurder of directeur uitoefenen, noch vennootschappen vertegenwoordigen die dergelijke functies uitoefenen.

De in het eerste lid opgesomde functies mogen evenmin worden uitgeoefend door:

1° personen die werden veroordeeld tot een gevangenisstraf van minder dan drie maanden of een geldboete voor een misdrijf bedoeld in voornoemd koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934;

2° personen die strafrechtelijk werden veroordeeld wegens overtreding van:

a) de artikelen 148 en 149 van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs;

b) de artikelen 104 en 105 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;

c) de artikelen 38, vierde lid, en 42 tot 45 van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregeime voor titels en effecten;

d) de artikelen 31 tot 35 van de bepalingen betreffende de private spaarkassen, gecoördineerd op 23 juni 1962;

e) de artikelen 13 tot 16 van de wet van 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden;

f) de artikelen 110 tot 112ter van titel V van boek I van het Wetboek van Koophandel of de artikelen 75, 76, 78, 150, 175, 176, 213 en 214 van de wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten;

g) artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 41 van 15 december 1934 tot bescherming van het gespaard vermogen door reglementering van de verkoop, op afbetaling, van premie-effecten;

h) de artikelen 18 tot 23 van het koninklijk besluit nr. 43 van 15 december 1934 betreffende de controle op de kapitalisatieondernemingen;

i) de artikelen 200 tot 209 van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 november 1935;

j) de artikelen 67 tot 72 van het koninklijk besluit nr. 225 van 7 januari 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen en tot inrichting van de controle op de ondernemingen van hypothecaire leningen of artikel 34 van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet;

k) de artikelen 4 en 5 van het koninklijk besluit nr. 71 van 30 november 1939 betreffende het leuren met roerende waarden en demarchage met roerende waarden en goederen of eetwaren;

l) artikel 31 van het koninklijk besluit nr. 72 van 30 november 1939 tot regeling van de beurzen voor de termijnhandel in goederen en waren, van het beroep van de makelaars en tussenpersonen die zich met deze termijnhandel inlaten en van het regime van de exceptie van spel;

m) artikel 29 van de wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering of de artikelen 101 en 102 van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet;

n) artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 64 van 10 november 1967 tot regeling van het statuut van de portefeuillemaatschappijen;

o) de artikelen 53 tot 57 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen;

p) de artikelen 11, 15, § 4, en 18 van de wet van 2 maart 1989 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in ter beurze genoteerde vennootschappen en tot reglementering van de openbare overnameaanbiedingen;

q) artikel 139 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst;

r) afdeling 2 van hoofdstuk VIII van deze wet of artikel 10 van de wet van 30 juni 1994 houdende omzetting in Belgisch recht van de Europese richtlijn van 14 mei 1991 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's;

3° personen die werden veroordeeld door een buitenlandse rechtbank voor een van de misdrijven als bepaald in 1° en 2°; in deze gevallen is artikel 2 van voormeld koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 van toepassing.

De Koning kan de bepalingen van dit artikel aanpassen om ze in overeenstemming te brengen met de wetten die de erin opgesomde teksten wijzigen."

b) Toelichting

Artikel 5 beoogt de invoeging van een nieuw artikel 65quater in voornoemde wet van 30 juni 1994, waarbij de professionele eerbaarheid van zaakvoerders, bestuurders en directeurs van vennootschappen voor het beheer van de rechten preciezer wordt omschreven.

Er wordt in bepaald dat personen aan wie bepaalde gerechtelijke verboden werden opgelegd, of die veroordeeld werden tot bepaalde straffen, geen functie van zaakvoerder, bestuurder of directeur mogen uitoefenen.

Zoals hierboven vermeld bevatten de artikelen 2, 2° en 3 van het KB van 6 april 1995 momenteel regels in verband met de professionele eerbaarheid *en ervaring* van de personen die de vennootschap kunnen verbinden in het kader van de vergunning als beheersvennootschap. Voorts bepaalt artikel 14 van het wetsontwerp (cfr. infra) dat *"De erkenning wordt verleend aan vennootschappen die voldoen aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 65bis tot 65quinquies. De Koning bepaalt de inlichtingen en de stukken die bij de aanvraag om erkenning moeten worden gevoegd"* (ontworpen 67 § 2).

3. Bespreking en advies van de Raad

De DIE licht toe dat deze bepaling in grote mate geïnspireerd is op de artikelen 19 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, en op artikel 61 van de wet van 6 april 1995 van de wet inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen.

Een spreker merkt op dat de woorden “binnen een beheersvennootschap” moeten ingevoegd worden tussen de woorden “mogen” en de woorden “geen functie van zaakvoerder, bestuurder of directeur uitoefenen, noch vennootschappen vertegenwoordigen die dergelijke functies uitoefenen”.

De vraag rijst of met het oog op de opheffing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 april 1995, niet moet voorzien worden in bepalingen in verband met de professionele ervaring van bestuurders in de wet zelf. De Raad meent dat bij ontstentenis van een precieze definitie van de vereiste van professionele ervaring van bestuurders en zaakvoerder van beheersvennootschappen deze formele vereiste moet worden geschrapt.

Advies van de Raad

In het eerste lid worden de woorden “binnen een beheersvennootschap [die hun zetel op het Belgische grondgebied hebben en de bijkantoren van de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben] (²¹)” ingevoegd tussen de woorden “mogen” en de woorden “geen functie van zaakvoerder, bestuurder of directeur uitoefenen, noch vennootschappen vertegenwoordigen die dergelijke functies uitoefenen.”

²¹ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Art. 6 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er is momenteel geen artikel 65quinquies in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

"Art. 65quinquies

De bestuurders en de dagelijkse bestuurders van een vennootschap voor het beheer van de rechten zijn onderworpen aan het bepaalde in de artikelen 527 tot 530 van het Wetboek van Vennootschappen, waarbij een overtreding van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan wordt gelijkgesteld met een overtreding van het Wetboek van Vennootschappen²².

De personen bedoeld in het eerste lid zijn onderworpen aan artikel 523 van het Wetboek van Vennootschappen."

b) Toelichting

In artikel 6 wordt voorgesteld om een nieuw artikel 65quinquies in te voegen waarbij het aansprakelijkheidsregime van bestuurders van naamloze vennootschappen als bepaald in het Wetboek van Vennootschappen toepasselijk wordt gemaakt op de personen die het bestuur of het dagelijkse bestuur van een beheersvennootschap waarnemen, ook in geval van overtredingen van de Auteurswet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

²² De artikelen 527 tot 530 van het Wetboek van Vennootschappen bepalen dat:

- De bestuurders en dagelijkse bestuurders zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de hun opgedragen taak en aansprakelijk voor de tekortkomingen in hun bestuur.
- De bestuurders zijn, hetzij jegens de vennootschap, hetzij jegens derden, hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van overtreding van de bepalingen van dit wetboek of van de statuten van de vennootschap
Wat overtredingen betreft waaraan zij geen deel hebben gehad, worden de bestuurders en de leden van het directiecomité slechts ontheven van de aansprakelijkheid bepaald in het eerste en het tweede lid indien hun geen schuld kan worden verweten en zij die overtredingen, naar gelang van het geval, hebben aangeklaagd op de eerste algemene vergadering of op de eerstkomende zitting van de raad van bestuur nadat zij er kennis van hebben gekregen.
- Onverminderd artikel 528, zijn de bestuurders persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk voor de schade geleden door de vennootschap of door derden ten gevolge van beslissingen of verrichtingen die hebben plaatsgevonden overeenkomstig artikel 523 indien die beslissing of verrichting aan hen of aan een van hen een onrechtmatig financieel voordeel heeft bezorgd ten nadele van de vennootschap
- Indien bij faillissement van de vennootschap de schulden de baten overtreffen, kunnen bestuurders of gewezen bestuurders, alsmede alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad, persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk worden verklaard voor het geheel of een deel van de schulden van de vennootschap tot het beloop van het tekort, indien komt vast te staan dat een door hen begane, kennelijk grove fout heeft bijgedragen tot het faillissement

Door het ontworpen tweede lid wordt het regime van de belangenconflicten als bepaald in artikel 523 van het Wetboek van vennootschappen toepasselijk gemaakt op de bestuurders of zaakvoerders van beheersvennootschappen.

3. Bespreking en advies van de Raad

Advies van de Raad

De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen waarvan de zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie is gevestigd stellen voor het eerste lid als volgt te wijzigen: “De bestuurders en de dagelijkse bestuurders van een vennootschap voor het beheer van de rechten [waarvan de zetel op Belgisch grondgebied is gevestigd of van het bijkantoor van een vennootschap voor het beheer van de rechten waarvan de zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie is gevestigd] (²³) zijn onderworpen aan het bepaalde in de artikelen 527 tot 530 van het Wetboek van Vennootschappen, waarbij een overtreding van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan wordt gelijkgesteld met een overtreding van het Wetboek van Vennootschappen

De Raad heeft geen opmerkingen bij lid 1. Wat lid 2 betreft, meent de Raad dat dit zou moeten worden geschrapt omdat enerzijds de problematiek van de belangenconflicten reeds wordt aangepakt in het ontworpen artikel 65 bis/2, § 2 en anderzijds de toepassing van artikel 523 van het Vennootschapswetboek naar analogie met de beheersvennootschappen ondoeltreffend zou kunnen zijn omwille van artikel 65bis, § 2, lid 3 dat bepaalt dat: “De statuten van de vennootschappen moeten aan de personen beoogd in lid 1 (de rechthebbenden) van wie zij de rechten beheren het recht verlenen om hun vennoot of aandeelhouder te worden (...) en om vertegenwoordigd te zijn in de organen van de vennootschap.”

²³ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Art. 7 wetsontwerp

Dit artikel betrof de wijziging van artikel 66 AW. Het advies van de Raad bestond erin om de voorgestelde wijzigingen onder te brengen in nieuw artikel 65bis/2 (nieuw artikel 3bis van het wetsontwerp). Er zij dan ook verwezen naar het nieuwe artikel 3bis van het wetsontwerp voor de bespreking van dit artikel. Hieronder is ter informatie het advies van de Raad met betrekking tot het voorstelde artikel 66 AW opgenomen.

Advies van de Raad

Artikel 66, § 1 en de eerste zin van de ontworpen § 2 worden verplaatst naar een nieuw artikel 3 bis (ontworpen artikel 65bis/2, § 1).

De bepalingen betreffende de belangenconflicten (ontworpen artikelen 65bis, § 3, leden 2 en 3, 65 quinquies en 66 § 2) werden ondergebracht in een gewijzigde vorm in het ontworpen artikel 65 bis/2, § 2

Art. 8 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er is momenteel geen artikel 66bis in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

In dezelfde wet wordt een artikel 66bis ingevoegd, luidende:

"Art. 66bis

§1. Voor zover zij niet door of krachtens de wet moeten worden vastgesteld, moeten de vennootschappen voor het beheer van de rechten de tariferingsregels, de innings- en verdelingsregels voor alle exploitatiewijzen waarvoor zij de rechten van de rechthebbenden beheren, vaststellen overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

De beheersvennootschappen beschikken steeds over een bijgewerkte en gecoördineerde versie van hun regels van tarifiering, inning en verdeling van de rechten.

Elke rechthebbende die het beheer van zijn rechten heeft toevertrouwd aan een beheersvennootschap heeft het recht binnen een termijn van een maand te rekenen van zijn verzoek een bijgewerkte en gecoördineerde versie te verkrijgen van de regels van tarifiering, inning en verdeling van die vennootschap.

§ 2. De beheersvennootschappen treffen de maatregelen die een normaal voorzichtige en zorgzame beheersvennootschap zou treffen teneinde binnen een termijn van vierentwintig maanden na inning de rechten die zij innen te verdelen."

b) Toelichting

Artikel 66bis, § 1, eerste lid, bepaalt uitdrukkelijk dat de vennootschappen voor het beheer van de rechten de plicht hebben de tariferings-, innings- en verdelingsregels voor alle rechten die zij beheren, vast te stellen.

In algemene zin betekent dit dat de beheersvennootschappen algemene en abstracte regels moeten uitwerken die erop zijn gericht alle criteria en parameters te bepalen of bepaalbaar te maken op grond waarvan de tarieven van de rechten bepaald worden, de rechten geïnd worden en de rechten verdeeld worden.

Artikel 66bis, § 2 legt aan de beheersvennootschappen de middelenverbintenis op om de geïnde rechten binnen een termijn van vierentwintig maanden na inning ervan te verdelen.

Als op het einde van de termijn van vierentwintig maanden de geïnde rechten nog niet werden verdeeld, zal de beheersvennootschap moeten aantonen dat ze alle maatregelen heeft getroffen die een normaal behoedzame en toegewijde beheersvennootschap zou hebben getroffen en dat ze

ondanks deze maatregelen niet in staat is geweest om de geïnde rechten binnen de toegestane termijn te verdelen. Het controleorgaan zal moeten nagaan of de beheersvennootschap deze middelenverbintenis wel degelijk is nagekomen.

3. Bespreking en advies van de Raad

In verband met § 1 worden volgende opmerkingen gemaakt.

Artikel 66bis, § 1, eerste lid, bepaalt uitdrukkelijk dat de vennootschappen voor het beheer van de rechten de plicht hebben de tarifierings-, innings- en verdelingsregels voor alle categorieën van rechten die zij beheren, vast te stellen.

Momenteel bevat artikel 4, § 2, 2° van het KB van 6 april 1995 reeds de bepaling dat de beheersvennootschappen bij de aanvraag tot een vergunning als beheersvennootschap “*een afschrift van het algemeen reglement betreffende de tarieven en de regels inzake inning en verdeling*” moeten voegen. Tevens bepaalt artikel 75 AW dat de beheersvennootschappen de controledienst voor de beheersvennootschappen kennis moeten geven van elk voorstel tot wijziging van de statuten, de tarieven of de innings- en verdelingsregels, ten minste twee maanden vóór de algemene vergadering tot het onderzoek ervan overgaat.

Sommige leden geven aan dat het vaststellen van de tarifieringsregels vaak afhangt van onderhandelingen die lang kunnen aanslepen. Het is dan ook zeer moeilijk om voor alle exploitatiewijzen waarvoor zij de rechten van de rechthebbenden beheren op elk ogenblik, en meer bepaald voor deze onderhandelingen zijn afgerond, te beschikken over tarifieringsregels. Daarnaast wordt opgemerkt dat het auteursrecht een exclusief recht is, en dat de auteur in principe zelf het bedrag bepaalt van de vergoeding die verschuldigd is voor de exploitatie van zijn werk. Tevens wordt er op gewezen dat de huidige auteurswet (art. 75 AW) spreekt over “tarieven”, terwijl het ontworpen artikel 66bis het heeft over “tarifieringsregels”. De draagwijdte van dit onderscheid lijkt voor sommigen niet helemaal duidelijk.

In verband met deze vragen kan nuttig verwezen worden naar de memorie van toelichting²⁴.

In verband met de verhouding tussen de verplichting over tarifieringsregels te beschikken en het feit dat onderhandelingen een invloed op deze tarifieringsregels kunnen hebben, wordt in de memorie van toelichting aangegeven: “*De begrippen tarifieringsregels en inningsregels zijn nauw verwant. Het begrip tarifieringsregels verwijst naar alle algemene en abstracte regels die billijke en niet-discriminatoire parameters vaststellen op grond waarvan de bedragen van de rechten worden bepaald. Ingeval bij de onderhandelingen van overeenkomsten met exploitanten van beschermde werken of prestaties, afwijkingen worden overeengekomen, moeten deze billijk en niet-discriminatoire zijn. Zulks onderstelt inzonderheid dat objectieve redenen deze contractuele afwijkingen verantwoorden.*”

(...)

²⁴ wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten wat het statuut en de controle op de vennootschappen voor het beheer van de rechten betreft, *Gedr.; St.*, Kamer, 2005-2006, 2481/1, p. 34-35.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan de mogelijkheid die sommige vennootschappen voor het beheer van de rechten aan de rechthebbenden verlenen om individueel het bedrag van de door de exploitant te betalen rechten te bepalen. Zulks is inzonderheid het geval met betrekking tot het beheer van de rechten van de publieke vertoning van dramatische of muziekdramatische werken.”

Hieruit kan afgeleid worden dat de plicht om tariferingsregels, innings- en verdelingsregels vast te stellen voor alle exploitatiewijzen waarvoor zij de rechten van de rechthebbenden beheren, er op neerkomt dat de beheersvennootschappen over algemene en abstracte regels moeten beschikken die billijke en niet-discriminatoire parameters vaststellen op grond waarvan de bedragen van de rechten worden bepaald, voor alle exploitatiewijzen die zij beheren. Indien van deze regels wordt afgeweken, bijvoorbeeld na onderhandelingen met exploitanten, moeten deze billijk en niet-discriminatoire zijn.

Quid echter indien de tariferingsregels pas vastgesteld worden na afloop van de onderhandelingen? Is deze praktijk in overeenstemming met het ontworpen art. 66bis, § 1, eerste lid?

Elementen van antwoord hierop zijn dat art. 66bis, § 1, eerste lid AW vereist dat tariferingsregels voorhanden zijn voor alle exploitatiewijzen waarvoor zij de rechten van de rechthebbenden beheren. In eerste instantie is het doel van deze bepaling dat tariferingsregels voorhanden zijn voor exploitatiewijzen waarvoor de beheersvennootschap daadwerkelijk vergoedingen int en verdeelt. De achterliggende reden hiervoor is dat de beheersvennootschap niet willekeurig verschillende tarieven zou kunnen hanteren en aanrekenen voor exploitanten die zich in objectief gelijkaardige situaties bevinden.

In de gevallen waar geen daadwerkelijke inning van vergoedingen door de beheersvennootschap plaatsvindt, bijvoorbeeld wanneer de tariferingsregels pas vastgesteld worden na afloop van onderhandelingen, is het niet vereist dat de beheersvennootschap beschikt over tariferingsregels. Deze tariferingsregels zouden immers in vele gevallen zuiver virtueel zijn, aangezien zij wellicht naar aanleiding van de onderhandelingen zullen gewijzigd worden. Wel is het zo dat van zodra een beheersvennootschap daadwerkelijk vergoedingen int en verdeelt, zij moet beschikken over tariferingsregels, dit wil zeggen algemene en abstracte regels die billijke en niet-discriminatoire parameters vaststellen op grond waarvan de bedragen van de rechten worden bepaald.

Sommige sprekers wijzen erop dat deze verplichting om tariferingsregels vast te stellen voor alle categorieën van rechten die ze beheren vooral zin heeft voor de tariferings- en verdelingsregels die de beheersvennootschap opneemt in haar toetredingscontracten voor gebruikers. In dit geval hebben de gebruikers immers niet de mogelijkheid om over de tarieven te onderhandelen. Zoals hoger vermeld, is dit niet het geval voor alle categorieën van rechten.

In verband met de opmerking dat het auteursrecht een exclusief recht is, en dat de auteur in principe zelf het bedrag bepaalt van de vergoeding die verschuldigd is voor de exploitatie van zijn werk, wordt in de memorie van toelichting aangegeven dat sommige beheersvennootschappen aan hun rechthebbenden de mogelijkheid bieden om onder bepaalde voorwaarden individueel het bedrag van de door de exploitant te betalen rechten te bepalen. Daarnaast dient vermeld te worden dat sommige tariferingsregels vastgelegd worden door de wet (b.v. het volgrecht, art. 12 AW), of krachtens de wet (b.v. billijke vergoeding, art. 42 AW, vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, art. 56 AW, vergoeding voor reprografie – art. 61 AW). Naar deze situaties wordt

verwezen door de zinsnede *“Voor zover zij niet door of krachtens de wet moeten worden vastgesteld”*.

In verband met de vervanging van de term “tarieven” door de term “tarifieringregels”, wordt in de Memorie aangegeven: *“Via deze precisering wil men erop wijzen dat deze bepaling betrekking heeft op de algemene en abstracte regels van de vennootschap inzake tarifiering en niet het individuele bedrag dat verschuldigd is door een gebruiker. Op dit onderscheid werd reeds gewezen door de wetgever in 1994 (Voorstel van wet betreffende het auteursrecht, de naburige rechten en het kopiëren voor eigen gebruik van geluids- en audiovisuele werken, Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, Verslag, B.Z. 1991/92, 473/33, p. 313)”*.

Tevens wordt de vraag gesteld wat precies de draagwijdte is van de zinsnede “overeenkomstig de bepalingen van deze wet” aan het einde van het eerste lid. Hierop wordt geantwoord dat deze zinsnede onder meer verwijst naar de regels die in de Auteurswet besloten liggen die een invloed kunnen hebben op het vaststellen van de tarifierings- innings en verdelingsregels, zoals bijvoorbeeld het ontworpen artikel 66 § 1, tweede lid AW (“Dit beheer moet worden uitgevoerd op billijke en niet-discriminatoire wijze”) en artikel 75 AW.

In verband met § 2 worden de volgende opmerkingen gemaakt.

De vraag wordt gesteld of uit de tekst van § 2 voldoende duidelijk blijkt dat in deze § 2 een middelenverbintenis en geen resultaatsverbintenis wordt opgelegd om de rechten binnen een termijn van 24 maanden na de inning te verdelen

In verband met deze vraag kan naar de memorie van toelichting verwezen worden, waarin aangegeven wordt:

“Artikel 66bis, § 2 legt aan de beheersvennootschappen de middelenverbintenis op om de geïnde rechten binnen een termijn van vierentwintig maanden na inning ervan te verdelen.

Als op het einde van de termijn van vierentwintig maanden de geïnde rechten nog niet werden verdeeld, zal de beheersvennootschap moeten aantonen dat ze alle maatregelen heeft getroffen die een normaal behoedzame en toegewijde beheersvennootschap zou hebben getroffen en dat ze ondanks deze maatregelen niet in staat is geweest om de geïnde rechten binnen de toegestane termijn te verdelen. Het controleorgaan zal moeten nagaan of de beheersvennootschap deze middelenverbintenis wel degelijk is nagekomen.”

Aldus blijkt duidelijk dat het hier om een middelenverbintenis gaat. Teneinde mogelijke betwistingen uit te sluiten, stelt een lid volgende alternatieve formulering voor:

“De beheersvennootschappen spannen zich in om de rechten die zij innnen binnen de vrientwintig maanden na inning te verdelen, en treffen daartoe de maatregelen die een normaal voorzichtige en zorgzame beheersvennootschap zou treffen.”

Op die manier worden de "maatregelen" in direct verband gebracht met de "inspanningen", in plaats van met het resultaat ("binnen een termijn van 24 maanden...").

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dat artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

"Art. 66bis

§1. De vennootschappen voor het beheer van de rechten moeten de tarifieringsregels, de innings- en verdelingsregels voor alle exploitatiewijzen waarvoor zij rechten van de rechthebbenden beheren, vaststellen, behalve in de gevallen waarin zij door of krachtens de wet zijn of moeten worden vastgesteld. [De tarifierings- en inningsregels kunnen een onderscheid maken onder meer in functie van de exploitatiewijzen waarvoor al dan niet toetredingscontracten worden voorgesteld aan de gebruikers;]

De beheersvennootschappen beschikken steeds over een bijgewerkte en gecoördineerde versie van hun regels van tarifiering, inning en verdeling van de rechten.

Elke rechthebbende die het beheer van zijn rechten heeft toevertrouwd aan een beheersvennootschap heeft het recht binnen een termijn van een maand te rekenen van zijn verzoek een bijgewerkte en gecoördineerde versie te verkrijgen van de regels van tarifiering, inning en verdeling van die vennootschap.

§ 2. De beheersvennootschappen spannen zich in om de rechten die zij innen binnen de vierentwintig maanden na inning te verdelen en treffen daartoe de maatregelen die een normaal voorzichtige en zorgzame beheersvennootschap zou treffen."

In de memorie van toelichting zou moeten worden aangegeven dat de tarifierings-, innings- en verdelingsregels moeten vastgesteld worden overeenkomstig de bepalingen van de wet. Concreet betekent dit dat bij het vastleggen van tarifierings-, innings- en verdelingsregels de bepalingen van de Auteurswet die toepasselijk zijn op het vaststellen van tarifierings- innings en verdelingsregels moeten nageleefd worden. Het betreft bijvoorbeeld het ontworpen artikel 65bis/2 § 1, tweede lid AW ("Dit beheer moet worden uitgevoerd in het belang van de rechthebbenden en op billijke en niet-discriminatoire wijze") en artikel 75 AW.

In verband met de verhouding tussen te verplichting over tarifieringsregels te beschikken en het feit dat onderhandelingen een invloed op deze tarifieringsregels kunnen hebben, zou in de memorie van toelichting kunnen aangegeven worden: *"De begrippen tarifieringregels en inningsregels zijn nauw verwant. Het begrip tarifieringregels verwijst naar alle algemene en abstracte regels die billijke en niet-discriminatoire parameters vaststellen op grond waarvan de bedragen van de rechten worden bepaald. Ingeval bij de onderhandelingen van overeenkomsten met exploitanten van beschermde werken of prestaties, afwijkingen worden overeengekomen, moeten deze billijk en niet-discriminatoire zijn. Zulks onderstelt inzonderheid dat objectieve redenen deze contractuele afwijkingen verantwoorden.*

(...)

Deze bepaling doet geen afbreuk aan de mogelijkheid die sommige vennootschappen voor het beheer van de rechten aan de rechthebbenden verlenen om onder de voorwaarden die door de beheersvennootschappen bepaald worden individueel het bedrag van de door de exploitant te

betalen rechten te bepalen. Zulks is inzonderheid het geval met betrekking tot het beheer van de rechten van de publieke vertoning van dramatische of muziekdramatische werken.”

Tot slot zou in de memorie van toelichting het begrip toetredingscontract moeten worden verduidelijkt.

Art. 9 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er is momenteel geen artikel 66ter in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

In dezelfde wet wordt een artikel 66ter ingevoegd, luidende:

"Art. 66ter

§ 1. Na raadpleging van de beheersvennootschappen en van de organisaties die de debiteuren van de rechten vertegenwoordigen binnen de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59, bepaalt de Koning:

1° de minimuminformatie die de documenten betreffen de de inning van rechten die door de beheersvennootschappen ter kennis van het publiek worden gebracht, moeten bevatten;

2° de minimuminformatie die de facturen afkomstig van de beheersvennootschappen moeten geven.

De Koning kan een onderscheid maken betreffende de minimuminformatie bepaald in het eerste lid, 1° en 2° in functie van de omvang van de beheersvennootschap en in functie van de betreffende rechten.

§ 2. Na raadpleging van de beheersvennootschappen en van de organisaties die de debiteurs van de rechten vertegenwoordigen binnen de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59, kan de Koning nadere regels betreffende de inning door de beheersvennootschappen van de door de gebruikers verschuldigde rechten vaststellen teneinde de administratieve lasten te verminderen. "

b) Toelichting

Artikel 9 strekt ertoe een nieuw artikel 66ter in te voegen aangaande de gegevens die de stukken gaande van de beheersvennootschappen naar de gebruikers, moeten bevatten.

Met deze bepaling wil men tegemoetkomen aan de vraag van de gebruikersfederaties onder andere uit de socio-culturele sector, om de uitdrukkelijke waarborg te hebben dat gebruikers ingelicht worden over de inning en tarifiering van de rechten alsook over de mogelijkheden in beroep te gaan tegen de eisen van vennootschappen voor het beheer van de rechten.

De Koning zal desgevallend een onderscheid kunnen maken met betrekking tot de inhoud van de vereiste informatie in functie van de omvang van de beheersvennootschap en/of de betreffende rechten.

Artikel 66, § 2, machtigt de Koning om nadere regels te bepalen met betrekking tot de inning van de rechten, teneinde de administratieve lasten te verminderen.

3. Bespreking en advies van de Raad

In verband met § 1 worden volgende opmerkingen gemaakt.

Sommige leden vinden dat de omvang van de beheersvennootschap geen pertinent criterium is om een onderscheid te maken in de minimuminformatie die aan het publiek verschaft moet worden, terwijl andere leden vinden dat kleine beheersvennootschappen beschikken over minder middelen en dit onderscheid derhalve wel relevant is. Tevens wordt opgemerkt dat b.v. facturen reeds op grond van andere wetgeving (b.v. BTW wetgeving) bepaalde minimumgegevens moeten bevatten. Het is daarom wellicht aangewezen de woorden “minimuminformatie” in § 1 te herbekijken. In § 1, eerste lid, 2° zou in de Nederlandse tekst het woord “geven” moeten vervangen worden door “bevatten”.

Een lid suggereert om het woord “raadpleging” te vervangen door het woord “overleg”.

In verband met § 2 worden twee opties voorgesteld.

De optie A bepaalt het volgende: « Na overleg met de beheersvennootschappen en de organisaties die de schuldenaars van de rechten vertegenwoordigen en onverminderd het exclusieve recht van auteurs en houders van naburige rechten, kan de Koning, rekening houdend met de verschillende categorieën van werken en de verschillende exploitatiewijzen, nadere regels voor de administratieve vereenvoudiging van de inning door de beheersvennootschappen van de door de gebruikers verschuldigde rechten vaststellen. »

De optie B bepaalt het volgende « Na overleg met vennootschappen voor het beheer van de rechten en de organisaties die de schuldenaars van de rechten binnen de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59 vertegenwoordigen, en onverminderd het exclusieve recht van de auteurs en houders van naburige rechten, kan de Koning nadere regels bepalen met het oog op het bevorderen van de vrijwillige samenwerking tussen de vennootschappen die belast zijn met de inning van de vergoedingen bepaald in de artikelen 42, 55 en 59, en met het oog op de administratieve vereenvoudiging van de inning. »

Verscheidene leden, waaronder de vertegenwoordigers van de organisaties van ondernemingen, spreken zich uit ten gunste van de optie A, doch met vervanging van de term « overleg » door « consultatie ». Zij verwijzen in dit verband ook naar het wetsvoorstel van de heer TOMMELEIN, dat deze doelstelling van administratieve vereenvoudiging wil bereiken, teneinde het imago van het auteursrecht bij de gebruikers te verbeteren.

Andere leden, met inbegrip van de vertegenwoordigers van de vennootschappen voor het beheer van de rechten, herinneren aan het exclusieve karakter van het auteursrecht en de vrijheid van vereniging. Ze stellen de vraag of deze bepaling voldoende juridische grondslag biedt om bijvoorbeeld op het vlak van de billijke vergoeding te komen tot een eengemaakte inning, waarbij bijvoorbeeld een unieke inningsinstantie de auteursrechten en de naburige rechten zou innen.

Bovendien wordt opgemerkt dat een unieke inning niet zou mogen leiden tot bijkomende financiële lasten voor de beheersvennootschappen. Op grond van de huidige wetgeving in verband met de financiering van de controledienst voor de beheersvennootschappen is immers elke overgang van gelden van een beheersvennootschap naar een andere beheersvennootschap, onderworpen aan een bijdrage van 0,2%.

De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen wijzen erop dat de administratieve vereenvoudiging van de inning van rechten moet berusten op vrijwillige maatregelen genomen door de beheersvennootschappen en beperkt moet blijven tot de vergoedingsrechten bepaald in de artikelen 42, 55 en 59 van de AW.

Ze wijzen erop dat niet vrijwillige maatregelen inzake administratieve vereenvoudiging een negatief effect zullen hebben op het totale bedrag van de rechten, die een neerwaartse druk zullen ondergaan. Ze menen ook dat dergelijke maatregelen zullen leiden naar de groepering van de rechthebbenden in gemeenschappelijke structuren, waarbij de vrijheid van vereniging zou miskend worden. Ten slotte stellen zij voor om zich te beperken tot de modaliteiten voor de inning van de vergoedingen verschuldigd in het kader van de wettelijke licenties (voorbeeld artikelen 42, 55 en 59 AW) en op de vergoedingen waarvan de tarifiering en de inning het voorwerp zijn van een toetredingscontract.

Aan het einde van de bespreking blijkt dat zowel de optie A, als de optie B, door evenveel leden worden gesteund. Een mogelijk compromis zou kunnen bestaan in het beperken van het toepassingsgebied van de optie A tot de vergoedingen verschuldigd in het kader van de wettelijke licenties en tot de vergoedingen waarvan de tarifiering en de inning het voorwerp zijn van een toetredingscontract.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande en onder voorbehoud van de tekst tussen haakjes, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

"Art. 66ter

§ 1. Na overleg met de beheersvennootschappen en de organisaties die de schuldenaars van de rechten binnen de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59, vertegenwoordigen, bepaalt de Koning:

1° de minimuminformatie die de documenten betreffen de de inning van rechten die door de beheersvennootschappen ter kennis van het publiek worden gebracht onverminderd andere wettelijke bepalingen moeten bevatten;

2° de minimuminformatie die de facturen afkomstig van de beheersvennootschappen onverminderd andere wettelijke bepalingen moeten bevatten.

De Koning kan een onderscheid maken betreffende de minimuminformatie bepaald in het eerste lid, 1° en 2° in functie van de omvang van de beheersvennootschap en in functie van de betreffende rechten.

§ 2. *Optie A: Na overleg met de beheersvennootschappen en de organisaties die de schuldenaars van de rechten vertegenwoordigen en onverminderd het exclusieve recht van auteurs en houders van naburige rechten, kan de Koning, rekening houdend met de verschillende categorieën van werken en de verschillende exploitatiewijzen, nadere regels voor de administratieve vereenvoudiging van de inning door de beheersvennootschappen van de door de gebruikers verschuldigde rechten vaststellen. "*

Optie B: Na overleg met vennootschappen voor het beheer van de rechten en de organisaties die de schuldenaars van de rechten binnen de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59 vertegenwoordigen, en onverminderd het exclusieve recht van de auteurs en houders van naburige rechten, kan de Koning nadere regels bepalen met het oog op het bevorderen van de vrijwillige samenwerking tussen de vennootschappen die belast zijn met de inning van de vergoeding bepaald in de artikelen 42, 55 en 59, en met het oog op de administratieve vereenvoudiging van de inning.

In de MVT zou moeten worden aangegeven dat met zinsnede "onverminderd andere wettelijke bepalingen" er op gewezen wordt dat b.v. facturen reeds op grond van andere wetgeving (b.v. BTW wetgeving) bepaalde minimumgegevens moeten bevatten. De ontworpen bepaling verleent dus aan de Koning de bevoegdheid om naast deze vereisten die voortvloeien uit andere wetgeving, te bepalen welke minimale informatie de documenten die door de beheersvennootschappen ter kennis van het publiek worden gebracht, zoals bijvoorbeeld brochures en aangifteformulieren, en de facturen uitgaande van de beheersvennootschappen, moeten bevatten.

Art. 10 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er is momenteel geen artikel 66quater in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

In dezelfde wet wordt een artikel 66quater ingevoegd, luidende:

"Art. 66quater

Na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, bepaalt de Koning:

1° de minimumregels volgens welke de beheersvennootschappen de rechthebbenden die zij vertegenwoordigen informeren over

a) de vergoeding die de rechthebbenden aan hen moeten betalen voor de diensten van beheer die door de beheersvennootschap verricht werden;

b) de financiële gegevens op basis waarvan de vergoeding bepaald onder a) berekend wordt ;

c) de vaststelling van het geheel van de middelen van de beheersvennootschap en in het bijzonder de geïnde rechten, en het in overeenstemming brengen ervan met hun respectievelijke aanwending;

2° de minimumregels volgens welke de juridische band tussen de beheersvennootschap en de rechthebbenden wordt vastgesteld.

3° de minimale gegevens die de stukken inzake het beheer van de rechten bevatten die door de beheersvennootschappen ter kennis worden gebracht van of worden gebruikt ten aanzien van de rechthebbenden, om zo de rechthebbenden duidelijke, volledige en precieze informatie te verschaffen over de onderwerpen die in deze documenten worden behandeld.

De Koning kan een onderscheid maken inzake de minimumregels en de minimuminformatie bepaald in het eerste lid, 1° tot 3° in functie van de omvang van de beheersvennootschap en in functie van de betreffende rechten."

b) Toelichting

Artikel 10 strekt ertoe een nieuw artikel 66quater in te voegen in de Auteurswet, die de Koning bevoegd verklaart om vast te stellen aan welke minimumregels bepaalde basiselementen van de

relatie tussen de vennootschap en de rechthebbenden die haar het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd, moeten voldoen.

Het gaat onder meer om regels in verband met de informatieverstrekking door de beheersvennootschap aan de rechthebbenden.

De Koning zal desgevallend een onderscheid kunnen maken met betrekking tot deze regels in functie van de omvang beheersvennootschappen en in functie van de betreffende rechten.

3. Bespreking en advies van de Raad

De vraag wordt gesteld of deze bepaling aan de Koning de bevoegdheid geeft om bepaalde regels vast te leggen in verband met de relatie tussen de beheersvennootschappen en hun rechthebbenden, dan wel of de Koning enkel de bevoegdheid wordt gegeven om de gegevens te preciseren die door de beheersvennootschappen aan de rechthebbenden moeten verstrekt worden.

Het antwoord hierop is dat in het eerste lid, 1° en 2° aan de Koning de bevoegdheid wordt gegeven om bepaalde regels vast te leggen in verband met de relatie tussen de beheersvennootschappen en hun rechthebbenden, en dat in het eerste lid, 3° aan de Koning de bevoegdheid wordt gegeven om de gegevens te preciseren die door de beheersvennootschappen aan de rechthebbenden moeten verstrekt worden.

Een spreker merkt op dat een duidelijk onderscheid zou moeten gemaakt worden in de informatie die moet verschaft worden aan de rechthebbenden (cfr. art. 70 A.W.) en de informatie die verschaft moet worden aan de Controledienst. Tevens wordt aangegeven dat een duidelijk onderscheid zou moeten gemaakt worden tussen de informatie-aspecten en de boekhoudkundige aspecten. Sommige aspecten zouden kunnen opgenomen worden in het jaarverslag.

Een lid merkt op dat de omvang van de beheersvennootschap geen relevant gegevens lijkt om een onderscheid te maken in de plicht om de informatie te verschaffen, terwijl een ander lid opmerkt dat dit wel een relevant gegeven lijkt.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

"Art. 66quater

§ 1. Onverminderd de artikelen 95, 96 en 119 van het Wetboek van vennootschappen worden In het jaarverslag van de beheersvennootschap [die haar zetel op het Belgische grondgebied heeft en van het bijkantoor van de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben] ⁽²⁵⁾ worden ten minste volgende gegevens opgenomen:

²⁵ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een

a) de vergoeding die de rechthebbenden aan hen moeten betalen voor de diensten van beheer die door de beheersvennootschap verricht werden;

b) de financiële gegevens op basis waarvan de vergoeding bepaald onder a) berekend wordt ;

c) de vaststelling van het geheel van de middelen van de beheersvennootschap en in het bijzonder de geïnde rechten, en het in overeenstemming brengen ervan met hun respectieve aanwending.

Na [overleg met de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, kan de Koning nadere regels bepalen betreffende de wijze waarop de in het eerste lid vermelde gegevens worden weergegeven.

§ 2. De Koning kan tevens na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen de minimale gegevens bepalen die de stukken inzake het beheer van de rechten die door de beheersvennootschappen ter kennis worden gebracht van of worden gebruikt ten aanzien van de rechthebbenden onverminderd andere wettelijke bepalingen moeten bevatten, om zo de rechthebbenden duidelijke, volledige en precieze informatie te verschaffen over de onderwerpen die in deze documenten worden behandeld.

§ 3. De Koning kan een onderscheid maken inzake de gegevens bepaald in § 1 en § 2, in functie van de omvang van de beheersvennootschap en in functie van de betreffende rechten.”.

In de memorie van toelichting zou kunnen aangegeven worden dat:

- in het eerste lid bepaald wordt dat enkele basisgegevens inzake het beheer van de rechten, zoals de vergoeding die de rechthebbende aan de beheersvennootschap verschuldigd is voor haar diensten van beheer, de wijze van berekening van die vergoeding, en de geldstroom van de geïnde rechten, via het jaarverslag ter kennis moet gebracht worden van de rechthebbenden. Door de opname van deze gegevens in het jaarverslag, zullen zij automatisch het voorwerp uitmaken van de controle door de commissaris²⁶.

- in het tweede lid wordt bepaald dat de koning nadere regels kan bepalen betreffende de presentatie van deze gegevens. Hij zal daarbij ingevolge het vierde lid ook een onderscheid kunnen maken in functie van de betreffende rechten, d.w.z. bijvoorbeeld per inningsrubriek. Het tweede lid heeft echter enkel betrekking op de wijze van voorstelling van de gegevens, en de presentatie van de berekening van de gegevens. Het machtigt de koning niet om regels voor te schrijven met betrekking tot de hoogte of de wijze waarop de beheersvennootschappen de vergoeding die zij aan de rechthebbenden aanrekenen, moet berekenen.

- in het derde lid wordt de koning gemachtigd om de minimale gegevens te bepalen die de stukken inzake het beheer van de rechten die door de beheersvennootschappen ter kennis worden gebracht van of worden gebruikt ten aanzien van de rechthebbenden, moeten bevatten. Het gaat

andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

²⁶ Art. 142 W. Venn: “De controle in vennootschappen, op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, ten aanzien van dit wetboek en de statuten van de in de jaarrekening weergegeven verrichtingen, wordt opgedragen aan een of meer commissarissen.”

hierbij bijvoorbeeld om individuele afrekeningen van door de betrokken rechthebbende ontvangen rechten.

Art. 11 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Art. 66 AW, derde tot vijfde lid:

“(…)

Niettegenstaande ieder andersluidend beding, kunnen de statuten, reglementen of overeenkomsten van de vennootschappen een rechthebbende niet beletten het beheer van een of meer categorieën van werken of prestaties van zijn repertoire toe te vertrouwen aan de vennootschap van zijn keuze of om het beheer zelf uit te oefenen;

In geval van terugtrekking en onverminderd de rechtshandelingen die voordien door zijn vennootschap zijn gesteld, moet de rechthebbende een toereikende opzeggingstermijn in acht nemen.

De vennootschappen zijn verplicht ter plaatse inzage te verlenen van de repertoires waarvan zij het beheer waarnemen.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

In dezelfde wet wordt een artikel 66quinquies ingevoegd, luidende:

“Art. 66quinquies

§ 1. Niettegenstaande ieder andersluidend beding, kunnen de statuten, reglementen of overeenkomsten van de vennootschappen een rechthebbende niet beletten het beheer van een of meer categorieën van werken of prestaties van zijn repertoire toe te vertrouwen aan een andere vennootschap van zijn keuze of om het beheer zelf uit te oefenen.

Voor zover de rechthebbende een opzegging van zes maanden voor het einde van het boekjaar geeft, zal de terugtrekking van de rechten uitwerking hebben de eerste dag van het volgende boekjaar. Indien de opzegging van de terugtrekking minder dan zes maanden voor het einde van het boekjaar wordt gegeven, heeft de terugtrekking uitwerking de eerste dag van het boekjaar dat volgt op het daarop volgende boekjaar.

De terugtrekking van de rechten gebeurt zonder afbreuk te doen aan de rechtshandelingen die voordien door de vennootschap zijn gesteld.

§2. De vennootschappen zijn verplicht ter plaatse aan een persoon, die van een persoonlijk en wettig belang doet blijken, inzage te verlenen in de repertoires die zij beheren.”.

b) Toelichting

Paragraaf 1 van artikel 66quinquies neemt hoofdzakelijk het derde en vierde lid van artikel 66 over met betrekking tot de gedeeltelijke toekenning en de terugtrekking van het beheer van rechten. Hierbij wordt gepreciseerd dat bij het terugtrekken van het beheer van de rechten een opzeggingstermijn van 6 maanden voor het einde van het boekjaar moet gerespecteerd worden.

Paragraaf 2 handelt over de raadpleging van het repertoire van de vennootschap. Het nieuwe aspect is dat voortaan bepaald wordt dat de persoon die het repertoire van een beheersvennootschap wenst in te kijken daartoe een persoonlijk en wettig belang moet hebben.

3. Bespreking en advies van de Raad

In verband met § 1 wordt de vraag of het niet nuttig zou zijn het begrip “categorieën van werken of prestaties” nauwer te omschrijven, bijvoorbeeld in de Memorie van toelichting. Tevens wordt de vraag gesteld of dit begrip dezelfde lading dekt als het begrip “genre” in de artikelen 3, § 2 en 35, § 2, vijfde lid AW²⁷. Dit lijkt niet noodzakelijk het geval te zijn, aangezien de artikelen 3 en 35, § 2 AW regels bepaling waaraan individuele overeenkomsten moeten voldoen, terwijl artikel 66 quinquies AW handelt over overeenkomsten van collectief beheer.

Tenslotte wordt ook gewezen op de Europese rechtspraak in verband met de mogelijkheid voor een rechthebbende om in de muzieksector een terugtrekking per categorie van *rechten*, d.w.z. exploitatiewijzen te verrichten^{28 29}. Op grond van deze rechtspraak moet het mogelijk zijn om een terugtrekking van het beheer per categorie van rechten, d.w.z. per exploitatiewijze te verrichten.

De Raad heeft tevens kennis genomen van het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten inzake de billijke vergoeding en de werking van de beheersvennootschappen (ingediend door de heren Bart Tommelein c.s.)³⁰ op dit punt. In artikel 3 van dit wetsvoorstel wordt onder meer voorgesteld:

- om het woord “categorieën” te schrappen in art. 66 AW, zodat de rechthebbende per werk het beheer ervan al dan niet zou kunnen toevertrouwen aan een beheersvennootschap;
- om te bepalen dat de beheersvennootschappen er te allen tijde toe gehouden zijn om elke belanghebbende die erom verzoekt in te lichten of de rechten op een bepaald werk al dan niet door hen beheerd worden;

De leden geven aan dat een al te grote fragmentatie van de werken of prestaties waarvan het beheer aan een beheersvennootschap worden toegekend, het collectief beheer in de praktijk onwerkbaar maakt. De mogelijkheid voorzien van een beheer per werk, zou disproportionele administratieve en werkingskosten met zich meebrengen, zodat uiteindelijk ook de prijs voor de gebruiker disproportioneel zou verhogen.

²⁷ Zie b.v. tekst art. 35, § 2, vijfde lid: “De overdracht van de vermogensrechten betreffende toekomstige prestaties geldt slechts voor een beperkte tijd en voor zover het genre van de prestaties waarop de overdracht betrekking heeft, bepaald is.”

²⁸ Beschikking van de Commissie van 2 juni 1971 inzake een procedure op grond van artikel 86 van het Verdrag (IV/26.760 - “G.E.M.A.”), *P.B.* n° L 134 van 20 juni 1971 p. 0015 – 0029, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31971D0224:FR:HTML>.

²⁹ H.v.J. 27 maart 1974, BRT / SABAM, nr. 127/73, *Jur.* 1974, p. 313.

³⁰ Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten inzake de billijke vergoeding en de werking van de beheersvennootschappen, Gedr. St. Kamer, 2007-2008, Doc. Nr. 52-0529/01.

In verband met § 2 geeft een lid aan dat zij hun repertoire binnenkort op hun website bekend zullen maken. Tevens wordt opgemerkt dat deze paragraaf misschien herbekend moet worden in het licht van de aanbeveling muziek on-line. Er wordt aangegeven dat de verplichting van een consultatie ter plaatse niet meer van deze tijd is. Een ander lid geeft aan dat het voorbarig is om te denken dat het internationaal repertoire van een beheersvennootschap daadwerkelijk door een beheersvennootschap online kan worden gebracht. Het is beter om voorrang te geven aan de kwaliteit van het antwoord aan de rechthebbende en aan de gebruiker. Voorts wordt ook opgemerkt dat het recht om het repertoire te consulteren geen afbreuk doet aan situaties van een verplicht collectief beheer.

Tenslotte suggereren sommige leden om de notie persoonlijk belang te vervangen door de notie legitiem belang.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

Art. 66quinquies

§ 1. Niettegenstaande ieder andersluidend beding, kunnen de statuten, reglementen of overeenkomsten van de vennootschappen een rechthebbende niet beletten het beheer van de rechten die betrekking hebben op een of meer categorieën van werken of prestaties van zijn repertoire toe te vertrouwen aan een andere vennootschap van zijn keuze of om het beheer zelf uit te oefenen.

Voor zover de rechthebbende een opzegging van zes maanden voor het einde van het boekjaar geeft, zal de terugtrekking van de rechten uitwerking hebben de eerste dag van het volgende boekjaar. Indien de opzegging van de terugtrekking minder dan zes maanden voor het einde van het boekjaar wordt gegeven, heeft de terugtrekking werking de eerste dag van het boekjaar dat volgt op het daarop volgende boekjaar.

De terugtrekking van de rechten gebeurt zonder afbreuk te doen aan de rechtshandelingen die voordien door de vennootschap zijn gesteld.

§ 2. De persoon die van een wettig belang doet blijken heeft het recht om de repertoires die de beheersvennootschappen beheren, te raadplegen."

Art. 12 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er is momenteel geen artikel 66sexies in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

"Art. 66sexies

§1. De beheersvennootschappen mogen noch op rechtstreekse noch op onrechtstreekse wijze kredieten of leningen toestaan. Ze mogen zich evenmin op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze borg stellen voor de verbintenissen aangegaan door derden.

§2. Zij mogen enkel voorschotten op de rechten toekennen als elk van de volgende voorwaarden vervuld is:

- zij worden verleend op grond van niet-discriminatoire regels. Deze regels maken een wezenlijk bestanddeel van de verdelingsregels van de beheersvennootschap uit;*
- het deel van de rechten verleend in de vorm van een voorschot brengt het resultaat van de definitieve verdeling niet in het gedrang."*

b) Toelichting

Dit artikel verbiedt de beheersvennootschappen rechtstreeks of onrechtstreeks kredieten of leningen toe te kennen. Ze mogen zich evenmin borg stellen voor de verbintenissen aangegaan door een derde.

Het stelt ook minimumregels vast die nageleefd moeten worden wanneer de beheersvennootschap voorschotten op rechten toekent.

3. Bespreking en advies van de Raad

In verband met § 1 wordt aangegeven dat een gelijkaardige bepaling zich bevindt in artikel 78 van de Wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen.

In verband met § 2 worden volgende opmerkingen gemaakt.

Een lid geeft aan dat zij als beheersvennootschap bepaalde regels hebben in verband met het toekennen van voorschotten. Volgens het lid worden voorschotten onder meer toegekend aan

rechthebbenden die een groot deel van hun inkomsten uit buitenlandse exploitaties halen. De reden hiervoor is dat de effectieve betaling aan deze rechthebbenden meer tijd in beslag neemt, door het feit dat deze rechten uitbetaald worden via de buitenlandse zustervennootschap, nadat wederzijdse verificaties hebben plaatsgehad. Het lid geeft aan dat voor deze rechthebbenden het voorschot maximum 80 % bedraagt van het bedrag van het jaar voordien, mits door de rechthebbende voldoende aannemelijk wordt gemaakt dat de exploitatie van het werk even groot is als het jaar voordien. Het lid geeft aan dat zij voor de inkomsten uit het buitenland in grote mate afhankelijk zijn van de (efficiëntie van) de buitenlandse beheersvennootschap. Het lid vraagt of hem iets kan verweten worden op basis van § 2, indien de inkomsten uit het buitenland al te lang op zich zouden laten wachten of onzeker zouden worden door gebreken van de buitenlandse beheersvennootschap.

De DIE licht toe dat het eerste streepje van § 2 inhoudt dat de beheersvennootschap niet op willekeurige basis voorschotten kan toekennen, maar dat voor het toekennen van die voorschotten niet-discriminatoire regels moeten voorhanden zijn, die in het verdelingsreglement zijn opgenomen.

Het tweede streepje van § 2 bepaalt dat het toekennen van een voorschot het *resultaat van de definitieve verdeling* niet in het gedrang mag brengen. Vanzelfsprekend betekent dit bijvoorbeeld dat het voorschot niet groter mag zijn dan het bedrag dat bij de eindafrekening aan de rechthebbende verschuldigd zou zijn.

Meer concreet wordt met de uitdrukking “*het resultaat van de definitieve verdeling*” in eerste instantie gedoeld op de definitieve verdeling tussen alle rechthebbenden. Aangezien echter de het bedrag dat toegekend wordt aan de ene rechthebbende invloed heeft op de globale verdeling tussen alle rechthebbenden, omvat de uitdrukking “*het resultaat van de definitieve verdeling*” zowel de globale verdeling tussen alle rechthebbenden, als de verdeling aan een bepaalde rechthebbende.

Volgend hypothetisch cijfervoorbeeld kan dit illustreren.

Rechthebbende A, lid van een beheersvennootschap heeft voor het jaar X 10.000 EUR aan rechten ontvangen, na de definitieve verdeling in jaar X + 1. Daarvan was 3.000 EUR afkomstig van exploitaties in België, 4.000 EUR van Frankrijk, 1.500 EUR van Italië en 1.500 EUR van Spanje. In jaar X + 1 wenst hij een voorschot te ontvangen voor het jaar X + 1. Hij maakt aannemelijk met dat de exploitaties in binnen- en buitenland in jaar X + 1 even talrijk zijn als in jaar X.

Het voorschot dat aan rechthebbende A wordt toegekend mag de definitieve verdeling niet in het gedrang brengen. Het behoort toe aan de beheersvennootschap die het voorschot toekent, om in te schatten in welke mate het toekennen van een voorschot verantwoord is, teneinde de definitieve verdeling niet in het gedrang te brengen, op basis van niet-discriminatoire regels die in het verdelingsreglement zijn vastgelegd.

In voorgaand cijfervoorbeeld heeft de beheersvennootschap slechts rechtstreeks zicht op en vat op de verantwoordheid van het Belgische deel (30%). Zij kan bijvoorbeeld met een voldoende graad van zekerheid nagaan of de exploitatie in België voor jaar X + 1 even groot is als in het jaar X. Als dat het geval is, kan zij met voldoende mate van zekerheid er van uitgaan dat de vergoeding voor het jaar X + 1, voor het Belgische deel ongeveer 3.000 EUR zal bedragen, en voorzichtigheidshalve daar een bepaald percentage van toekennen als voorschot. Voor het overige

is zij in grote mate aangewezen op de buitenlandse beheersvennootschappen. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat de exploitatie in Frankrijk in jaar X + 1 uiteindelijk veel lager uitvalt (bijvoorbeeld maar 25 % van jaar voordien, zodat voor Frankrijk maar 1.000 EUR verschuldigd is voor jaar X + 1). Het zou bijvoorbeeld ook kunnen dat een buitenlandse beheersvennootschap in moeilijkheden verkeert, en het bedrag van dat land niet kan opgeëist worden wegens b.v. faillissement van die buitenlandse beheersvennootschap.

Als in voorgaand cijfervoorbeeld de Belgische beheersvennootschap voor jaar X + 1 een voorschot van 80% van jaar X toekent, hetzij 8.000 EUR, en uiteindelijk blijkt dat de exploitatie in Frankrijk maar 1.000 EUR genereert, en de Italiaanse beheersvennootschap failliet gaat, dan zal ceteris paribus, voor jaar X + 1 uiteindelijk slechts 3.000 (BE) + 1.000 (FR) + 1.500 (ESP) = 5.500 EUR kunnen uitgekeerd worden. Het toekennen van een voorschot van 8.000 EUR brengt in dit geval het resultaat van de definitieve verdeling in het gedrang. Er is immers 2.500 EUR meer aan voorschot toegekend en uitbetaald als wat uiteindelijk aan rechthebbende A verschuldigd is.

In het algemeen kan moeilijk worden gezegd of dit concreet percentage verantwoord is als voorschot. Uitgaande van de plicht tot een zorgvuldig en voorzichtig beheer dient de beheersvennootschap objectieve en niet-discriminatoire regels ivm het toekennen van voorschotten in haar verdelingsreglement op te nemen, die de definitieve verdeling niet in het gedrang brengen. Deze zorgvuldigheids- en voorzichtigheidsplicht zal voornamelijk aan de orde zijn bij het bepalen van het percentage van het voorschot, bij het voorhanden zijn van en de kwaliteit van de stavingsstukken die de hoeveelheid van de exploitaties (in het buitenland) aannemelijk maken, en de efficiëntie en betrouwbaarheid van de buitenlandse beheersvennootschap waarvan een (aanzienlijk) deel van de rechten afkomstig is.

Advies van de Raad

Sommige leden van de Raad zijn van oordeel dat §1 als volgt zou moeten worden geformuleerd:

“De beheersvennootschappen die hun zetel op het Belgische grondgebied hebben en de bijkantoren van beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben³¹ mogen noch op rechtstreekse noch op onrechtstreekse wijze kredieten of leningen toestaan. Ze mogen zich evenmin op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze borg stellen voor de verbintenissen aangegaan door derden”

Daarnaast meent de Raad dat de tekst als volgt zou moeten worden aangepast:

- de tekst van § 2, tweede streepje wordt vervangen als volgt:

“- het verlenen van voorschotten brengt het resultaat van de definitieve verdeling niet in het gedrang

³¹ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

In de Memorie van toelichting zou het volgende worden aangegeven:

Voorschotten worden onder meer toegekend aan rechthebbenden die een (groot) deel van hun inkomsten uit buitenlandse exploitaties halen. De reden hiervoor is dat de effectieve betaling aan deze rechthebbenden meer tijd in beslag neemt, door het feit dat deze rechten uitbetaald worden via de buitenlandse zustervenootschap, nadat wederzijdse verificaties hebben plaatsgehad. Voor de inkomsten van exploitaties in het buitenland zijn Belgische beheersvennootschappen aldus in grote mate mede afhankelijk zijn van de (efficiëntie van) de buitenlandse beheersvennootschap.

Alvorens de door de beheersvennootschap geïnde rechten effectief betaald worden aan de rechthebbenden, dienen de geïnde sommen een zeker proces te doorlopen. Dit verdelingsproces kan een aanzienlijke tijd in beslag nemen.

Teneinde de nadelige effecten van dit soms lange proces voor de rechthebbende te beperken, kunnen de beheersvennootschappen voorschotten toekennen aan de rechthebbende. De regels voor het toekennen van voorschotten moeten evenwel in het verdelingsreglement worden opgenomen, moeten objectief en niet-discriminatoir zijn, en mogen het resultaat van de definitieve verdeling niet in het gedrang brengen. Dit laatste aspect zal bijvoorbeeld impliceren dat de beheersvennootschap verantwoordingsstukken zal dienen te eisen van de rechthebbende, die de omvang van de exploitatie van zijn werken aannemelijk maken, dat het percentage van het voorschot niet te hoog mag zijn in verhouding tot de aannemelijk gemaakte exploitatie, en in het algemeen dat het toekennen van deze voorschotten moet geschieden overeenkomstig de regels van een voorzichtig beheer van de rechten. Op boekhoudkundig vlak kunnen de voorschotten niet betaald worden met middelen die zich in de wettelijke boekhoudkundige reserves bevinden.

Art 13 wetsontwerp

1. Huidige tekst

Er is momenteel geen artikel 66septies in de AW.

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

"Art. 66septies.

Onverminderd artikel 58, § 2, kan enkel de jaarlijkse algemene vergadering van de beheersvennootschap met een meerderheid van drie vierde van stemmen van de aanwezige of vertegenwoordigde vennoten, tenzij de statuten in strengere bepalingen voorzien, beslissen dat ten hoogste 10% van de geboekte rechten door de beheersvennootschap kan worden bestemd voor sociale, culturele of educatieve doeleinden. Deze bestemming kan slechts geschieden op grond van objectieve en niet-discriminatoire criteria bepaald door dezelfde vergadering die beslist bij gewone meerderheid van stemmen van de aanwezige of vertegenwoordigde vennoten.

Het beheer van de rechten bestemd voor sociale, culturele of educatieve doeleinden wordt uitgevoerd door de beheersvennootschap zelf.

De beheersvennootschappen die overeenkomstig het eerste lid een deel van hun geboekte rechten bestemmen voor sociale, culturele of educatieve doeleinden, scheiden de rekeningen overeenkomstig de voorwaarden bepaald door de Koning na [raadpleging van] / [overleg met] de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, en waaruit blijkt welke middelen voor die doelstellingen bestemd worden, alsmede hun daadwerkelijke aanwending.

De toekenning en het gebruik van rechten door de beheersvennootschap ten behoeve van sociale, culturele en educatieve doeleinden worden jaarlijks omschreven in een bijzonder verslag van de commissaris. Dat verslag wordt opgesteld volgens de regels vastgesteld door de Koning. Het wordt voorgelegd aan het bestuurs- of beheersorgaan en aan de algemene vergadering en ter informatie bezorgd aan de aangestelde ambtenaren."

b) Toelichting

Artikel 13 van het ontwerp stelt voor een nieuw artikel 66septies in te voegen waarin de aanwending van een deel van de rechten voor sociale, culturele of educatieve doeleinden wordt geregeld teneinde de belangen van de rechthebbenden te vrijwaren en de ter financiering van die sociale, culturele en educatieve activiteiten aangewende middelen te objectiveren.

Enkel de algemene vergadering van de beheersvennootschap kan met een meerderheid van drievierde van de stemmen der aanwezige of vertegenwoordigde leden beslissen dat ten hoogste 10% van de geboekte rechten door de vennootschap kan worden besteed aan de financiering van dergelijke activiteiten.

3. Bespreking en advies van de Raad

Een lid merkt op dat de algemene vergadering jaarlijks moet beslissen over de bestemming voor sociale, culturele of educatieve doeleinden problematisch is, met het oog op de continuïteit van het beheer van sommige fondsen. Wat de bestemming voor sociale doeleinden betreft, is het bijvoorbeeld problematisch indien elk jaar dergelijke bestemming in vraag zou kunnen gesteld worden door de algemene vergadering.

De vraag wordt gesteld naar de draagwijdte van de tweede zin van het eerste lid: *“Deze bestemming kan slechts geschieden op grond van objectieve en niet-discriminatoire criteria bepaald door dezelfde vergadering die beslist bij gewone meerderheid van stemmen van de aanwezige of vertegenwoordigde vennoten”*. Indien dit betekent dat de AV elk jaar moet beslissen welke concrete projecten en evenementen gefinancierd worden op grond van deze bepaling, dan wordt dit praktisch heel complex. De Raad stelt in dit opzicht voor volgende werkwijze voor :

- De algemene vergadering kan met een meerderheid van ten minste $\frac{3}{4}$ beslissen om maximum 10% van de geïnde rechten te bestemmen voor sociale, culturele of educatieve doeleinden; De Algemene vergadering kan daarbij een algemeen kader of algemene richtlijnen vastleggen betreffende de aanwending van die sommen;
- De Raad van bestuur beslist overeenkomstig de beslissing van de AV welke concrete projecten gefinancierd worden;
- Jaarlijks stelt de RvB een verslag op over de aanwending van de gelden, waarin zij tevens het gebruik van de gelden motiveert; Dit verslag maakt vervolgens het voorwerp uit van een bijzonder verslag van de commissaris, en wordt vervolgens samen met het bijzonder verslag ter kennis gebracht van de algemene vergadering³².

Op technisch vlak wordt opgemerkt dat het begrip “geboekte rechten” onduidelijk is, en vervangen zou moeten worden door “geïnde rechten”. Ook wordt de vraag gesteld of de administratieve kosten en werkingskosten van het fonds aangerekend moeten worden op de middelen van het fonds. Tevens wordt opgemerkt dat ook in het vierde lid een overleg met het IBR, de CBN en de beheersvennootschappen moet voorzien worden.

Sommige leden wijzen erop dat de vereiste meerderheid dezelfde zou moeten zijn als die waarin voorzien is voor de nadere regels inzake toepassing van de onverdeelbare rechten als bepaald door artikel 69 AW, te weten een tweederde meerderheid.

Verscheidene sprekers repliceren hierop dat in eerste instantie nauwkeurig zou moeten omschreven worden wat onder de notie “sociale, culturele of educatieve doeleinden” verstaan wordt. Hierbij rijst de vraag of de promotie van het repertoire van een beheersvennootschap ter gelegenheid van (culturele) beurzen die mede gefinancierd worden door de beheersvennootschap, moet beschouwd worden als representatiekosten, eigen aan de vennootschap, dan wel als een bestemming van de geboekte rechten voor een cultureel doeleinde. In dit verband kan verwezen worden naar het vijfde jaarverslag van de Franse Commission permanente de contrôle des sociétés de perception et de répartition des droits, waar de permanente commissie aangeeft dat: “

³² In dit verband kan verwezen worden naar artikel L 312-9 van de Franse Code de la Propriété Intellectuelle, waar een gelijkaardig systeem bestaat. Artikel L 321-9, alinéa 3 CPI bepaalt: *“Le montant et l'utilisation de ces sommes font l'objet, chaque année, d'un rapport des sociétés de perception et de répartition des droits au ministre chargé de la culture. Le commissaire aux comptes vérifie la sincérité et la concordance avec les documents comptables de la société des informations contenues dans ce rapport. Il établit à cet effet un rapport spécial.*

er voor de communicatieuitgaven van de vennootschappen geen plaats is in de culturele actiebudgetten” (verslag april 2008, p. 234). Tevens wordt de idee geopperd dat zou kunnen gewerkt worden met een begroting voor het volgende jaar die ter goedkeuring aan de algemene vergadering wordt voorgelegd en waarin de projecten en evenementen die de beheersvennootschap wil sponsoren omvat zijn. Sommige leden achten dit idee onwerkbaar.

In verband met de bestemming voor sociale, culturele en educatieve doeleinden kan tevens verwezen worden naar het advies van de Raad van 15 februari 2008 in verband met de aanbeveling muziek online, waar de Raad het volgende aangegeven heeft³³:

“Hoewel de Aanbeveling andere activiteiten - dan deze opgesomd in artikel 1.e) en die uitgeoefend worden door een collectieve rechtenbeerder, zoals bijvoorbeeld activiteiten met een sociaal of cultureel oogmerk - niet als een essentieel element van de definitie van een collectieve rechtenbeheerder beschouwt, meent de Raad dat ze de voor een collectieve rechtenbeheerder de mogelijkheid niet uitsluit om deze activiteiten uit te oefenen. Nochtans onderwerpt ze de uitoefening van deze activiteiten aan een aantal verplichtingen.³⁴

Sommige vertegenwoordigers van beheersvennootschappen stellen voor om een lid toe te voegen dat als volgt is geformuleerd: “In het geval van vennootschappen die hun zetel in een andere staat van de Europese Unie hebben, is het eerste lid slechts van toepassing op de bijkantoren ervan”. De vraag is welke de concrete draagkracht van deze bepaling is met name rekening houdend met het feit dat het eerste lid refereert aan een beslissing van de algemene vergadering.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

“Art. 66septies

Onverminderd artikel 58, § 2, kan enkel de algemene vergadering van de beheersvennootschap met een meerderheid van twee derden van de stemmen van de aanwezige of vertegenwoordigde vennoten, tenzij de statuten in strengere bepalingen voorzien, beslissen dat ten hoogste 10% van de geïnde rechten door de beheersvennootschap kan worden bestemd voor sociale, culturele of educatieve doeleinden.

Het beheer van de rechten bestemd voor sociale, culturele of educatieve doeleinden wordt uitgevoerd door de beheersvennootschap zelf.

De beheersvennootschappen die overeenkomstig het eerste lid een deel van hun geboekte rechten bestemmen voor sociale, culturele of educatieve doeleinden, scheiden de rekeningen overeenkomstig de voorwaarden bepaald door de Koning na overleg met de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen, en waaruit blijkt welke middelen voor die doelstellingen bestemd worden, alsmede hun daadwerkelijke aanwending.

³³ Advies Raad 15 februari 2008(muziek on-line), p. 38.

³⁴ Zie artikel 11 en 12 van de Aanbeveling, pagina 84 t.e.m. 85.

De toekenning en het gebruik van rechten door de beheersvennootschap ten behoeve van sociale, culturele en educatieve doeleinden maakt elk jaar het voorwerp uit van een verslag van de raad van bestuur, waarin de toekenning en het gebruik van die rechten gemotiveerd worden. Dit verslag wordt voorgelegd aan de algemene vergadering et wordt ter informatie overgemaakt aan de aangestelde ambtenaren.

De toekenning en het gebruik van rechten door de beheersvennootschap ten behoeve van sociale, culturele en educatieve doeleinde, alsook het verslag van de raad van bestuur bepaald in het vierde lid, maken jaarlijks het voorwerp uit van een bijzonder verslag van de commissaris. Dat verslag wordt opgesteld volgens de regels vastgesteld door de Koning na overleg met de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen. Het wordt voorgelegd aan het bestuurs- of beheersorgaan en aan de algemene vergadering en ter informatie bezorgd aan de aangestelde ambtenaren."

In de memorie van toelichting zou onder meer het volgende moeten worden aangegeven:

- Een omschrijving van het begrip "geïnde rechten"; Meer bepaald zou moeten aangegeven worden of het om bruto geïnde rechten gaat, dan wel over netto geïnde rechten, d.w.z. na aftrek van de werkingskosten;
- Een omschrijving ten indicatieven titel van het begrip "sociale, culturele of educatieve doeleinden" waarbij bijvoorbeeld aangegeven wordt dat onder het begrip "met culturele doeleinden" geen activiteiten kunnen begrepen worden met louter promotionele - of publiciteitsdoeleinden voor de beheersvennootschap zelf ;
- In het vijfde lid wordt aangegeven dat de toekenning en het gebruik van rechten door de beheersvennootschap ten behoeve van sociale, culturele en educatieve doeleinden jaarlijks omschreven worden in een bijzonder verslag van de commissaris. Dat verslag zal moeten opgesteld worden volgens de regels vastgesteld door de Koning. Concreet betekent dit dat de controleopdracht van de commissaris er zal in bestaan te controleren:
 - of de toekenning van rechten ten behoeve van sociale, culturele en educatieve doeleinden gebeurd is volgens de beslissingsregels voorzien in het eerste lid (controle maximum 10% van de geïnde rechten, controle of de vereiste beslissingsmeerderheid behaald werd);
 - of het beheer van de gelden door de beheersvennootschap zelf geschiedt;
 - of een scheiding van de rekeningen werd doorgevoerd;
 - het verslag van de Raad van bestuur; De commissaris zal hierbij moeten controleren of de beslissing van de algemene vergadering, met eventuele richtlijnen omtrent de aanwending van de sommen, gerespecteerd werd. Tevens zal hij moeten controleren of de bedragen bestemd voor sociale, culturele of educatieve doeleinden ook effectief overeenkomstig deze doeleinden gebruikt werden. Deze laatste controle is geen opportuniteitscontrole, maar een wettigheidscontrole : indien sommige toepassingen manifest niet kunnen beschouwd worden als sociale, culturele of educatieve doeleinden zal de commissaris dit moeten aangeven in zijn bijzonder verslag;

Deze controleopdracht zal het voorwerp uitmaken van een bijzonder verslag van de commissaris, opgesteld volgens de regels bepaald door de Koning.

Art. 14 wetsontwerp

1. Huidige tekst

“Art. 67.

Om op het nationale grondgebied werkzaam te kunnen zijn, moeten de in artikel 65 bedoelde vennootschappen een vergunning bezitten van de minister die bevoegd is voor het auteursrecht.

Een koninklijk besluit bepaalt op welke wijze de vergunningen moeten worden aangevraagd en onder welke voorwaarden zij verkregen kunnen worden.

De minister kan een vergunning intrekken wanneer de vennootschap niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de vergunning of wanneer zij zware of herhaalde overtredingen van de bepalingen van deze wet begaat of heeft begaan.

Het weigeren en het intrekken van de vergunning moeten met redenen worden omkleed.

De intrekking heeft gevolg na verloop van twee jaar te rekenen van de kennisgeving van de intrekking. De intrekking van de vergunning geldt als ontbinding van de toetredingsovereenkomst of van de overeenkomst waarbij de leden aan de vennootschap machtiging hebben verleend.

Elke toekenning en elke intrekking van een vergunning moet in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“Art. 67.

§ 1. De vennootschappen bedoeld in artikel 65 die hun activiteiten in België willen uitoefenen moeten zich alvorens hun activiteiten te starten door de minister laten erkennen.

§ 2. De erkenning wordt verleend aan vennootschappen die voldoen aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 65bis tot 65quinquies. De Koning bepaalt de inlichtingen en de stukken die bij de aanvraag om erkenning moeten worden gevoegd.

§ 3. Alle aanvragen om erkenning worden overeenkomstig de vorm en de voorwaarden bepaald door de Koning naar de Minister gestuurd.

De minister spreekt zich uit binnen negentig dagen na ontvangst van het volledige dossier ingediend door de aanvrager. De beslissing wordt binnen vijftien dagen ter kennis gebracht van de aanvrager bij aangetekende zending.

De erkenning wordt binnen dertig dagen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 4. De minister kan een erkenning geheel of gedeeltelijk intrekken wanneer de vennootschap niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de erkenning alsook wanneer de vennootschap zware of herhaalde overtredingen van de bepalingen van deze wet, van de uitvoeringsbesluiten ervan of van de bepalingen van haar statuten en reglementen begaat of heeft begaan.

Als de intrekking van de erkenning wordt beoogd, deelt de minister of zijn vertegenwoordiger vooraf aan de betrokken beheersvennootschap, bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs, zijn grieven mee. Hij deelt de beheersvennootschap mee dat zij vanaf deze kennisgeving over een termijn van vier weken beschikt om het dossier dat werd opgemaakt, in te kijken, om te worden gehoord door de minister of de hiertoe aangewezen ambtenaar en om zijn middelen te doen gelden.

De minister bepaalt vanaf welke datum de intrekking gevolgen heeft. Elke intrekking moet binnen dertig dagen in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

De intrekking van de erkenning geldt als ontbinding van de overeenkomsten die het beheer van de rechten als voorwerp hebben, afgesloten door de beheersvennootschap. In geval van gedeeltelijke intrekking, worden de overeenkomsten ontbonden in de mate dat zij betrekking hebben op de activiteit waarvoor de erkenning werd ingetrokken.

Vanaf de inwerkingtreding van de intrekking van de erkenning, worden de rechten die nog verschuldigd zijn aan de vennootschap voor de periodes voor deze inwerkingtreding, gestort in de deposito- en consignatiekas.

§ 5 De handelingen en beslissingen van de vennootschap waarvan de vergunning werd ingetrokken, verricht met inbreuk van de intrekkingbeslissing, zijn nietig.”

b) Toelichting

Artikel 14

Dit artikel handelt over de erkenning van beheersvennootschappen, en over de intrekking van de erkenning.

Ten opzichte van de bestaande tekst, worden de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om erkend te worden als beheersvennootschap, preciezer omschreven. Het betreft voorwaarden met betrekking tot de structuur, de organisatie en de interne werking van de vennootschappen voor het beheer van de rechten.

Tevens wordt bepaald dat de intrekking van de erkenning volledig of gedeeltelijk kan gebeuren en dat de minister die bevoegd is voor het auteursrecht vaststelt vanaf wanneer de intrekking ingaat.

Daarbij krijgt de minister de mogelijkheid de erkenning gedeeltelijk in te trekken om zich aldus te kunnen beperken tot de bedrijvigheid van de vennootschap waarvoor een intrekking verantwoord is.

Er wordt tenslotte gesteld dat, indien na intrekking van de erkenning rechten verschuldigd blijven voor perioden voorafgaand aan de dag waarop de intrekking van kracht werd, deze rechten aan de Deposito- en Consignatiekas gestort moeten worden.

3. Bespreking en advies van de Raad

De werkgroep moest zich uitspreken over het ontworpen artikel 67 zoals opgesteld in het wetsontwerp neergelegd op 11 mei 2006 bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers en over het ontworpen artikel 67 omvat in het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I)³⁵.

De FOD Economie wijst erop dat het ontworpen artikel 67 omvat in het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I) verschilt van artikel 67 van het wetsontwerp neergelegd in 2006 wat de volgende elementen betreft:

- Om continuïteit van het beheer van rechten onderworpen aan een verplicht collectief beheer te verzekeren, kan de minister onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden een vergunning van beperkte duur toekennen.

³⁵ Ontworpen artikel 67 omvat in het wetsontwerp houdende diverse (I) bepalingen stelt dat:

In artikel 67 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het derde tot het zesde lid worden vervangen als volgt :

« De vergunningsvoorwaarden voor een beheersvennootschap die opgericht is in een ander land van de Europese Unie mogen gelijkwaardige, of gezien hun doel in wezen vergelijkbare, eisen en controles waaraan de beheersvennootschap al in dat land onderworpen is, niet overlappen.

Teneinde de continuïteit van het beheer van de rechten die onderworpen zijn aan een verplicht collectief beheer te garanderen, kan de Minister, onder de voorwaarden bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, een vergunning met een bepaalde duur toekennen.

De minister kan een vergunning volledig of gedeeltelijk intrekken wanneer de vennootschap niet langer voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de vergunning of wanneer zij zware of herhaalde overtredingen van de bepalingen van deze wet, de uitvoeringsbesluiten ervan of haar statutaire of reglementaire bepalingen begaat of heeft begaan.

De minister bepaalt vanaf welke datum de intrekking gevolgen heeft. De intrekking van de vergunning geldt als ontbinding van de toetredingsovereenkomst of van de overeenkomst waarbij de leden aan de vennootschap machtiging hebben verleend. In geval van gedeeltelijke intrekking, worden de overeenkomsten ontbonden in de mate dat zij betrekking hebben op de activiteit waarvoor de vergunning werd ingetrokken. »;

2° het artikel wordt aangevuld met drie leden, luid ende:

« Elke toekenning en elke intrekking van een vergunning moet in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Vanaf de inwerkingtreding van de intrekking van de vergunning, worden in de deposito- en consignatiekas gestort :

1° de rechten in vrijwillig collectief beheer die n og verschuldigd zijn aan de vennootschap voor de periodes voor deze inwerkingtreding;

2° de rechten in verplicht collectief beheer, indien op de datum waarop de vergunning in werking treedt, geen andere beheersvennootschap vergunning kreeg om deze rechten te beheren voor dezelfde categorie van rechthebbenden.

De handelingen en beslissingen van de vennootschap waarvan de vergunning werd ingetrokken, verricht met inbreuk van de intrekkingbeslissing, zijn nietig. ».

- De vergunningsvoorwaarden voor een beheersmaatschappij opgericht in een ander land van de Europese Unie mogen gelijkwaardige, of gezien hun doel in wezen vergelijkbare eisen en controles waaraan de beheersmaatschappij al in dat land onderworpen is, niet overlappen. Deze toevoeging die artikel 10.3) van de “dienstenrichtlijn” omvat, volgt op het advies van de Raad van State ten aanzien van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I).

Advies van de Raad

Na bespreking van de beide ontworpen teksten, meent de Raad dat de volgende essentiële elementen in artikel 67 moeten worden opgenomen.

1° De voorwaarden waaraan de beheersmaatschappij moet voldoen om een vergunning te krijgen, moeten in de wet worden bepaald;

2° De waarborgen inzake verdedigingsrechten in geval van weigering of intrekking van de vergunning (recht om voorafgaand te worden geïnformeerd over het voornemen om de vergunning te weigeren of in te trekken, recht van inzage in het dossier, recht om te worden gehoord en recht om zijn middelen te doen gelden) moeten in de wet worden bepaald.

Een lid geeft aan dat wat de technische uitwerking van deze principes betreft, men zich zou kunnen inspireren op de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen.

De deskundigen onderstrepen dat het belangrijk is om te bepalen dat de beheersmaatschappij gedurende de door de minister bepaalde termijn tussen de notificatie van de beslissing tot intrekking van de vergunning van de beheersmaatschappij en de inwerkingtreding hiervan, maatregelen moet treffen om de beheersactiviteiten waarvoor de vergunning is ingetrokken, stop te zetten. Tevens moet worden bepaald dat zij de houders van de rechten die haar het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd, moet informeren over de beslissing tot intrekking en over de datum van inwerkingtreding ervan. Deze verplichting moet de rechthebbenden in staat stellen om te gelegener tijd de nodige maatregelen te treffen om het beheer van hun rechten desgevallend aan een andere beheersmaatschappij toe te vertrouwen.

Zij menen eveneens dat het moment waarop de verschuldigde rechten moeten worden betaald aan de Deposito- en Consignatiekas de datum zou moeten zijn waarop de intrekkingbeslissing in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd en niet de datum van inwerkingtreding van deze beslissing omwille van het feit dat vanaf het moment dat de beslissing om de vergunning in te trekken genomen is, de beheersmaatschappij geacht wordt de haar toevertrouwde rechten niet meer te kunnen beheren.

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

Art. 67

§ 1. De vennootschappen bedoeld in artikel 65 die hun activiteiten in België willen uitoefenen, moeten alvorens met hun activiteiten te starten een vergunning krijgen van de minister die bevoegd is voor het auteursrecht

§2. De vergunning wordt verleend aan vennootschappen die voldoen aan de voorwaarden bepaald in de [artikelen 65bis tot 65quinquies]. De Koning bepaalt de inlichtingen en de stukken die bij de aanvraag om vergunning moeten worden gevoegd.

*.
De vergunningsvoorwaarden voor een beheersvennootschap opgericht in een ander land van de Europese Unie mogen gelijkwaardige, of gezien hun doel in wezen vergelijkbare eisen en controles waaraan de beheersmaatschappij al in dat land onderworpen is, niet overlappen*

§ 3. Alle aanvragen om vergunning worden per aangetekende zending naar de minister gestuurd.,

De Koning bepaalt de documenten en gegevens die bij de aanvraag tot vergunning moeten worden gevoegd.

Binnen twee maanden na de indiening van de aanvraag bezorgt de Minister of zijn afgevaardigde de aanvrager een ontvangstbewijs indien het dossier volledig is. In het tegengestelde geval, informeert hij deze dat het dossier niet volledig is met vermelding van de ontbrekende documenten of gegevens. De Minister of zijn afgevaardigde levert het ontvangstbewijs van het volledige dossier af binnen twee maanden na ontvangst van de ontbrekende documenten of gegevens.

De minster spreekt zich uit binnen drie maanden vanaf de kennisgeving van de volledigheid van het dossier. Indien de aanvrager binnen deze termijn bijkomende gegevens of documenten bij zijn aanvraag voegt, wordt de termijn van drie maanden met twee maanden verlengd. .De beslissing wordt binnen vijftien dagen ter kennis gebracht van de aanvrager bij aangetekende zending.

De vergunning wordt binnen dertig dagen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

*.
As de weigering van de vergunning wordt beoogd, deelt de minister of de hiertoe aangestelde ambtenaar vooraf aan de betrokken beheersvennootschap, bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs, zijn grieven mee. Hij deelt de beheersvennootschap mee dat zij vanaf deze kennisgeving over een termijn van twee maanden beschikt om het dossier dat werd opgemaakt, in te kijken, om te worden gehoord door de minister of de hiertoe aangewezen ambtenaar en om zijn middelen te doen gelden. Deze termijn van twee maanden schort de termijn van drie maanden bedoeld in het derde lid op. De beslissing wordt binnen vijftien dagen ter kennis gebracht bij aangetekende zending.*

§ 4. De minister kan een vergunning geheel of gedeeltelijk intrekken wanneer de vennootschap niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de erkenning alsook wanneer de vennootschap zware of herhaalde inbreuken op de bepalingen van deze wet, van de uitvoeringsbesluiten ervan of van de bepalingen van haar statuten en reglementen begaat of heeft begaan.

Als de intrekking van de vergunning wordt beoogd, deelt de minister vooraf aan de betrokken beheersvennootschap, bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs, zijn grieven mee. Hij deelt de beheersvennootschap mee dat zij vanaf deze kennisgeving over een termijn van acht weken beschikt om het dossier dat werd opgemaakt, in te kijken, om te worden gehoord door de minister of de hiertoe aangewezen ambtenaar en om zijn middelen te doen gelden.

De minister bepaalt vanaf welke datum de intrekking in werking treedt. Elke intrekking moet binnen dertig dagen na de intrekkingbeslissing in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt. Tussen de datum van kennisgeving van de intrekkingbeslissing aan de beheersvennootschap en de datum van inwerkingtreding van de intrekking moet de beheersvennootschap onverminderd artikel 67bis de voorzichtige en zorgzame maatregelen nemen om de beheersactiviteiten waarvoor de vergunning is ingetrokken stop te zetten. Zij moet met name onmiddellijk onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning de houders van rechten die haar het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd verwittigen van de beslissing tot intrekking en van de datum van inwerkingtreding ervan.

Op de datum van inwerkingtreding van de intrekking van de vergunning geldt deze als ontbinding van de overeenkomsten waarbij de houders van de rechten het beheer van hun rechten toevertrouwen aan de beheersvennootschap. In geval van gedeeltelijke intrekking, worden de overeenkomsten ontbonden in de mate dat zij betrekking hebben op de activiteit waarvoor de vergunning werd ingetrokken.

§5. Vanaf de bekendmaking van de beslissing tot intrekking van de vergunning in het Belgisch Staatsblad worden in de deposito- en consignatiekas gestort:

1° de rechten die nog verschuldigd zijn voor de periodes vóór de inwerkingtreding van de intrekkingbeslissing;

2° de rechten die onderworpen zijn aan een verplicht collectief beheer die nog verschuldigd zijn voor de periodes na deze inwerkingtreding indien op de datum van inwerkingtreding van de beslissing tot intrekking van de vergunning geen andere beheersmaatschappij gemachtigd is om deze rechten voor dezelfde categorie van rechthebbenden te beheren.

§ 6.. De handelingen en beslissingen van de vennootschap waarvan de vergunning werd ingetrokken, verricht met inbreuk van de intrekkingbeslissing, zijn nietig.

In de memorie van toelichting zou kunnen aangegeven worden dat de intrekking van een vergunning door de Minister een administratieve rechtshandeling is waartegen desgevallend de gebruikelijke rechtsmiddelen kunnen aangewend worden (verzoek tot vernietiging bij Raad van State, administratief kortgeding).

Art. 15 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“Art. 67bis

In geval van intrekking van de erkenning van een beheersvennootschap kan de minister of de hiertoe aangewezen ambtenaar, de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg vatten met het verzoek om:

1° de regels vast te stellen volgens welke de recht en moeten worden verdeeld die in handen van de beheersvennootschap zijn op het moment dat de intrekking van de erkenning in werking treedt, alsmede de rechten als bedoeld in artikel 67, § 4, vijfde lid;

2° een bijzonder commissaris aan te stellen, die onder zijn eigen aansprakelijkheid de rechten moet verdelen bepaald in 1) volgens de verdelingsregels vastgesteld door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg. De bezoldiging van de speciale commissaris wordt vastgesteld door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en is verschuldigd door de vennootschap van wie de erkenning werd ingetrokken. Zij wordt voorgeschoten door het organiek fonds opgericht overeenkomstig artikel 76bis en worden gerecupereerd door de Federale Overheidsdienst die de auteursrechten tot zijn bevoegdheid heeft ten laste van de vennootschap waarvan de erkenning werd ingetrokken.

De vordering bepaald in het eerste lid wordt ingesteld en behandeld zoals in kortgeding.

Op de vordering wordt uitspraak gedaan niettegenstaande enige vervolging die voor een strafrechter wordt ingesteld wegens dezelfde feiten.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan op de wijze die hij geschikt acht, de gehele of gedeeltelijke bekendmaking van het vonnis bevelen.”

b) Toelichting

Artikel 15

Dit artikel heeft tot doel de minister bevoegd voor het auteursrecht te machtigen bepaalde maatregelen te nemen om de rechten die nog uitstaan nadat de intrekking van de erkenning van kracht werd te vereffenen. Het gaat er voornamelijk om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te vragen de verdelingsregels voor de nog uitstaande rechten te bepalen en een speciale commissaris aan te stellen die met deze verdeling belast is.

3. Bespreking en advies Raad

Na bespreking van het ontworpen artikel meent de Raad dat:

- 1) een rechtbank niet de geschikte instantie is om verdelingsregels vast te stellen rechtens de beheersvennootschap waarvan de vergunning is ingetrokken;
- 2) dient te worden vermeden dat een uitzonderingsstelsel van het beheer van rechten door een speciale commissaris permanent wordt en initiatieven van de privé-sector gaat vervangen.

De deskundigen wijzen erop dat het moment waarop de minister kan optreden, moet worden gepreciseerd en dat dit de datum van de intrekkingbeslissing zou moeten zijn.

Zij menen bovendien dat met het oog op doeltreffendheid en snelheid, gegrond omwille van de situatie waarin de beheersvennootschap zich bevindt, er in moet worden voorzien dat de minister zelf één of meer speciale commissarissen moet aanstellen. Zij moeten beschikken over de vereiste juridische, financiële en boekhoudkundige bevoegdheden.

De speciale commissarissen die de bevoegde organen vervangen met het oog op en beperkt tot de uitvoering van de stopzetting van de beheersactiviteiten waarvoor de vergunning is ingetrokken, zouden als taak moeten hebben om de in de deposito- en consignatiekas gestorte rechten te verdelen. Binnen diezelfde beperkingen zouden zij de mogelijkheid moeten hebben om de overeenkomsten inzake inning en beheer van rechten te verlengen.

In principe zullen de speciale commissarissen de verdelingsregels van de beheersvennootschap moeten toepassen tenzij zij niet conform met de wet of de statuten van de beheersvennootschap blijken te zijn. In dat geval zouden zij de verdelingsregels moeten toepassen die ze vaststellen en zich hierbij desgevallend laten bijstaan door een deskundige.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

“Art 67bis

Vanaf de beslissing tot intrekking van de vergunning van een beheersvennootschap, kan de minister één of meer speciale commissarissen aanstellen voor de duur die hij bepaalt die over de vereiste juridische, financiële en boekhoudkundige bevoegdheden beschikken, ter vervanging van de bevoegde organen met het oog op en binnen de beperkingen van de uitvoering van de staking van de beheersactiviteiten waarvoor de vergunning is ingetrokken.

De speciale commissaris of commissarissen bepaald in het eerste lid hebben als opdracht over te gaan tot de verdeling van de rechten bedoeld in artikel 67, §5 volgens de verdelingsregels van de beheersvennootschap of indien deze niet conform blijken te zijn met de wet of met de statuten van de beheersvennootschap volgens de verdelingsregels die zij vaststellen. De speciale commissarissen kunnen zich hiertoe laten bijstaan door een deskundige. Voor zij worden

vastgesteld worden de ontwerpen verdelingsregels voor advies meegedeeld aan de minister of aan de aangestelde ambtenaren. Deze geven hun advies binnen een termijn van 15 dagen vanaf de ontvangst van de ontwerpen. Met het oog op en binnen de beperkingen van de uitvoering van de stopzetting van de beheersactiviteiten waarvoor de vergunning wordt ingetrokken, mogen de in het eerste lid bepaalde commissarissen de overeenkomsten inzake inning en beheer van rechten verlengen.

De bezoldiging van de speciale commissaris(sen) wordt vastgesteld door de minister volgens een door de Koning vastgestelde loonschaal en is verschuldigd door de vennootschap van wie de vergunning werd ingetrokken. Zij wordt voorgeschoten door het organiek fonds opgericht overeenkomstig artikel 76bis en worden gerecupereerd door de Federale Overheidsdienst die de auteursrechten tot zijn bevoegdheid heeft ten laste van de vennootschap waarvan de erkenning werd ingetrokken

De taak van de speciale commissarissen eindigt bij beslissing van de Minister of op de datum van aanstelling van een curator of [van een vereffenaar of op de datum van de officiële goedkeuring van laatstgenoemde in geval van vrijwillige vereffening]³⁶

³⁶ De terminologie moet worden gecontroleerd.

Art. 16 wetsontwerp

1. Huidige tekst

“Art. 68.

Op de vennootschappen wordt toezicht uitgeoefend door een commissaris, benoemd op dezelfde wijze als bij de naamloze vennootschappen.

De commissaris moet worden gekozen onder de leden van het Instituut der bedrijfsrevisoren; hij draagt de titel van commissaris-revisor.

Alle bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen die betrekking hebben op de commissarissen-revisoren in de naamloze vennootschappen, zijn van overeenkomstige toepassing op de commissaris-revisor bedoeld in het tweede lid.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“Art. 68.

Op elke vennootschap wordt toezicht uitgeoefend door een commissaris gekozen onder de leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren en benoemd op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen 130 tot 133 van het Wetboek van vennootschappen.

Alle bepalingen van het Wetboek van vennootschappen die betrekking hebben op de commissarissen, op zijn opdracht, zijn taken en zijn bevoegdheden, op de benoeming- en ontslagmodaliteiten, zijn van toepassing op de commissarissen bepaald in het eerste lid.”

b) Toelichting

Artikel 16

De artikelen 16 tot 19 betreffen de controleopdrachten van de commissarissen van de vennootschappen voor het beheer van de rechten.

Artikel 16 bepaalt dat een commissaris toezicht uitoefent op de beheersvennootschappen. Net zoals dit actueel reeds het geval is, geldt deze bepaling ook voor de kleine vennootschappen in de zin van artikel 15 van het Wetboek van Vennootschappen.

3. Bespreking en advies van de Raad

In eerste instantie worden door een spreker volgende algemene opmerkingen gemaakt bij het deel over de controle van de rekeningen van beheersvennootschappen (art. 16 – 19 wetsontwerp):

- 1) het is belangrijk dat het toepassingsgebied duidelijk omschreven is, m.a.w. dat duidelijk is wat onder het begrip "beheersvennootschap" dient begrepen te worden.

In dit verband kan verwezen worden naar de discussie bij artikel 2 van het wetsontwerp. Terminologisch is het wellicht aangewezen het woord "vennootschap" in het eerste lid te vervangen door het woord "beheersvennootschap".

- 2) De versterkte controle van de rekeningen die voorzien wordt in het wetsontwerp, wordt verantwoord door het feit dat beheersvennootschappen gelden van derden (de rechthebbenden) innen, beheren en verdelen. Deze situatie kan vergeleken worden met b.v. kredietinstellingen en ziekenfondsen, welke ook gelden van derden beheren. Ook in deze sectoren bestaat een versterkte controle op de rekeningen. Wel moet vermeld worden dat voor wat betreft de kredietinstellingen en ziekenfondsen de vergunnings- en controleautoriteiten (CBFA en Controledienst voor de Ziekenfondsen) specifieke voorschriften en omzendbrieven worden uitgewerkt, en dat specifieke opleidingen voor de commissarissen worden georganiseerd voor deze sectoren.

Wat de tekst van artikel 68, eerste lid betreft, wordt gesuggereerd om nauwer aan te sluiten bij de tekst van art. 142 W. Venn. , waarin onder meer de term "controle" wordt gehanteerd in plaats van "toezicht". Tevens wordt aangegeven dat ook in kleine (beheers)vennootschappen in de zin van artikel 15 van het Wetboek van Vennootschappen de controle van de rekeningen moet gebeuren door een commissaris. Er wordt gesuggereerd dit duidelijker in de tekst van het artikel op te nemen.

Advies van de Raad m.b.t. artikel 16

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

"Art. 68 AW. De controle in beheersvennootschappen [die hun zetel op het Belgische grondgebied hebben en in de bijkantoren van de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben] ⁽³⁷⁾", op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, ten aanzien van deze wet, haar uitvoeringsbesluiten, de verdelingsregels en de statuten, van de in de jaarrekening en geconsolideerde rekeningen weergegeven verrichtingen, wordt opgedragen aan een of meer commissarissen gekozen onder de leden van het Instituut der bedrijfsrevisoren, ongeacht de grootte van de beheersvennootschap.

Alle bepalingen van het Wetboek van vennootschappen die betrekking hebben op de commissarissen, op hun opdracht, hun taken en bevoegdheden, op de benoeming- en ontslagmodaliteiten, zijn van toepassing op de commissarissen bepaald in het eerste lid."

³⁷ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Art. 17 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“Art. 68bis

Het Instituut der Bedrijfsrevisoren brengt de minister of de aangestelde ambtenaren op de hoogte telkens als een tuchtmaatregel wordt genomen tegen een revisor of een revisorenvennootschap wegens een tekortkoming in de uitoefening van zijn taak bij een vennootschap voor beheer van de rechten.”

b) Toelichting

Artikel 17

Dit artikel bepaalt dat het Instituut der Bedrijfsrevisoren verplicht is aan de aangestelde ambtenaar de disciplinaire beslissingen te melden die het ten opzichte van een commissaris neemt wanneer deze tekortschiet in de uitoefening van zijn mandaat.

3. Bespreking en advies van de Raad

Een spreker merkt op dat dit voorstel problematisch is aangezien het Instituut der Bedrijfsrevisoren in het licht van het beroepsgeheim en de bescherming van het privé-leven dergelijke informatie niet kan bezorgen aan de minister of de aangestelde ambtenaren. Een alternatief zou kunnen zijn dat de commissaris een blanco getuigschrift bezorgt aan de minister of de aangestelde ambtenaren, dat verleend zou kunnen worden door het IBR. Tevens zou erin kunnen voorzien worden dat de controledienst dergelijk blanco getuigschrift op elk ogenblik aan de commissaris kan vragen.

Tevens wordt de vraag gesteld of het, gelet op de lange termijn die tuchtprocedures kunnen in beslag nemen, niet opportuun zou kunnen zijn dat de controledienst ook op de hoogte zou gesteld worden van tegen een commissaris ingestelde tuchtprocedure, zonder dat deze noodzakelijk zou zijn afgerond. Hierop wordt geantwoord dat dit niet verzoenbaar lijkt met het vermoeden van onschuld.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

“Art. 68bis

De minister of de daartoe aangestelde ambtenaren kunnen op elk oogenblik aan de bij een beheerverenootschap aangestelde commissaris een bewijs vragen dat de commissaris niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een tuchtsanctie.

De commissaris die het voorwerp heeft uitgemaakt van een tuchtsanctie, brengt de minister of de Controledienst alsmede de betrokken beheerverenootschap van die tuchtsanctie op de hoogte binnen de vijf dagen na de betekening van die tuchtmaatregel door het Instituut voor Bedrijfsrevisoren.

In de Memorie van toelichting zou aangegeven worden dat de commissaris desgevallend het in het eerste lid bedoelde bewijs kan verkrijgen bij het Instituut voor bedrijfsrevisoren.

Art. 18 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“Art. 68ter

Wanneer een commissaris ontslag neemt, dan brengt hij de beheersvennootschap hiervan vijftien dagen voorafgaand aan zijn ontslag op de hoogte via een kennisgeving, alsmede van de redenen van zijn ontslag, onverminderd de toepassing van artikel 135 van het Wetboek van vennootschappen.

Wanneer een commissaris ontslag neemt uit de beheersvennootschap, dan brengt deze de minister of de aangestelde ambtenaren hiervan op de hoogte binnen de vijf werkdagen die volgen op de kennisgeving van het ontslag, en licht hij aan de minister of de aangestelde ambtenaren de redenen voor dat ontslag toe.

Binnen de vijf dagen die volgen op de herroeping door de beheersvennootschap van het mandaat van commissaris, uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van vennootschappen, brengt de beheersvennootschap die herroeping ter kennis van de minister of van de aangestelde ambtenaren.”

b) Toelichting

Artikel 18

Dit artikel voorziet in voorwaarden waaronder de aangestelde ambtenaren op de hoogte worden gebracht van het ontslag of de herroeping van de commissaris.

3. Bespreking en advies van de Raad

Enkele sprekers melden dat het eerste lid in strijd is met het principe dat de commissaris op elk ogenblik ontslag moet kunnen nemen om gewichtige persoonlijke redenen (art. 135, tweede lid W. Venn.)³⁸.

³⁸ Art. 135 W. Venn.: De commissarissen worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van drie jaar. Op straffe van schadevergoeding kunnen zij tijdens hun opdracht alleen om wettige redenen worden ontslagen door de algemene vergadering.

Behoudens gewichtige persoonlijke redenen mag de commissaris tijdens zijn opdracht geen ontslag nemen tenzij ter algemene vergadering en nadat hij deze schriftelijk heeft ingelicht over de beweegredenen van zijn ontslag.

Met betrekking tot lid 2 wordt de vraag gesteld of de woorden “*die volgen op de kennisgeving van het ontslag*” niet moeten geschrapt worden, aangezien de commissaris overeenkomstig artikel 135 W. Venn. behoudens de hypothese van de gewichtige persoonlijke redenen, geen ontslag mag nemen tijdens zijn opdracht, tenzij ter algemene vergadering. Het beginpunt van de termijn van 5 werkdagen lijkt echter niet voldoende duidelijk indien de woorden “*die volgend op de kennisgeving van het ontslag*” geschrapt worden.

Advies van de Raad

Het voorgestelde eerste lid van art. 68ter wordt geschrapt.

Art. 19 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“«Art. 68 quater. — § 1. Onder hun eigen aansprakelijkheid, in overeenstemming met dit artikel en de regels van het vak:

1° vergewissen de commissarissen zich ervan dat de beheersvennootschappen passende maatregelen hebben getroffen voor de administratieve en boekhoudkundige organisatie en voor de interne controle met het oog op de naleving van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Die taak maakt ieder jaar het voorwerp uit van een bijzonder verslag aan de algemene vergadering dat ter informatie wordt bezorgd aan de aangestelde ambtenaren;

2° maken zij ieder jaar een bijzonder verslag op waarin de naleving wordt bevestigd van de minimumregels als bepaald in artikel 66 quater, 1°

Dat bijzonder verslag wordt voorgelegd aan de algemene vergadering en ter informatie bezorgd aan de aangestelde ambtenaren;

3° bevestigen zij dat de halfjaarlijkse financiële staten die door de vennootschappen voor het beheer van de rechten worden bezorgd aan de aangestelde ambtenaren in toepassing van artikel 75bis volledig, juist en overeenkomstig de nadere regels bepaald door de Koning krachtens deze bepaling zijn opgemaakt;

4° brengen ze in het kader van hun opdracht bij een beheersvennootschap of van een opdracht als revisor bij een met de beheersvennootschap verbonden onderneming, op eigen initiatief verslag uit aan de bestuurders of zaakvoerders van de beheersvennootschap, wanneer zij kennis krijgen van:

a) beslissingen, feiten of ontwikkelingen die de positie van de beheersvennootschap op financieel vlak, op het vlak van haar administratieve en boekhoudkundige organisatie of van haar interne controle, op beduidende wijze beïnvloeden of kunnen beïnvloeden;

b) beslissingen of feiten die een overtreding van het Wetboek van vennootschappen, van de statuten, van deze wet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten kunnen uitmaken;

c) andere beslissingen of feiten die kunnen leiden tot een weigering van de certificering van de jaarrekening of tot het formuleren van een voorbehoud.

Een kopie van deze verslagen wordt tegelijkertijd bezorgd aan de aangestelde ambtenaren en wordt tevens overgemaakt aan de eerste algemene vergadering die volgt op de vaststellingen van de commissaris.

§ 2. De dagorde van de algemene vergadering vermeldt de bespreking van de bijzondere verslagen bepaald in paragraaf 1, eerste lid, 1°, 2° en 4° of in artikel 66 septies, vierde lid.

Vijftien dagen voor de algemene vergadering kunnen de vennoten of de aandeelhouders ter zetel van de vennootschap kennisnemen van die bijzondere verslagen.

Vijftien dagen voor de algemene vergadering verzendt het bestuursorgaan aan de vennoten of aan de aandeelhouders die erom verzoeken, onverwijld en kosteloos een afschrift van die bijzondere verslagen.

Ongeacht de juridische vorm van de beheersvennootschap zijn de artikelen 411 en 412 van het Wetboek van vennootschappen per analogie van toepassing op de commissarissen voor wat betreft die bijzondere verslagen.

§ 3. Geen burgerrechtelijke, strafrechtelijke of disciplinaire vordering kan worden ingesteld noch een professionele sanctie kan worden uitgesproken tegen de commissarissen die te goeder trouw de informatie bepaald in het eerste lid, 4° verstrekt hebben.

De commissarissen zijn ten aanzien van de minister en van de aangestelde ambtenaren vrijgesteld van hun beroepsgeheim wanneer zij een ernstige overtreding van het Wetboek van Vennootschappen, van de boekhoudwetgeving, van de statuten van de vennootschap, van de bepalingen van dit hoofdstuk of van de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen.

De commissaris kan eisen van het bestuursorgaan van de vennootschap waarop hij controle uitoefent, dat het hem ter zetel van de vennootschap in het bezit stelt van inlichtingen betreffende ondernemingen verbonden met de beheersvennootschap.

§ 4. In de zin van dit artikel moet worden gesteld dat het begrip «verbonden onderneming» overeenstemt met het begrip «verbonden vennootschap» bepaald in de artikelen 5 en 11 van het Wetboek van Vennootschappen met dien verstande dat de term «vennootschap» vervangen wordt door «onderneming».

”

b) Toelichting

Artikel 19

Dit artikel voegt een nieuw artikel 68quater in de Auteurswet in, waardoor de toezichtopdrachten van de commissarissen van de vennootschappen voor het beheer van rechten versterkt worden. Het doel is enerzijds om erover te waken dat die vennootschappen effectief beschikken over een administratieve en boekhoudkundige organisatie en een interne controle die aangepast is aan hun activiteiten en hun grootte, en anderzijds om elk jaar de algemene vergadering en de aangestelde ambtenaren op de hoogte te brengen van de belangrijkste aspecten van de werking van de beheersvennootschappen.

3. Bespreking en advies van de Raad

In verband met § 1 worden volgende opmerkingen gemaakt.

Bij het 1° wordt opgemerkt dat opdat de commissaris zou kunnen controleren of er binnen een beheersvennootschap passende maatregelen zijn getroffen inzake de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle, hij over een voldoende uitgewerkt referentiekader dient te beschikken (cfr. discussie bij artikel 3 wetsontwerp). Aldus zal een nader referentiekader moeten worden uitgewerkt bij koninklijk besluit. Dergelijke machtiging moet voorzien worden in artikel 3 van het wetsontwerp ontworpen (art. 65bis/2, § 4) waarbij tevens een raadpleging van het IBR, de CBN en de beheersvennootschappen moet voorzien worden. Sommige leden geven aan dat het invoeren van procedures van interne controles aanleiding kunnen geven tot hoge kosten. Het IBR geeft aan dat het invoeren van sommige principes van interne controle niet noodzakelijk veel geld hoeven te kosten. In dat opzicht vermeldt het IBR b.v. het “vier ogen principe” dat bepaalt dat degene die een bestelling betaalt een ander persoon moet zijn dan degene die de bestelling geplaatst heeft. Dit principe kan gemakkelijk ingevoerd worden zonder bijkomende kosten.

In verband met de mededeling van het bijzonder verslag aan de algemene vergadering wordt opgemerkt dat de publiciteit van dit verslag via de algemene vergadering de gebreken of de schade voor de vennootschap kan verergeren. Daarom is het aangewezen deze mededeling te beperken tot de Raad van Bestuur en de controledienst.

Het 2° kan geschrapt worden aangezien de informatie bedoeld in artikel 66quater, 1° wordt opgenomen in het jaarverslag, dat automatisch deel uitmaakt van controle door de commissaris. Om die reden behoeft deze informatie geen bijzonder verslag.

Het 3° kan geschrapt worden omdat de verplichting bepaald in het ontworpen artikel 75bis om semestriële financiële staten te bezorgen, zal worden herzien en zal behandeld worden bij de bespreking van artikel 75bis AW.

In het 4° dient aan het einde de formulering te worden afgestemd op de terminologie van het Wetboek van vennootschappen (cfr. art. 144, eerste lid, 4°W. Venn.).

§ 2 kan worden geschrapt omdat voorgesteld wordt om het bijzonder verslag mee te delen aan de Raad van Bestuur en aan de Controledienst veeleer dan aan de algemene vergadering

§ 3 moet worden aangepast wat de nummering van de informatie beoogd in lid 1 betreft.

De § 3, lid 2 en § 1, 4°, b) moeten worden aangepast met het oog op coherentie van de definitie van de beoogde overtredingen in beide bepalingen

In § 4 moet de verwijzing naar artikel 5 van het Wetboek van Vennootschappen worden geschrapt.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

«Art. 68 quater. —

§ 1. *Onverminderd de taken die aan de commissaris worden opgedragen door en op grond van andere wettelijke bepalingen, bestaat de opdracht van de bij een beheersvennootschap aangestelde commissaris er in om:*

1° zich ervan te vergewissen dat de beheersvennootschap passende maatregelen heeft getroffen voor de administratieve en boekhoudkundige organisatie en voor de interne controle met het oog op de naleving van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Die taak maakt ieder jaar het voorwerp uit van een bijzonder verslag aan de raad van bestuur dat ter informatie wordt bezorgd aan de aangestelde ambtenaren;

2° brengen ze in het kader van hun opdracht bij een beheersvennootschap of van een opdracht als revisor bij een met de beheersvennootschap verbonden onderneming, op eigen initiatief verslag uit aan de bestuurders of zaakvoerders van de beheersvennootschap, wanneer zij kennis krijgen van:

a) beslissingen, feiten of ontwikkelingen die de positie van de beheersvennootschap op financieel vlak, op het vlak van haar administratieve en boekhoudkundige organisatie of van haar interne controle, op beduidende wijze beïnvloeden of kunnen beïnvloeden;

b) beslissingen of feiten die een overtreding van het Wetboek van vennootschappen, van de boekhoudwetgeving, van de statuten van de vennootschap, van deze wet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten kunnen uitmaken;

c) andere beslissingen of feiten die kunnen leiden tot een verklaring met voorbehoud, een afkeurende verklaring, of een onthoudende verklaring.

Een kopie van deze verslagen wordt tegelijkertijd bezorgd aan de aangestelde ambtenaren.

§ 2. *Geen burgerrechtelijke, strafrechtelijke of disciplinaire vordering kan worden ingesteld noch een professionele sanctie kan worden uitgesproken tegen de commissarissen die te goeder trouw de informatie bepaald in het eerste lid, 2° verstrekt hebben.*

De commissarissen zijn ten aanzien van de minister en van de aangestelde ambtenaren vrijgesteld van hun beroepsgeheim wanneer zij een overtreding van het Wetboek van Vennootschappen, van de boekhoudwetgeving, van de statuten van de vennootschap, van de bepalingen van dit hoofdstuk of van de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen. De commissaris kan eisen van het bestuursorgaan van de vennootschap waarop hij controle uitoefent, dat het hem ter zetel van de vennootschap in het bezit stelt van inlichtingen betreffende ondernemingen verbonden met de beheersvennootschap.

§ 3. *In de zin van dit artikel moet worden gesteld dat het begrip « ondernemingen verbonden met de beheersvennootschap » overeenstemt met het begrip « verbonden vennootschap » bepaald in*

artikel 11 van het Wetboek van Vennootschappen met dien verstande dat de term «vennootschap» vervangen wordt door «onderneming».

In de memorie van toelichting moet worden gepreciseerd:

-als de commissaris het initiatief neemt om een verslag te sturen naar de bestuurders of zaakvoerders van de beheersvennootschap bij toepassing van artikel 68quater, §1, lid 1, 2, kan de Raad van Bestuur van de beheersvennootschap op dit verslag antwoorden en een kopie van dit antwoord naar de controledienst sturen;

-artikel 68quater, §2 geldt onverminderd eventuele middelen inzake deontologie bedoeld in de wet van 22 juli 1953 tot oprichting van een Instituut der bedrijfsrevisoren.

Art. 20 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

“Art. 69 bis

Onverminderd specifieke afwijkende bepalingen verjaren de vorderingen tot betaling van de rechten geïnd door de beheersvennootschappen na tien jaar te rekenen van de dag van hun inning. Deze termijn wordt geschorst vanaf de inning tot de datum van hun inverdelingstelling.”

b) Toelichting

Artikel 20

Dit artikel voegt een nieuw artikel in betreffende de verjaring van de vordering tot betaling van de rechten geïnd door een beheersvennootschap. De verjaringstermijn wordt vastgesteld op 10 jaar te rekenen van de dag van de inning ervan. Die termijn wordt echter geschorst tot de datum van hun inverdelingstelling.

Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 321-1, laatste lid van het Franse Wetboek van Intellectuele eigendom, en doet geen afbreuk aan de specifieke bepalingen die een andere termijn voorschrijven, zoals voor het volgrecht en het recht op doorgifte via de kabel.

3. Bespreking en advies van de Raad

De DIE licht toe dat deze bepaling betrekking heeft op de verjaring van de rechtvorderingen van rechthebbenden ten aanzien van de beheersvennootschap, en dus niet van de beheersvennootschappen ten aanzien van de gebruikers.

Artikel 69bis heeft betrekking op *vorderingen tot betaling van de rechten geïnd door een beheersvennootschap*, en moet onderscheiden worden van de hypothese van artikel 69 AW, waar een regime wordt voorzien voor *sommen die worden geïnd* (door de beheersvennootschap) *en waarvan uiteindelijk blijkt dat ze niet kunnen worden uitgekeerd*.

In de parlementaire voorbereiding bij artikel 69 AW wordt aangegeven: “Volgens de deskundigen moet worden voorkomen dat bedragen die betrekking hebben op rechten van een bepaalde categorie rechthebbenden, aan een andere categorie worden toegewezen..Zij achten het noodzakelijk te preciseren dat het moet gaan om een definitieve en niet om een tijdelijke (bijvoorbeeld bij ontstentenis van een exact adres) onmogelijkheid om de bedragen toe te wijzen.”³⁹

³⁹ Gedr. St., Kamer, 1991-92, nr. 473/33, 310.

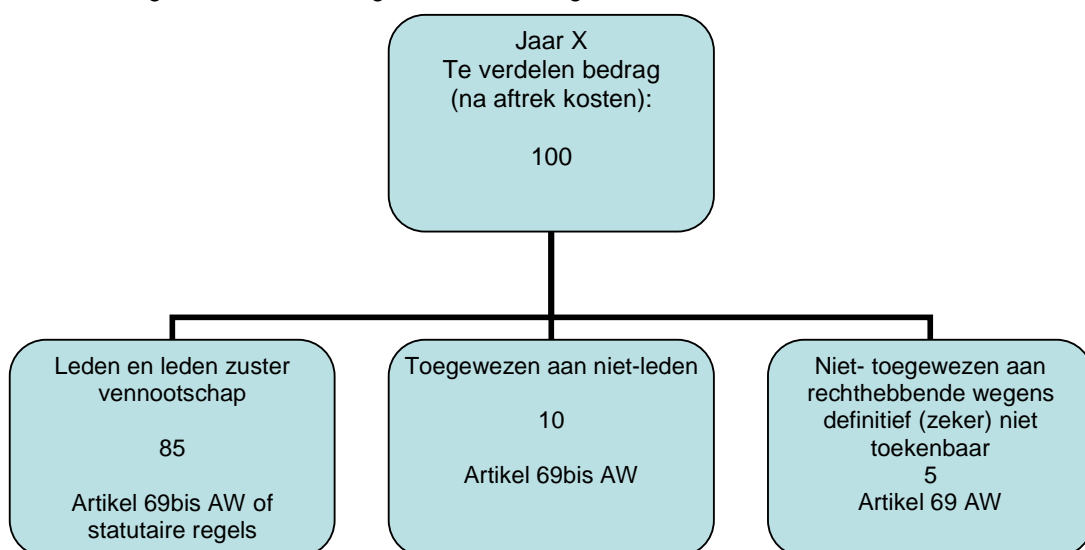
Wat artikel 69 AW betreft moet bovendien gewezen worden op het verschil in de Nederlandse (“uitgekeerd”) en Franstalige versie (“attribués”) ⁴⁰. Gelet op het feit dat het niet mag gaan om een tijdelijke onmogelijkheid, lijkt de Franstalige versie van de tekst (“attribués”, toegewezen) preciezer de bedoeling weer te geven. Het zou dan bijvoorbeeld kunnen gaan om het geval waarbij verschillende versies (verschillende bewerkingen of verschillende uitvoerders) van een bepaald werk bestaan, en de beheersvennootschap van de gebruikers onvolledige gegevens krijgt over het effectief geëxploiteerde werk (b.v. enkel titel werk wordt vermeld). Indien na redelijk opzoekingswerk door de beheersvennootschap de exacte gegevens omtrent het werk niet achterhaald kunnen worden, dan lijken zij te kunnen gekwalificeerd worden als “sommen die worden geïnd en waarvan uiteindelijk blijkt dat ze niet kunnen worden uitgekeerd (toegewezen)”.

Er moet dus een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen rechten die geïnd werden en die op definitieve (“zekere”) wijze niet kunnen worden toegewezen (art. 69 AW), en rechten die geïnd werden die wel kunnen worden toegewezen aan een bepaalde rechthebbende, maar die om praktische, in theorie tijdelijke redenen, niet kunnen worden betaald aan de rechthebbende (b.v. adresgegevens, bankrekening onbekend) (art. 69 bis AW). In dit laatste geval kan bijvoorbeeld gedacht worden aan situaties van verplicht collectief beheer, waarbij bedragen werden toegewezen aan rechthebbenden die geen lid zijn van de beheersvennootschap.

Ook in het verdelingsreglement van Auvibel wordt een onderscheid gemaakt tussen deze twee hypothesen. In het verdelingsreglement van 18 november 2005 voor het deel uitvoerende kunstenaars van fonogrammen van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, goedgekeurd bij Ministerieel besluit van 3 augustus 2006, wordt een onderscheid gemaakt tussen “toegekende, maar niet gevorderde rechten” (art. 7), en “Rechten die door het College verplicht in afwachting van toekenning worden gesteld” (art. 8).

Schematisch kunnen deze hypothesen als volgt geschetst worden:

Jaar X: inning, te verdelen bedrag na aftrek werkingskosten = 100

⁴⁰ Vergelijk vroegere artikel 13, tweede lid AW: “uitgekeerd” versus “payées”, wat sinds wet 4 december 2006 vervangen werd door “betaald” versus “payées”.

Advies van de Raad

In verband met de tekst van de artikel 69 suggereert de Raad:

- om in de Nederlandse tekst het begrip “toegewezen” of “toegekend” (attribué) te hanteren in plaats van “uitgekeerd”, en dat begrip ook te omschrijven, b.v. in de Memorie van toelichting;
- om de Nederlandstalige en Franstalige versie van de zinsnede “*waarvan uiteindelijk blijkt dat ze niet kunnen worden uitgekeerd*” en “*qui de manière définitive ne peuvent être attribués*” beter op elkaar af te stemmen. Waar het om gaat is sommen die geïnd werden door de beheersvennootschappen die “op zekere wijze”, (“de manière certaine”) niet kunnen toegekend worden aan een bepaalde rechthebbende.

Daarnaast geeft de Raad aan dat sommen die geïnd worden in deze verschillende hypothesen, het voorwerp moeten uitmaken van een verschillende boekhoudkundige verwerking, op gescheiden rekeningen.

Art. 21 wetsontwerp

1. Huidige tekst

“Art. 75

De vennootschappen delen hun jaarrekeningen mee aan de Minister die bevoegd is voor het auteursrecht en geven hem kennis van elk voorstel tot wijziging van de statuten, de tarieven of de innings- en verdelingsregels, ten minste twee maanden vóór de algemene vergadering tot het onderzoek ervan overgaat.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 75. — § 1. De beheersvennootschappen geven aan de aangestelde ambtenaren ten minste zestig dagen voor hun onderzoek door het bevoegde orgaan kennis van de wijziging van de statuten en van de regels van tarifiering, van inning en van verdeling van de rechten.

De aangestelde ambtenaren kunnen eisen dat de opmerkingen die zij inzake de ontwerpen formuleren ter kennis worden gebracht van het bevoegde orgaan van de vennootschap. Deze opmerkingen en antwoorden moeten in het proces-verbaal van het bevoegde orgaan worden vermeld.

§ 2. De beheersvennootschappen bezorgen binnen dertig dagen te rekenen van hun goedkeuring door het bevoegde orgaan, aan de aangestelde ambtenaren een gecoördineerde en bijgewerkte versie van hun regels van tarifiering, inning en verdeling van de rechten.»

b) Toelichting

Artikel 21

Dit artikel heeft betrekking op het overmaken van bepaalde stukken aan de controledienst voor de beheersvennootschappen. De bedoeling ervan is om de controledienst in staat te stellen om haar eventuele opmerkingen betreffende de wettelijkheid van bepaalde wijzigingsvoorstellen, in een vroeg stadium te kunnen meedelen. De controle door de controledienst, het weze herhaald, betreft geenszins een opportuniteitscontrole.

3. Bespreking en advies van de Raad

De leden van de Raad die de beheersvennootschappen vertegenwoordigen wijzen erop dat de ontworpen tekst veel soepeler is dan het huidige artikel 75 van de wet. De vervanging van de termen “algemene vergadering” door “bevoegde orgaan” biedt de statuten van de beheersvennootschap immers de gelegenheid om te bepalen wie van de algemene vergadering of van de raad van bestuur bevoegd is voor het vaststellen van de innings-, tarifierings- en

verdelingregels: Deze aanpassing is bedoeld om rekening te houden met het feit dat de beheersvennootschappen met de nodige snelheid moeten handelen en dus om hun raad van bestuur in staat te stellen om regels voor de inning, tarifiering en verdeling van rechten vast te stellen. Er dient te worden gewezen op het feit dat de opstelling van dergelijke regels verder gaat dan het dagelijks bestuur.

De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen menen echter dat de termijn van 60 dagen te lang kan blijken te zijn als de Raad van Bestuur het standpunt van de beheersvennootschap in het kader van de tariefonderhandeling moet goedkeuren. Wat het begrip tarifieringregels betreft, wordt verwezen naar de commentaar bij het ontworpen artikel 66bis, §1.

De deskundigen doen opmerken dat een vertrouwelijkheidsbeding in een overeenkomst betreffende de regels inzake tarifiering, inning en verdeling geen belemmering mag vormen ten aanzien van de verplichting voor de beheersvennootschap om aan het controleorgaan een voorstel van regels inzake tarifiering, inning of verdeling voor te leggen. Ze geven als aanbeveling dit uitdrukkelijk te vermelden in het ontworpen artikel 75.

De leden van de Raad wijzen erop dat met het oog op administratieve vereenvoudiging, §2 zou moeten worden geschrapt en vervangen door een jaarlijkse verzending van de gecoördineerde en bijgewerkte regels, te voorzien in het ontworpen artikel 75bis.

Als antwoord op vragen van de leden van de Raad wordt eraan herinnerd dat de memorie van toelichting het volgende bepaalt in verband met artikel 75:

“De minister en de aangestelde ambtenaren voeren een externe controle uit van de wettelijkheid van de voorstellen tot wijziging van de statuten of van de regels inzake tarifiering, inning en verdeling van de rechten. Zij heeft dus geen betrekking op de opportuniteit van het ontwerp van maatregelen dat zal worden voorgelegd aan het bevoegde orgaan.

Wanneer een ontwerp tot wijziging van de statuten, van de regels inzake tarifiering, inning of verdeling ter kennis van de minister of van een aangestelde ambtenaar wordt gebracht, binnen de 60 dagen bedoeld in artikel 75 AW, dan zal hij er zich op toeleggen om a priori na te gaan of het ontwerp geen bepalingen bevat die kennelijk in strijd zijn met de wet.

Het feit dat hij tijdens de termijn van twee maanden bedoeld in artikel 75 AW geen opmerkingen heeft geformuleerd, betekent niet dat hij het ontwerp dat hem is voorgelegd heeft goedgekeurd. Hij zal nadien in uitvoering van artikel 76 AW kunnen controleren of de statuten of regels in overeenstemming zijn met de wet en of de gevolgen van de toepassing ervan van niet-discriminatoire en billijke aard zijn.”

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

“Art 75

Niettegenstaande iedere andersluidende contractuele bepaling brengen de beheersvennootschappen de minister of de aangestelde ambtenaren op de hoogte van de voorstellen tot wijziging van de statuten, de tarifiering-, inning- en verdelingregels minstens zestig dagen vóór onderzoek ervan door het bevoegde orgaan

De minister of de aangestelde ambtenaren kunnen eisen dat de opmerkingen die zij over die voorstellen maken, ter kennis van het bevoegde orgaan van de vennootschap worden gebracht. Deze opmerkingen en de desbetreffende antwoorden moeten worden opgenomen in het proces-verbaal van het bevoegde orgaan.

Art. 22 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 75bis— De beheersvennootschappen bezorgen om de zes maanden aan de aangestelde ambtenaren een gedetailleerde financiële staat. De gegevens die in die financiële staat moeten voorkomen, alsmede de wijze van mededeling en inzonderheid het tijdstip daarvan worden bepaald door de Koning na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen. ».

b) Toelichting

Artikel 22

Dit artikel verplicht de beheersvennootschappen alle zes maanden een gedetailleerde financiële toestand mee te delen aan de Controledienst. Die financiële toestand dient conform de door de Koning vastgestelde regels te worden opgesteld na raadpleging van de Commissie voor de Boekhoudkundige Normen, het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de beheersvennootschappen.

3. Bespreking en advies van de Raad

Na bespreking van dit artikel meent de Raad dat het administratief te zwaar is om de beheersmaatschappijen te verplichten alle zes maanden een gedetailleerde financiële toestand, waarvan de inhoud door de Koning wordt vastgesteld, mee te delen. De ad hoc groep is bijgevolg van oordeel dat het eenvoudiger is om te bepalen dat de beheersvennootschappen aan de controledienst een kopie moeten bezorgen van de boekhoudkundige staat die in overeenstemming met artikel 137, § 2, lid 3 van het wetboek van vennootschappen halfjaarlijks aan de commissarissen wordt bezorgd.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

“Art. 75bis

De beheersvennootschappen *[die hun zetel op het Belgische grondgebied hebben en de bijkantoren van de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben]* ⁴¹ bezorgen aan de aangestelde ambtenaren een kopie van de boekhoudkundige staat die, in overeenstemming met artikel 137, §2, lid 3 van het Wetboek van Vennootschappen, halfjaarlijks aan de commissarissen wordt bezorgd, alsmede een maal per jaar een gecoördineerde en bijgewerkte versie van hun tarifierings-, inings- en verdelingsregels.”

⁴¹ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Art. 23 wetsontwerp

Volgende algemene opmerkingen worden gemaakt ten aanzien van de ontworpen artikelen 76 en volgende die een geheel vormen van bepalingen betreffende de draagwijdte van de controleopdracht van de beheersvennootschappen en de procedures van opsporing, vaststelling en bestraffing van inbreuken op de wet:

De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen menen dat:

-de tekst in zijn geheel genomen te repressief is en onvoldoende voorziet in een hiërarchie van sancties door de strafrechtelijke sancties te beperken tot de zwaarste inbreuken op de wet. Alvorens dergelijke sancties toe te passen zou het raadzaam zijn om administratieve sancties of rechtsvorderingen te overwegen.

-de termen “door de minister aangestelde ambtenaren” ter aanduiding van het controleorgaan te vaag zijn en aanleiding kunnen geven tot het aanstellen van een groot aantal ambtenaren die bovendien belast zijn met de controle van de toepassing van andere wetgevingen dan de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten. De leden zijn van mening dat de aard van de controleopdracht die betrekking heeft op de overeenstemming van de beheersactiviteiten met de wet en de complexiteit van de activiteit van de beheersvennootschappen vergen dat een administratieve dienst de opdracht krijgt om te controleren of de beheersvennootschappen de wet toepassen.

Onderstaande tabel zet de hiërarchie van de uitgestippelde sancties na aanpassing van de artikelen 76 tot 78bis op basis van de door de Raad geformuleerde opmerkingen in schema.

	Aard van de inbreuk	
Procedures en sancties	Elke inbreuk van de beheersmaatschappij op de AW, op de toepassingsbesluiten ervan of op haar statuten en regels inzake tarifiering, inning en verdeling	Zwaarste inbreuken opgesomd in het ontworpen art. 78bis
Waarschuwingprocedure (art. 77)	ja	ja
Administratieve sancties		
1) Publicatie (art. 77quater)	ja	ja
2) Intrekking van de vergunning	Indien inbreuk = niet naleving van de	Indien inbreuk = niet naleving van de

<p>3) Opschorting of verbod van uitoefening van de beheersactiviteit in de zin van artikel 65.</p>	<p>toekenningvoorwaarden, zware of herhaalde inbreuken op de bepalingen van de wet, van de toepassingsbesluiten ervan of op de bepalingen van haar statuten en reglementen</p> <p>Uitsluitend indien inbreuk uitoefening is van de beheersactiviteit zonder vergunning</p>	<p>toekenningvoorwaarden, zware of herhaalde inbreuken op de bepalingen van de wet, van de toepassingsbesluiten ervan of op de bepalingen van haar statuten en reglementen</p> <p>Uitsluitend indien inbreuk uitoefening is van de beheersactiviteit zonder vergunning</p>
<p>Rechtsvorderingen (art. 77quinquies)</p> <p>1) Vordering tot staking op initiatief van de minister</p> <p>2) Vordering ter vervanging van de bestuur- en beheerorganen van de beheersvennootschap door één of meer tijdelijke bestuurders of beheerders</p>	<p>JA</p> <p>Uitsluitend indien inbreuk op de wettelijke verplichtingen van de beheersvennootschap ernstige en nakende schade kan berokkenen aan de belangen van de rechthebbenden</p>	<p>JA</p> <p>Uitsluitend indien inbreuk op de wettelijke verplichtingen van de beheersvennootschap ernstige en nakende schade kan berokkenen aan de belangen van de rechthebbenden</p>
<p>Minnelijke schikking (art. 77ter)</p>	<p>NEEN</p>	<p>JA</p>
<p>Strafrechtelijke boetes</p>	<p>NEEN</p>	<p>JA</p>

Hierbij moet worden onderstreept dat de minnelijke schikking niet in aanmerking komt voor inbreuken die niet strafrechtelijk worden gesanctioneerd, omdat de minnelijke schikking ertoe strekt, de strafvordering te doen vervallen indien strafrechtelijk gesanctioneerde feiten worden vastgesteld.

1. Huidige tekst

“Art. 76.

De Minister wijst voor elke vennootschap een vertegenwoordiger aan.

De vertegenwoordiger houdt toezicht op de toepassing van de wet en de statuten, alsook van de in artikel 75 bedoelde tarieven, innings- en verdelingsregels.

Hij treedt op uit eigen beweging of op verzoek van de Minister of van enige belanghebbende.

De vennootschap moet hem alle stukken en alle inlichtingen verschaffen die dienstig kunnen zijn voor zijn taak.

Hij kan inzage nemen van de boeken en de boekingsstukken van de vennootschap.

De vertegenwoordiger brengt aan de Minister verslag uit over zijn handelingen en onderzoeken en deelt het resultaat ervan mee aan wie erom gevraagd heeft.

Het statuut en de bezoldiging van de vertegenwoordiger worden bij koninklijk besluit bepaald.

De minister heeft het recht om in rechte op te treden om bij elke overtreding van de wet of de statuten een sanctie te vorderen.

Onverminderd het bepaalde in artikel 67 kan herhaalde overtreding van de statuten en de reglementen van de vennootschap grond opleveren voor de intrekking van de erkenning door de Minister.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 76. — § 1. De door de minister die bevoegd is voor het auteursrecht aangestelde ambtenaren oefenen toezicht uit op de toepassing van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan door de beheersvennootschappen, alsmede op de toepassing van hun statuten en hun regels van tarifiering, inning en verdeling.

§ 2. Onverminderd de §§ 3 tot 6, zijn de aangestelde ambtenaren gehouden tot een vertrouwelijkheidsplicht ten aanzien van vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis hebben in het kader van de uitoefening van hun functie. Zij mogen na de beëindiging van hun functie gedurende drie jaar geen enkele functie uitoefenen in een vennootschap die onderworpen is aan de controle als bepaald in deze wet.

§ 3. De aangestelde ambtenaren kunnen zich bij de uitvoering van de taken die hen zijn toegewezen, laten bijstaan door onafhankelijke deskundigen die hen verslag uitbrengen. Deze deskundigen zijn gehouden tot een vertrouwelijkheidsplicht ten aanzien van vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis hebben in het kader van hun opdracht.

§ 4. De stukken of inlichtingen ontvangen of verkregen overeenkomstig de bepalingen van deze wet mogen slechts worden gebruikt en bekendgemaakt in overeenstemming met de bepalingen van deze wet.

De aangestelde ambtenaren kunnen bovendien:

1° in beknopte of samengevoegde vorm gegevens over beheersvennootschappen meedelen, op voorwaarde dat geen individuele gegevens over de betrokken vennootschappen kunnen worden geïdentificeerd;

2° vertrouwelijke gegevens meedelen in het kader van gerechtelijke procedures ingesteld nadat een beheersvennootschap failliet is verklaard of een gerechtelijk akkoord heeft verkregen;

3° vertrouwelijke gegevens meedelen over de beheersvennootschappen:

a) op bevel van de rechtbank overeenkomstig artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek;

b) aan de Belgische of Europese autoriteiten belast met het toezicht op de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van de economische mededinging;

c) aan de organen betrokken bij de vereffening en het faillissement van beheersvennootschappen of bij andere soortgelijke procedures;

d) aan de personen belast met de wettelijke controle van de rekeningen van beheersvennootschappen;

e) aan de autoriteiten belast met het toezicht op de organen betrokken bij de vereffening en het faillissement van beheersvennootschappen of bij andere soortgelijke procedures;

f) aan de autoriteiten die toezicht moeten uitoefenen op de personen belast met de wettelijke controle van de rekeningen van beheersvennootschappen.

In uitvoering van het tweede lid mogen vertrouwelijke gegevens slechts worden meegedeeld met het oog op de uitoefening door de ontvanger ervan van zijn wettelijke opdracht zoals omschreven in het tweede lid.

§ 5. Elk jaar wordt een activiteitenverslag met uitsluitend samengevoegde gegevens bekendgemaakt, met een opsplitsing in functie van de wettelijke bepalingen die een controleopdracht ten aanzien van de beheersvennootschappen aan de Federale Overheidsdienst Economie toekennen.».

b) Toelichting

Artikel 23

Dit artikel vervangt het huidige artikel 76 Auteurswet, en omschrijft op een meer gestructureerde wijze de taak en werkwijze van de Controledienst van de beheersvennootschappen.

Er wordt in bepaald dat:

- de Controledienst een wettelijkheidscontrole uitoefent, en geen opportuniteitscontrole;
- zij gehouden zijn tot een vertrouwelijkheidsplicht ten aanzien van de vertrouwelijke gegevens waarvan zij kennis hebben in het kader van hun functie;

- in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden de vertrouwelijke gegevens kunnen meegedeeld worden.

Het ontworpen artikel 76, §1, sluit niet uit dat de aangestelde ambtenaren handelen na indiening van een klacht door een betrokken persoon. Het sluit evenmin uit dat, indien de gegeven omstandigheden er zich toe lenen, vóór enige andere maatregel bemiddeld wordt tussen de betrokken persoon en de beheersvennootschap.

3. Bespreking en advies van de Raad

Met betrekking tot het ontworpen artikel 76 worden volgende opmerkingen geformuleerd:

-De Raad wijst erop dat de verwijzing naar de aangestelde ambtenaren zou moeten vervangen worden door de verwijzing naar een administratieve dienst die als opdracht heeft toezicht te houden op de vennootschappen voor het beheer van auteursrechten en naburige rechten, In de memorie van toelichting zou moeten worden vermeld dat de Koning moet beoordelen of de voorwaarden voor het uitoefenen van de controleopdracht, bedoeld in artikel 76 AW (specificiteit en onafhankelijkheid), het uitwerken van een bijzonder administratief en geldelijk statuut vereisen.

-De Raad is bovendien van mening dat de memorie van toelichting betreffende het ontworpen artikel 76 enerzijds zou moeten preciseren dat iedere belanghebbende persoon zich moet kunnen richten tot de Controledienst om hem te vragen of in een welbepaald geval de beheersvennootschap de wet of haar statuten en regels inzake inning, tarifiering en verdeling correct heeft toegepast en anderzijds dat de Controledienst het resultaat van zijn controleopdracht ter kennis brengt van de betrokken persoon, zonder afbreuk te doen aan zijn vertrouwelijkheidsplicht wat betreft de vertrouwelijke informatie die hij van de beheersvennootschap ontvangt.

- Volgens de deskundigen moet worden verduidelijkt dat de termen « deze wet » ook verwijzen naar de bepalingen van andere regelgevingen, met name het Wetboek van vennootschappen, en het boekhoudrecht, waarnaar de artikelen van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten verwijzen.

-De deskundigen wijzen erop dat de draagwijdte van de vertrouwelijkheidsplicht moeilijk zal te bepalen zijn indien de tekst van het ontworpen artikel 76 uitsluitend vertrouwelijke informatie beoogt. Om de draagwijdte van deze verplichting precies te bepalen zou in de memorie van toelichting een voorbeeldlijst moeten worden opgenomen van vertrouwelijke gegevens (zakengeheim, strategische opties, enz.). In de ontworpen §5 zouden bovendien uitsluitend de uitzonderingen op de vertrouwelijkheidsplicht moeten worden opgesomd, om verwarring met de niet-vertrouwelijke informatie te vermijden

-Wat het verbod betreft voor ambtenaren van de Controledienst om na beëindiging van hun opdracht in een beheersvennootschap een functie uit te oefenen, lijkt het ontworpen artikel 76, § 2 overdreven waar het de duur van het verbod en de functies waarop het van toepassing is, betreft. Het zou billijker zijn om het verbod te beperken tot de duur van één jaar en tot de administratieve functies en directiefuncties binnen de beheersvennootschap;

-De deskundigen zijn van oordeel dat in artikel 76, § 4, lid 2, d) moet worden toegevoegd dat een kopie van de informatie aan de Raad van Bestuur van de beheersvennootschap wordt bezorgd en dat artikel 76, § 4, lid 2) f) kan worden geschrapt.

Wat de verplichting betreft voor de Controledienst om elk jaar een activiteitenverslag op te stellen, menen de vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen die lid zijn van de Raad dat dit informatie moet bevatten over de financiering van de controle met name de jaarlijks betaald bijdragen en het respectieve gebruik ervan.

De vertegenwoordigers van bepaalde beheersvennootschappen menen dat met het oog op transparantie en responsabilisering van de beheersvennootschappen, het activiteitenverslag behalve de globaal bekeken financiële informatie voor het geheel van de sector van het collectief beheer ook financiële informatie moet bevatten die specifiek is voor elke beheersvennootschap. Hiertoe vermelden ze als voorbeeld het jaarverslag van de Commission permanente Française de controle des sociétés de perception et de répartition des droits waarin financiële informatie is opgenomen voor elke beheersvennootschap zoals het bedrag van de geïnde rechten, het bedrag van de verdeelde rechten, de gemiddelde termijn voor verdeling van de rechten, de financieringswijze van de kosten, enz. ... Volgens deze leden mag de voorstelling van globaal gestelde gegevens, niet als gevolg hebben dat schade wordt berokkend aan alle beheersvennootschappen.

Andere leden geven aan dat zolang de gegevens die zullen worden opgenomen in het activiteitenverslag niet zullen zijn geïdentificeerd, het moeilijk is om zich uit te spreken vóór een individualisering van de gegevens per beheersvennootschap. Om dit verschil in standpunten weer te geven, bevat het tekstontwerp twee opties.

Wat optie B betreft, waarin de publicatie van geïndividualiseerde gegevens wordt voorzien, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de publicatie van geïndividualiseerde financiële gegevens per beheersvennootschap en anderzijds de publicatie, per beheersvennootschap, van de klachten ingediend bij de Controledienst.

Rekening houdend met de verplichting tot vertrouwelijkheid, die aan de ambtenaren van de openbare dienst is opgelegd, en met de noodzaak om het de Controledienst mogelijk te maken om zijn controleopdracht ten opzichte van de beheersvennootschappen optimaal uit te oefenen, wijst de FOD Economie erop dat het beter is om de publicatie van de klachten per beheersvennootschap, niet op te leggen. Dat zou des te min te begrijpen zijn, omdat de publicatie van een tekortkoming opgevat moet worden als een administratieve sanctie ad hoc (cf. art. 77quater van het ontwerp).

De vertegenwoordigers van sommige beheersvennootschappen geven aan, dat een dergelijke informatie het mogelijk zal maken om te bepalen bij welke beheersvennootschappen er problemen zijn en bij welke er geen zijn.

Een deskundige wijst erop dat het ongebruikelijk is dat een controledienst de klachten die hij behandelt openbaar maakt, op basis van de personen die door deze klachten worden geïdentificeerd.

Rekening houdend met deze bespreking, wordt voorgesteld om een optie C toe te voegen, die de optie B herneemt, met uitzondering van de woorden « per vennootschap » in lid 3.

Uit de bespreking blijkt dat de meerderheid van de leden voorstander is van de optie B en dat de minderheid van de leden voorstander is van de optie C.

Advies van de Raad

Rekening houdend met het voorafgaande meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

Art. 76. §1. De Controledienst van de vennootschappen voor het beheer van auteursrechten en naburige rechten bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, hierna de Controledienst, oefent toezicht uit op de toepassing van deze wet en van de toepassingsbesluiten ervan door de beheersvennootschappen, alsmede op de toepassing van hun statuten en hun regels van tarifiering, inning en verdeling⁴².

§2. Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie, zijn de ambtenaren van de Controledienst, aangesteld door de minister, eveneens bevoegd voor het opsporen en vaststellen van de inbreuken bedoeld in artikel 78bis van deze wet.

§3. Onverminderd de paragrafen 4 tot 6, zijn de ambtenaren van de Controledienst gehouden tot een vertrouwelijkheidsplicht ten aanzien van vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis hebben in het kader van de uitoefening van hun functie. Zij mogen na de beëindiging van hun functie gedurende één jaar geen enkele functie van bestuurder of directeur uitoefenen in een vennootschap die onderworpen is aan de controle bepaald in deze wet.

§4. De Controledienst kan zich bij het verrichten van de opdrachten die hem zijn toegekend, laten bijstaan door onafhankelijke deskundigen die aan hem verslag uitbrengen. Deze deskundigen zijn gehouden tot een vertrouwelijkheidsplicht ten aanzien van vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis hebben in het kader van de uitoefening van hun opdracht.

§5.

De Controledienst kan:

1° vertrouwelijke gegevens meedelen in het kader van gerechtelijke procedures ingesteld nadat een beheersvennootschap failliet is verklaard of een gerechtelijk akkoord heeft verkregen;

2° vertrouwelijke gegevens meedelen over de beheersvennootschappen:

a) op bevel van de rechtbank onder meer overeenkomstig artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek;

b) aan de Belgische of Europese autoriteiten belast met het toezicht op de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van de economische mededinging ;

⁴² In de memorie van toelichting moet worden gepreciseerd dat elke belanghebbende persoon zich kan richten tot de Controledienst om te vragen of de beheersvennootschap in een specifiek geval de wet of haar statuten en interne regels correct heeft toegepast. De Controledienst deelt het resultaat van zijn controleopdracht mee aan de belanghebbende persoon.

c) aan de organen betrokken bij de vereffening en het faillissement van beheersvennootschappen of bij andere soortgelijke procedures ;

d) aan de personen belast met de wettelijke controle van de rekeningen van beheersvennootschappen. Een kopie van deze verslagen wordt bezorgd aan de raad van bestuur van de betrokken beheersvennootschap ;

e) aan de autoriteiten belast met het toezicht op de organen betrokken bij de vereffening en het faillissement van beheersvennootschappen of bij andere soortgelijke procedures;

~~f) aux autorités chargées de la surveillance des personnes chargées du contrôle légal des comptes des sociétés de gestion.~~

Gegevens mogen slechts meegedeeld worden met het oog op de uitoefening door de ontvanger ervan van zijn wettelijke opdracht zoals omschreven in het tweede lid.

§6. Optie A : Elk jaar wordt een activiteitenverslag met samengevoegde gegevens bekendgemaakt, met een opsplitsing in functie van de wettelijke bepalingen die een controleopdracht ten aanzien van de beheersvennootschappen aan de Federale Overheidsdienst Economie toekennen. Het identificeert bovendien de bijdragen gestort door de beheersvennootschappen met toepassing van artikel [76bis] alsook de verschillende toepassingen van deze bijdragen. ».

Optie B, gesteund door een meerderheid van de leden: Elk jaar wordt een activiteitenverslag met gegevens bekendgemaakt, met een opsplitsing in functie van de wettelijke bepalingen die een controleopdracht ten aanzien van de beheersvennootschappen aan de Federale Overheidsdienst Economie toekennen. Het identificeert bovendien de bijdragen gestort door de beheersvennootschappen met toepassing van artikel [76bis] alsook de verschillende toepassingen.

Dit verslag zal met name in een samenvattende tabel voor elke vennootschap het bedrag vermelden van de geïnde rechten, van de verdeelde rechten alsook de door de vennootschap aan de Controledienst aangegeven beheerskosten.

Het zal per vennootschap een volledige tabel bevatten van de acties die door de Controledienst werden ondernomen alsook van de neergelegde klachten en behandelingen en resultaten hiervan.”

Optie C, gesteund door een minderheid van de leden : Elk jaar wordt een activiteitenverslag met gegevens bekendgemaakt, met een opsplitsing op basis van de wettelijke bepalingen die aan de Federale Overheidsdienst Economie een controleopdracht ten aanzien van de beheersvennootschappen toekennen. Het verslag identificeert bovendien de bijdragen gestort door de beheersvennootschappen met toepassing van artikel [76bis] alsook de verschillende toepassingen van deze bijdragen.

Dit verslag zal inzonderheid in een samenvattende tabel voor elke vennootschap het bedrag vermelden van de geïnde rechten, van de verdeelde rechten alsook de door de vennootschap aan de Controledienst aangegeven beheerskosten.

Het zal een volledige tabel bevatten van de acties die door de Controledienst werden ondernomen alsook van de neergelegde klachten en behandelingen en resultaten hiervan.”

Art. 24 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 76bis. — § 1. Er wordt een organiek fonds opgericht voor de controle van de vennootschappen voor het beheer van rechten en de werking en de opdrachten van de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59.

De ontvangsten toegewezen aan het fonds bedoeld in het eerste lid, alsook de uitgaven die ten laste van het fonds kunnen gedaan worden, zijn vermeld tegenover het genoemde fonds, in de tabel gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen.

§ 2. Om het fonds bedoeld in §1 te stijven en volgens de nadere regels bepaald door de Koning is elke vennootschap ertoe gehouden een jaarlijkse bijdrage te betalen.

In geval van intrekking of schorsing van de erkenning in toepassing van deze wet blijft de beheersvennootschap onderworpen aan de verplichting tot bijdrage.

De jaarlijkse bijdrage is eenmalig en ondeelbaar verschuldigd.

§ 3. De bijdrage verschuldigd door de beheersvennootschappen die de zetel van hun economische bedrijvigheid in België hebben gevestigd, wordt berekend op grond van de auteursrechten en van de naburige rechten die de belastbare grondslag vormen voor de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd in België en in het buitenland.

Worden toegevoegd aan de berekeningsgrondslag van de bijdragen van de beheersvennootschappen bedoeld in het vorige lid, voor zover zij geen deel uitmaken van de belastbare grondslag voor de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd in België of in het buitenland, het brutobedrag van de auteursrechten en van de naburige rechten dat door deze beheersvennootschappen om enige reden is geboekt.

§ 4. De bijdrage verschuldigd door de beheersvennootschappen die de zetel van hun economische bedrijvigheid in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben gevestigd en in België over een vaste inrichting beschikken, wordt berekend op grond van de auteursrechten en van de naburige rechten die, gelet op de diensten van de inrichting in België, de belastbare grondslag vormen voor de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd in België of in het buitenland.

Worden toegevoegd aan de berekeningsgrondslag van de bijdragen van de beheersvennootschappen bedoeld in het vorige lid, voor zover zij met het oog op de diensten

gepresteerd door de vaste inrichting in België, niet de belastbare grondslag vormen voor de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd in België en in het buitenland, het brutobedrag van de auteursrechten en de naburige rechten dat door die beheersvennootschappen om enige reden is geboekt voor rekening van rechthebbenden die in België zijn gevestigd of er hun gewone verblijfplaats hebben.

§ 5. De bijdrage verschuldigd door de beheersvennootschappen die de zetel van hun economische activiteit in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben en die dienstverstrekkende activiteiten in België uitoefenen, wordt berekend op basis van auteursrechten en naburige rechten die door deze beheersvennootschap worden geboekt op grond van de in België gepresteerde diensten.

Worden toegevoegd aan de berekeningsgrondslag van de bijdragen van de beheersvennootschappen bedoeld in het vorige lid, het brutobedrag van de auteursrechten en de naburige rechten dat door die beheersvennootschappen om enige reden is geboekt voor rekening van rechthebbenden die in België zijn gevestigd of aldaar hun gewone verblijfplaats hebben.

§ 6. De bijdrage verschuldigd door iedere beheersvennootschap bestaat in een percentage van de berekeningsgrondslag zoals bepaald in de §§ 3 tot 5.

Dit percentage moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° gelijk zijn voor iedere beheersvennootschap;

2° ervoor zorgen dat met de totale opbrengst van de bijdragen het geheel van de kosten kan worden gedekt die voortvloeien uit het toezicht op grond van hoofdstuk VII, alsmede uit de werking en de opdrachten van de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59.

De Koning bepaalt het percentage van de berekeningsbasis, in overeenstemming met de voorwaarden bepaald in het vorige lid.

Het percentage mag 0,1% niet overschrijden voor wat betreft de rechten bedoeld in § 3, voor zover:

1° die rechten uitsluitend betrekking hebben op exp loitatiehandelingen verricht in het buitenland;

2° de rechten integraal moeten worden doorgestort, in voorkomend geval na inhouding van een commissie voor het beheer, door de beheersvennootschap die de zetel van haar economische bedrijvigheid in België heeft, naar een beheersvennootschap die de zetel van haar economische bedrijvigheid in het buitenland heeft, en;

3° enkel de beheersvennootschap bepaald in het 2° die de zetel van haar economische bedrijvigheid in het buitenland heeft, voor de verdeling van deze rechten instaat.

§ 7. Het organieke fonds mag een debetstand vertonen mits deze debetstand nog in de loop van hetzelfde begrotingsjaar wordt aangezuiverd in functie van de verwezenlijkte ontvangsten zodat het begrotingsjaar met een positief saldo kan worden afgesloten.

§ 8. Onverminderd de andere sancties bepaald door hoofdstuk VII, kan de Minister van Financiën op verzoek van de Minister bevoegd voor het auteursrecht, de Federale Overheidsdienst Financiën belasten met de invordering van de onbetaald gebleven bijdragen.»

b) Toelichting

Artikel 24 voegt in de Auteurswet een nieuw artikel 76bis in.

Dit artikel 76bis regelt de financiering van het toezicht op de vennootschappen voor het beheer van de rechten, evenals deze van de opdrachten en de werking van de sommige door de Auteurswet opgerichte commissies.

Het neemt het principe over van de financiering van het toezicht door de beheersvennootschappen zoals bepaald in de wet van 20 mei 1997 op de financiering van het toezicht op de vennootschappen voor het beheer van de rechten. Echter wordt de berekeningsgrondslag van de bijdrage van de beheersvennootschappen verschillend bepaald om de aangifte en de controle ervan te vergemakkelijken.

Er is ook voorzien in de oprichting van een organiek fonds voor het toezicht op de vennootschappen voor het beheer van de rechten, evenals voor de commissies die zijn ingesteld door de artikelen 42, 55 en 59 AW, waaraan de bijdragen van de vennootschappen gestort moeten worden.

Wat de financiering betreft van de werking en de opdrachten van de Commissies opgericht door de artikelen 42, 55 en 59 van de wet via het organiek fonds, wil de regering, met het oog op een billijke verdeling, de helft van deze last indirect ook door de schuldenaars laten dragen. Hiertoe zullen de bedragen van de betrokken vergoedingen worden vastgesteld, rekening houdend met de helft van de last, vertegenwoordigd door de werking en de opdrachten van de Commissies opgericht door de voornoemde artikelen 42, 55 en 59.

3. Bespreking en advies van de Raad

De deskundigen wijzen erop dat het logischer zou zijn om het artikel betreffende de financiering van de controle te verplaatsen en in te voegen na bepalingen over de draagwijdte van de controleopdracht en de opzoekings-, vaststellings-, en sanctieprocedures van de inbreuken op de wet. Het is niet uitzonderlijk dat een wetgeving het principe huldigt, dat de gecontroleerden de controle financieren (cfr. Wet op het statuut en het toezicht op de kredietinstellingen, wet op het statuut en het toezicht op de verzekeringsondernemingen, enz.)

Bepaalde leden die de beheersvennootschappen vertegenwoordigen zijn tegen het beginsel van de financiering van de kosten voor het toezicht door de gecontroleerde personen. Het is in principe aan de belastingen om de opdrachten van de openbare dienst te financieren. Gezien het wettelijk statuut en de activiteiten van de Controledienst, kan deze dienst niet worden vergeleken met de Commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezen. Het wetsontwerp zal de beheersvennootschappen al voor extra kosten plaatsen (specifieke opdrachten van de commissarissen). Bovendien kan deze bijdrage de mededinging met de vennootschappen die in

andere lidstaten van de Europese Unie gevestigd zijn, die een dergelijke financieringswijze niet kennen, vervalsen. Ten slotte is het huidige systeem onrechtvaardig omdat het eventuele overschot jaarlijks in de Schatkist gestort wordt.

Dezelfde vertegenwoordigers wijzen erop, dat indien het principe van de financiering door de gecontroleerde personen, dat sinds 1999 bestaat, wordt gehandhaafd, dit systeem hoe dan ook moet worden verbeterd door de oprichting van een organiek fonds en door het publiceren van de betaalde bijdragen en de bestemming ervan in het activiteitenverslag van de Controledienst. Bovendien zou het Rekenhof toezicht moeten kunnen uitoefenen op het gebruik van de bijdragen die op het organiek fonds worden gestort. Het eventuele negatieve saldo na een boekjaar zou naar het volgende jaar moeten worden overgebracht.

Bovendien wijzen zij erop dat een maximum percentage van 0,5% voor de vaststelling van de bijdrage van de vennootschappen overdreven is omdat dit 5 tot 10% van de werkingskosten van een beheersvennootschap kan vertegenwoordigen waarvan het percentage zelf 5 tot 10% van de beheerde rechten bedraagt.

Dezelfde vertegenwoordigers formuleren de volgende opmerkingen :

De financiering van de werking en de opdrachten van de commissies ingesteld door of krachtens de artikelen 42, 55 en 59 van de AW zou niet ten laste van de beheersvennootschappen moeten worden gelegd.

Bovendien zou de definitie van de berekeningsgrondslag van de bijdrage van de beheersvennootschappen zich naar het voorbeeld van de wet van 20 mei 1997 moeten baseren op de geïnde rechten en niet op de gefactureerde rechten. Het kan gebeuren dat er een duidelijk verschil is tussen het gefactureerde bedrag en het geïnde bedrag, onder andere in geval van geschil over belangrijke bedragen dat jaren aansleept. Het criterium van het geïnde bedrag is rechtvaardiger want het vertegenwoordigt wat de beheersvennootschap werkelijk incasseert tijdens het refertejaar.

Bovendien zou naar het voorbeeld van de wet van 20 mei 1997 op de financiering van het toezicht, in de wet een plafond moeten worden voorzien voor het percentage dat de koning gemachtigd is vast te leggen.

Ten slotte leggen bepaalde vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen de nadruk op het feit dat het financieringssysteem een verschil zou moeten maken in het bijdragepercentage naar gelang het gaat om beheersvennootschappen belast door de wet met de inning van de rechten en met de verdeling ervan tussen andere beheersvennootschappen (AUVIBEL en REPROBEL) of om andere beheersvennootschappen.

Volgens deze vertegenwoordigers is de beheersactiviteit van de eerste catégorie beperkter dan de beheersactiviteit van de beheersvennootschappen van de tweede categorie.

Advies van de Raad

Uit de bespreking blijkt het volgende:

- 1) de grote meerderheid van de leden van de Raad gekant is tegen het principe van de financiering van de controle door de gecontroleerden;
- 2) de grote meerderheid van de leden vindt subsidiair dat, als het systeem voor de financiering gehandhaafd blijft, het verbeterd moet worden door een organiek fonds tot stand te brengen.

Art. 25 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 76ter. — § 1. De vennootschappen voor het beheer van rechten moeten alle gegevens betreffende de tarifiering, de inning en de verdeling van de rechten bewaren, hetzij op de maatschappelijke zetel van de Belgische vennootschappen, hetzij op de vaste vestiging in België van de buitenlandse vennootschappen, hetzij op enige andere plaats die de daartoe aangestelde ambtenaar vooraf heeft toegestaan.

In het geval van buitenlandse vennootschappen, betreft de verplichting bedoeld in het vorige lid de documenten met betrekking tot de tarifiering, de inning en de verdeling van de rechten ontstaan in België en van de rechten van de rechthebbenden gevestigd of verblijvend in België.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen kan de Koning de termijn bepalen gedurende welke voornoemde documenten verplicht dienen te worden bewaard.

§ 2. Om na te gaan of een activiteit beoogd wordt door deze wet en de besluiten op de toepassing waarvan hij belast is toezicht te houden, kan de aangestelde ambtenaar alle noodzakelijke inlichtingen vorderen van degene die de betrokken activiteit uitoefent.

De ondervraagde persoon maakt die inlichtingen over binnen de termijn en in de vorm die de aangestelde ambtenaar bepaalt.

Na de betrokken persoon daarvan vooraf in kennis te hebben gesteld, kan de aangestelde ambtenaar de documenten en inlichtingen in het bezit van deze persoon op stukken en ter plaatse controleren. Hij kan zich ook een kopie daarvan laten overhandigen.»

b) Toelichting

Artikel 25

Artikel 25 van het wetsontwerp strekt ertoe een nieuw artikel 76ter in de Auteurswet in te voegen

Paragraaf 1 van dit artikel bepaald onverminderd de bestaande verplichtingen op met name het boekhoudkundige vlak, de beheersvennootschappen gedurende de termijn die door de Koning wordt bepaald alle documenten betreffende de tarifiering, inning en verdeling van de rechten moeten bewaren Deze verplichting strekt ertoe de beschikbaarheid te verzekeren van de documenten waarmee alle tarifieringen, inningen en verdelingen van de rechten nagegaan kunnen worden.

Paragraaf 2 machtigt de aangestelde ambtenaren ertoe alle nodige inlichtingen te vorderen om na te gaan of een persoon een activiteit uitoefent die onder de voornoemde wet van 30 juni 1994 valt.

3. Bespreking en advies van de Raad

Naar aanleiding van de bespreking van dit artikel worden volgende opmerkingen gemaakt:

- de Raad meent dat voor redenen van terminologische coherentie, de termen « vaste vestiging in België » vervangen moeten worden door de termen « Belgisch bijkantoor » ;
- de deskundigen vragen zich af of § 2 van belang is omdat hij de prerogatieven vaststelt van de Controledienst om na te gaan of een persoon al dan niet een beheersactiviteit in de zin van het ontworpen artikel 65 verricht, zonder een vergunning te hebben gevraagd. Enerzijds wordt het vraagstuk van de prerogatieven van de Controledienst om de inbreuken op te sporen en vast te stellen, geregeld door het ontworpen artikel 77bis. Anderzijds is het de vraag of de formulering van artikel 77bis voldoende ruim is om de specifieke toestand van de uitoefening van een beheersactiviteit in de zin van het ontworpen artikel 65 door een niet gemachtigde persoon te dekken.

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

« Art. 76 ter

De vennootschappen voor het beheer van rechten [die hun zetel op het Belgische grondgebied hebben en de bijkantoren van de beheersvennootschappen die hun zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben] ⁽⁴³⁾ moeten alle gegevens betreffende de tarifiering, de inning en de verdeling van de rechten bewaren, hetzij op de maatschappelijke zetel van de Belgische vennootschappen, hetzij op het bijkantoor in België van de buitenlandse vennootschappen, hetzij op enige andere plaats die de Minister of de daartoe aangestelde ambtenaar vooraf heeft toegestaan.

In het geval van buitenlandse vennootschappen, betreft de verplichting bedoeld in het vorige lid de documenten met betrekking tot de tarifiering, de inning en de verdeling van de rechten ontstaan in België en van de rechten van de rechthebbenden gevestigd of verblijvend in België.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen kan de Koning na overleg met de beheersvennootschappen de termijn bepalen gedurende welke voornoemde documenten verplicht dienen te worden bewaard..»

⁴³ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bijkantoor, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario uit worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Art. 26 wetsontwerp

1. Huidige tekst

“Art. 77

De vertegenwoordiger kan de beperking van de werkingskosten van de vennootschap, alsmede de aanwijzing van een deskundige die aan de algemene vergadering verslag moet uitbrengen, op de agenda van een algemene vergadering van de vennootschap plaatsen.”

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 77. — § 1. Wanneer vastgesteld wordt dat:

1° een vennootschap voor het beheer van rechten de bepalingen van deze wet, of de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen niet naleeft, kunnen de aangestelde ambtenaren een waarschuwing richten aan de overtreder waarbij die tot beëindiging van deze handeling wordt aangemaand;

2° een persoon een activiteit van beheer van rechten uitoefent in de zin van artikel 65 zonder een erkenning te hebben bekomen in toepassing van artikel 67, kunnen de aangestelde ambtenaren een waarschuwing richten aan de overtreder waarbij die tot beëindiging van deze activiteit wordt aangemaand;

3° een persoon bedoeld in § 2 van artikel 76 ter de gevraagde inlichtingen en documenten niet doorgeeft, kunnen de aangestelde ambtenaren een waarschuwing richten aan de overtreder waarbij die tot het meedelen van de gewenste inlichtingen en het overleggen van de gewenste documenten wordt aangemaand.

§ 2. De waarschuwing wordt aan de overtreder ter kennis gebracht door middel van een aangetekende zending met ontvangstbericht of door de overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal waarin de feiten zijn vastgesteld.

De waarschuwing vermeldt:

1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wet sbepaling of wetsbepalingen;

2° de termijn waarbinnen de handeling of uitoefening van de activiteit bedoeld in § 1, 1° of 2° moet worden stopgezet of waarbinnen de gevraagde inlichtingen en documenten bedoeld in § 1, 3° moeten worden overgemaakt;

3° dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, ofwel de minister de vordering tot staking bedoeld in artikel 77quinquies kan instellen en/of de maatregelen bedoeld in artikel 77quater kan nemen, ofwel de ambtenaren bedoeld in artikel 77bis de procureur des Konings kunnen inlichten of de regeling in der minne bepaald in artikel 77ter kunnen toepassen.»

b) Toelichting

Artikel 26

Dit artikel voert een waarschuwingsprocedure in die, op enkele details na, de bepalingen van artikel 101 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument omvat.

Niettemin werd wat de betekening van de waarschuwing betreft rekening gehouden met de mogelijkheid om nieuwe technologische middelen te gebruiken. De waarschuwing kan dus ook langs beveiligde elektronische weg overgemaakt worden.

3. Bespreking en advies van de Raad

Naar aanleiding van het onderzoek van deze bepaling, is de Raad van mening dat:

- de waarschuwingsprocedure moet toepasselijk worden gemaakt op elke tekortkoming door een beheersvennootschap ten aanzien van de wet, van de uitvoeringsbesluiten ervan en van hun regels van inning, tarifiering en verdeling, alsook op de tekortkoming die erin bestaat om de beheersactiviteit in de zin van het ontworpen artikel 65 zonder vergunning uit te oefenen. De waarschuwingsprocedure zou in alle voornoemde gevallen van toepassing moeten zijn, ongeacht de vraag of de tekortkoming een strafrechtelijke overtreding is in de zin van het ontworpen artikel 78bis.

- er dient te worden voorzien dat de waarschuwing slechts aan de beheersvennootschap of aan de betrokken persoon kan worden gericht als deze gehoord werd;

- de terminologie van het artikel 77 zou neutraal en veel opener moeten zijn, in die zin dat enerzijds, de term « overtreder » vervangen zou moeten worden door de termen « de beheersvennootschap of de betrokken persoon » (nl. de persoon die een beheersactiviteit in de zin van het ontworpen artikel 65 uitoefent zonder vergunning) en, anderzijds, de termen « een waarschuwing waarbij de overtreder tot beëindiging van deze handeling wordt aangemaand » vervangen moeten worden door « een waarschuwing waarbij tot het verhelpen van de vastgestelde tekortkoming aangemaand wordt ».

- de maatregelen die kunnen worden genomen indien de vastgestelde tekortkoming niet verholpen wordt, zouden duidelijker geformuleerd moeten worden, met een onderscheid al naar gelang het gaat om elke inbreuk op de wet, de uitvoeringsbesluiten ervan, de statuten of innings- en verdelingsregels of om een inbreuk die een strafrechtelijke overtreding vormt, in de zin van artikel 78bis. In het eerste geval zijn alleen administratieve sancties en rechtsvorderingen mogelijk. In het tweede geval zijn de minnelijke schikking en stafboetes eveneens mogelijk.

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

« Art. 77

§1er. Wanneer na de vennootschap of de betrokken persoon te hebben gehoord, vastgesteld wordt dat de beheersvennootschap [die haar zetel op het Belgische grondgebied heeft of het bijkantoor

van de beheersvennootschap die haar zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft] ⁽⁴⁴⁾ de bepalingen van deze wet, van de uitvoeringsbesluiten ervan, van de statuten of tarifiering-, innings- en verdelingsregels schendt of dat een persoon zonder de met toepassing van artikel 67 vereiste vergunning een beheersactiviteit in de zin van artikel 65 uitoefent, hierna de persoon die een beheersactiviteit uitoefent zonder vergunning, kan de Controledienst een waarschuwing richten aan de beheersvennootschap of aan de persoon die een beheersactiviteit uitoefent zonder vergunning, waarbij tot het verhelpen van de vastgestelde tekortkoming aangemaand wordt.

§2. De waarschuwing wordt aan de beheersvennootschap of aan de persoon die een beheersactiviteit uitoefent zonder vergunning ter kennis gebracht door middel van een aangetekende zending met ontvangstbericht of door de overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal waarin de feiten zijn vastgesteld.

De waarschuwing vermeldt:

1° de ten laste gelegde feiten en de overtreden wet sbepaling of wetsbepalingen;

2° de termijn waarbinnen de vastgestelde tekortkomi ng verholpen moet worden;

3° dat indien de vastgestelde tekortkoming niet ver holpen werd:

a) de Minister één van de rechtstvorderingen bedoeld in artikel 77quinquies kan instellen en / of de administratieve sancties bedoeld in de artikelen 67 en 77quater kan treffen ;

b) dat in geval van inbreuk op het artikel 78bis, zonder afbreuk te doen aan de maatregelen bedoeld in a) de door de Minister aangestelde ambtenaren de procureur des Konings kunnen inlichten of de regeling in der minne bepaald in artikel 77ter kunnen toepassen. »

⁴⁴ Deze invoeging roept verscheidene vragen op. Heeft deze invoeging als doel voor te schrijven dat de verplichting moet worden uitgevoerd door het bureau, en niet door de vennootschap met zetel in een andere lidstaat, via haar wettelijke organen? Is het eveneens de bedoeling de draagwijdte van de verplichting te beperken tot de beheersactiviteit op Belgisch grondgebied? Wat moet hier a contrario worden afgeleid voor de artikelen van de wet of van het wetsontwerp die geen dergelijke precisering bevatten?

Art. 27 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 77bis. — § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie, kunnen de door de minister aangestelde ambtenaren de inbreuken bepaald in artikel 78bis van deze wet opsporen en vaststellen. De door deze ambtenaren opgemaakte processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel bewezen is. Een afschrift ervan wordt bij een aangetekende zending met ontvangstmelding binnen dertig dagen aan de overtreder toegezonden.

§ 2. In de uitoefening van hun ambt mogen de in § 1 bedoelde ambtenaren:

1° na voorafgaande verwittiging van ten minste vijf werkdagen, tijdens de gewone openings- of werkuren binnentreden in de kantoren, lokalen, werkplaatsen, gebouwen, belendende binnenplaatsen waar zij voor het vervullen van hun opdracht toegang moeten hebben;

2° alle dienstige vaststellingen doen, zich op eers te vordering zonder verplaatsing de documenten, stukken of boeken die zij voor hun opsporingen en vaststellingen nodig hebben, doen voorleggen en daarvan afschrift nemen;

3° tegen ontvangstbewijs, beslag leggen op de onder punt 2° opgesomde documenten, noodzakelijk voor het bewijs van een inbreuk of om de mededaders of medeplichtigen van de overtreders op te sporen;

4° indien zij redenen hebben te geloven in het bestaan van een inbreuk, de kantoren, lokalen, werkplaatsen, gebouwen, belendende binnenplaatsen waar zij voor het vervullen van hun opdracht toegang moeten hebben en de bewoonde gebouwen bezoeken met voorafgaande machtiging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg voor zover de bewoonde gebouwen lokalen omvatten die geheel of gedeeltelijk bestemd zijn voor het uitoefenen van de in artikel 65 bepaalde activiteit; de bezoeken in bewoonde lokalen moeten tussen acht en achttien uur en door minstens twee ambtenaren gezamenlijk geschieden.

§ 3. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 bedoelde ambtenaren de bijstand van de politie vorderen.

§ 4. Onverminderd hun ondergeschiktheid aan hun meerderen in het bestuur, oefenen de in § 1 bedoelde ambtenaren de hen op grond van § 2 verleende bevoegdheden uit onder het toezicht van de procureurgeneraal en van de federale procureur voor wat betreft de taken tot opsporing en vaststelling van overtredingen bedoeld in artikel 78bis.

§5. Wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 77, wordt het in § 1 bepaald proces-verbaal pas aan de procureur des Konings toegezonden als geen gevolg is gegeven aan de waarschuwing. Wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 77ter, wordt het proces-verbaal pas aan de procureur des Konings toegezonden wanneer de overtreder niet op het voorstel tot minnelijke schikking is ingegaan.»

b) Toelichting

Artikel 27

Dit artikel betreft de opsporing en vaststelling van de bij dit wetsontwerp verboden daden. De draagwijdte van deze bepaling is eenvoudig: het gaat om het instellen van een specifiek onderzoek- en controlesysteem, noodzakelijke voorwaarde voor het instellen van om het even welke procedure die gericht is op de stopzetting van een vermeende inbreuk op de wet. Zulke onderneming moet beantwoorden aan de vereisten inzake efficiëntie en snelheid met betrekking tot het beroep op rechterlijke instanties. Dergelijke vereisten zijn immers noodzakelijk voor de beteugeling van inbreuken, maar evenzeer voor de opsporing en vaststelling ervan.

Het artikel is grotendeels gebaseerd op artikel 113 van de WHPC.

Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie kent artikel 77bis, § 1 aan de speciaal daartoe aangewezen ambtenaren controlebevoegdheden toe. Deze ambtenaren zullen in zekere zin een zeer voorname rol spelen bij het handhaven van de wetgeving inzake het statuut en de controle van de beheersvennootschappen.

Artikel 77bis, § 2 verleent aan de ambtenaren bedoeld in § 1 bevoegdheden die in ruime mate gelijk zijn aan die welke beschreven zijn in artikel 113 § 2 van de WHPC.

In artikel 77bis, § 4 is gepreciseerd dat de door de minister die bevoegd is voor het auteursrecht aangestelde ambtenaren hun bevoegdheden uitoefenen onder toezicht van de procureur-generaal en van de federale procureur “onverminderd hun ondergeschiktheid aan hun meerderen in het bestuur”. Er wordt gepreciseerd dat dit toezicht enkel betrekking heeft op de taken van opsporing en vaststelling van de delicten beoogd in artikel 78bis. De taken van preventieve politie zijn uiteraard uitgesloten van dit toezicht. Toch moet duidelijk blijven dat de ambtenaren onderworpen blijven aan de controle van hun hiërarchische oversten binnen het bestuur voor al wat niets te maken heeft met hun gerechtelijke opdrachten.

Artikel 77bis, § 5 slaat op de artikelen 77 en 77ter. Wanneer bij toepassing van artikel 77 gebruik wordt gemaakt van de waarschuwingsprocedure, zullen de vastgestelde overtredingen slechts aan het parket worden meegedeeld indien de overtreder geen gevolg geeft aan de waarschuwing binnen de vastgelegde termijn. Wanneer bij toepassing van artikel 77ter een minnelijke schikking wordt voorgesteld, zal het proces-verbaal slechts aan de procureur des Konings worden toegezonden wanneer de overtreder de hem voorgestelde geldsom niet betaalt.

Deze afwijking van artikel 29, lid 1 van het Wetboek van Strafvordering is gewettigd aangezien moet vermeden worden dat de procureur des Konings overstelpt wordt met een massa processen-verbaal met betrekking tot dossiers waarvoor de strafvordering is vervallen, hetzij omdat de

overtreder gevolg heeft gegeven aan de waarschuwing, hetzij omdat hij de minnelijke schikking heeft aanvaard.

3. Bespreking en advies van de Raad

Naar aanleiding van het onderzoek van dit ontworpen artikel, is de Raad van mening dat:

- § 1 zou overgeplaatst moeten worden naar het ontworpen artikel 76 omdat hij de draagwijdte van de opdracht van de Controledienst vastlegt;
- de in artikel 77bis, § 2 opgesomde prerogatieven aan de ambtenaren van de Controledienst, aangesteld door de Minister, moeten worden toegekend niet alleen om de inbreuken op de wet die een overtreding in de zin van het ontworpen artikel 78 bis vormen op te sporen en vast te stellen maar ook om toe te zien op de toepassing van de wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan door de beheersvennootschappen alsook op de toepassing door de beheersvennootschappen van hun statuten en tarifierings-, innings- en verdelingsregels;
- in de memorie van toelichting moet worden verduidelijkt dat het beroepsgeheim bepaald in artikel 78 van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten niet tegenstelbaar is aan het controleorgaan
- De prerogatieven zouden gegroepeerd moeten worden opdat drie soorten maatregelen gedekt worden, nl. 1) zich de documenten die zij voor hun opsporingen en vaststellingen nodig hebben, doen voorleggen en daarvan afschrift nemen; 2) de beroepslokalen bezoeken en indien nodig beslag leggen op de documenten, noodzakelijk voor het bewijs van een inbreuk op de wet⁴⁵, en 3) de bewoonde gebouwen bezoeken die ruimtes omvatten die geheel of gedeeltelijk bestemd zijn voor het uitoefenen van de in het ontworpen artikel 65 bepaalde activiteit⁴⁶.
- § 5 zou aangepast moeten worden om te bepalen dat de toezending van een proces-verbaal aan de Procureur des Konings slechts mogelijk is als het proces-verbaal een misdrijf in de zin van het ontworpen artikel 78bis vastgesteld heeft.

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

« *Art. 77bis*

§1er. In de uitoefening van hun ambt bedoeld in artikel 76, §§ 1 en 2, mogen de ambtenaren van de Controledienst, aangesteld door de Minister:

⁴⁵ Wat de tweede soort maatregelen betreft, laat de huidige tekst de Controledienst slechts toe om bezoeken te doen na een voorafgaande verwittiging van ten minste vijf werkdagen. De FOD Economie meent dat het bezoek zonder voorafgaande verwittiging zou moeten kunnen gebeuren als de Controledienst redenen heeft te geloven in het bestaan van een inbreuk bedoeld in artikel 78bis.

⁴⁶ De FOD Economie meent dat de vergunning om een huiszoeking uit te voeren aan de onderzoeksrechter gevraagd zou moeten worden en niet aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg omdat men het bestaan van een eventueel strafrechtelijk misdrijf moet controleren.

1° zich op eerste vordering zonder verplaatsing de documenten, stukken of boeken die zij voor hun opsporingen en vaststellingen nodig hebben, doen voorleggen en daarvan afschrift nemen;

2° na voorafgaande verwittiging van ten minste vijf werkdagen, of zonder voorafgaande verwittiging indien zij redenen hebben te geloven in het bestaan van een inbreuk bedoeld in artikel 78bis, tijdens de gewone openings- of werkuren binnentreden in de kantoren, lokalen, werkplaatsen, gebouwen, belendende binnenplaatsen waartoe zij voor het vervullen van hun opdracht toegang moeten hebben en er alle dienstige vaststellingen doen en indien nodig tegen ontvangstbewijs, beslag leggen op de onder punt 1° opgesomde documenten, noodzakelijk voor het bewijs van een inbreuk op artikel 76, §§ 1 en 2, of om de mededaders of medeplichtigen van de overtreders van een dergelijke inbreuk op te sporen;

3° zonder voorafgaande verwittiging, indien zij redenen hebben te geloven in het bestaan van een inbreuk bedoeld in artikel 78bis, de bewoonde gebouwen bezoeken met de voorafgaande toestemming van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg verkregen in het kader van een eenzijdige procedure op verzoek, voor zover de bewoonde gebouwen lokalen omvatten die geheel of gedeeltelijk bestemd zijn voor het uitoefenen van de in artikel 65 van deze wet bepaalde activiteit; de bezoeken in de bewoonde lokalen moeten tussen acht en achttien uur en door minstens twee ambtenaren gezamenlijk geschieden.

Om na te gaan of een persoon zonder de vergunning voorzien in artikel (?) een beheersactiviteit bedoeld in artikel 65 uitoefent, beschikken de door de Minister aangestelde ambtenaren van de Controledienst in dezelfde omstandigheden over de bevoegdheden die hen door het eerste lid worden toegewezen.

§2. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 bedoelde ambtenaren bijstand van de politie vorderen.

§3. Onverminderd hun ondergeschiktheid aan hun meerderen in het bestuur, oefenen de in § 1 bedoelde ambtenaren de hen op grond van § 1 en § 2 verleende bevoegdheden uit onder het toezicht van de procureur-generaal en van de federale procureur voor wat betreft de taken tot opsporing en vaststelling van overtredingen bedoeld in artikel 78bis.

§4. Wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 77, wordt het proces-verbaal tot vaststelling van een overtreding bedoeld in artikel 78bis pas aan de procureur des Konings toegezonden als geen gevolg is gegeven aan de waarschuwing. Wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 77ter, wordt het proces-verbaal pas aan de procureur des Konings toegezonden wanneer de overtreder niet op het voorstel tot minnelijke schikking is ingegaan."

Art. 28 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 77ter. — De hiertoe aangestelde ambtenaar kan, op inzage van de processen-verbaal die een inbreuk op de in artikel 78bis, §§ 1 en 2 genoemde voorschriften vaststellen, aan de overtreders de betaling van een som voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.

De Koning stelt de tarieven alsook de wijze van betaling en inning vast.

Het in het eerste lid bedoelde bedrag mag niet meer belopen dan het maximum van de bij artikel 78bis van deze wet bepaalde geldboeten, verhoogd met de opcentiemen.

De binnen de aangegeven termijn uitgevoerde betaling doet de strafvordering vervallen, behalve indien tevoren een klacht gericht werd aan de procureur des Konings, de onderzoeksrechter verzocht werd een onderzoek in te stellen of indien het feit bij de rechtbank aanhangig gemaakt werd. In deze gevallen worden de bedragen aan de overtreder teruggestort.»

b) Toelichting

Artikel 28

Artikel 28 wil een nieuw artikel 77ter in de Auteurswet invoegen.

Artikel 77 maakt het de krachtens artikel 77bis gemachtigde ambtenaren mogelijk de strafvordering te doen vervallen door middel van een minnelijke schikking. Artikel 77ter is gebaseerd op artikel 116 van de WHPC.

Ten einde een effectieve eenheid in de rechtspraak te verzekeren, worden de minnelijke schikkingen vastgesteld door ambtenaren die hiervoor speciaal zijn aangesteld, met uitzondering van de ambtenaren die zelf verbaliseren.

Het beteugelen van de verboden handelingen kan evenwel alleen overwogen worden indien er rekening wordt gehouden met de rechten van de verdediging.

In dit opzicht zijn alle waarborgen verzekerd, daar de overtreders in alle vrijheid en zonder de minste dwang kunnen beslissen om het administratieve voorstel tot betaling van de minnelijke som al dan niet te weigeren. In dit geval herneemt de klassieke strafprocedure haar rechten.

De bedoeling van het systeem dat in dit ontwerp en in de meeste nieuwe economische wetgevingen wordt beoogd, is om de parketten te ontlasten. Hieraan dient te worden toegevoegd dat het systeem werkt tot iedereen zijn tevredenheid en in het bijzonder tot die van het Openbaar Ministerie, dat enkel nog belast wordt met de belangrijke en moeilijke dossiers.

3. Bespreking en advies van de Raad

Dit artikel vraagt geen bijzondere commentaar. Er dient te worden verduidelijkt dat in het eerste lid verwezen wordt naar de speciaal hiertoe aangestelde ambtenaar omdat de toekenning van de bevoegdheid om een minnelijke schikking voor te stellen die de strafvordering doet vervallen het voorwerp van een bijzondere aanstelling moet uitmaken.

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

« *Art. 77 ter*

De hiertoe door de Minister aangestelde ambtenaar kan, op inzage van de processen-verbaal die een inbreuk op de in artikel 78bis, §§ 1 en 2 genoemde voorschriften vaststellen, aan de overtreders de betaling van een som voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.

De Koning stelt de tarieven alsook de wijze van betaling en inning vast.

Het in het eerste lid bedoelde bedrag mag niet meer bedragen dan het maximum van de bij artikel 78bis van deze wet bepaalde geldboete, verhoogd met de opcentiemen.

De binnen de aangegeven termijn uitgevoerde betaling doet de strafvordering vervallen, behalve indien tevoren een klacht gericht werd aan de procureur des Konings, de onderzoeksrechter verzocht werd een onderzoek in te stellen of indien het feit bij de rechtbank aanhangig gemaakt werd. In deze gevallen worden de bedragen teruggestort aan de overtreder.»

Art. 29 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 77quater. — § 1. Onverminderd de andere maatregelen bepaald door de wet en indien op het einde van de vastgestelde termijn, in toepassing van artikel 77, aan de toestand niet werd verholpen, kan de minister voor zover de beheersvennootschap of de betrokken persoon zijn middelen heeft kunnen laten gelden:

1° bekendmaken dat niettegenstaande de termijn bepaald in toepassing van artikel 77, de beheersvennootschap of de betrokken persoon zich niet gedragen heeft in overeenstemming met de bepalingen van de huidige wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen, alsmede van haar statuten;

2° de rechtstreekse of onrechtstreekse uitoefening van de activiteit van de beheersvennootschap of van de betrokken persoon geheel of gedeeltelijk schorsen of deze activiteit verbieden.

De leden van de bestuurs- en beheersorganen en de personen belast met het beheer die handelingen stellen of beslissingen nemen in strijd met de schorsing of met het verbod, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor het nadeel dat daaruit voor derden voortvloeit.

De beslissing tot schorsing of tot verbod wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De daarmee strijdige handelingen en beslissingen zijn nietig.

§ 2. De beslissingen van de minister bedoeld in § 1 hebben ten aanzien van de beheersvennootschap gevolgen te rekenen vanaf hun betekening aan bedoelde vennootschap bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs, en ten aanzien van derden, te rekenen vanaf hun bekendmaking overeenkomstig het bepaalde in § 1.»

b) Toelichting

Artikel 29

Artikel 29 van het wetsontwerp strekt ertoe een nieuw artikel 77quater in de Auteurswet in te voegen.

In artikel 77quater worden de administratieve sancties opgesomd die de minister kan treffen onverminderd de andere maatregelen bepaald in de wet.

Het betreft sancties die getroffen kunnen worden tegen een beheersvennootschap die haar wettelijke verplichtingen niet naleeft, of tegen een persoon die zonder erkenning een activiteit voor het beheer van rechten uitoefent in de zin van artikel 65.

In eerste instantie is het aan de aangestelde ambtenaren om enerzijds de tekortkoming vast te stellen en anderzijds de termijn te bepalen binnen dewelke de toestand moet verholpen zijn.

Indien op het einde van de termijn die door de hiertoe aangestelde ambtenaren werd vastgesteld de tekortkoming niet werd verholpen, kan de minister sancties treffen, daar de beheersvennootschap of de betrokken persoon zijn middelen heeft kunnen laten gelden.

De volgende sancties kunnen worden getroffen:

- er kan bekendgemaakt worden dat de beheersvennootschap of de betrokken persoon zich niet heeft gedragen naar de wettelijke verplichtingen;
- de directe of indirecte uitoefening van de hele of gedeeltelijke activiteit van de beheersvennootschap of van de betrokken persoon kan worden opgeschort voor de duur die hij bepaalt of deze uitoefening kan helemaal worden verboden.

Het verbieden van de uitoefening van een beheersactiviteit onderscheidt zich van het intrekken van de erkenning in die zin dat het verbod een persoon betreft die een beheersactiviteit uitoefent zonder over de vereiste erkenning te beschikken.

Overeenkomstig advies nr. 33.930/2 van de Raad van State wordt bepaald dat handelingen en beslissingen die in strijd zijn met de schorsing of het verbod nietig zijn. Het gaat om een volstrekte nietigheid.

3. Bespreking en advies van de Raad

Naar aanleiding van het onderzoek van dit artikel, worden volgende opmerkingen gemaakt:

- 1) De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen zijn van mening dat de Minister niet de mogelijkheid zou mogen hebben om de bevoegdheid om administratieve sancties te treffen te delegeren.
- 2) De maatregel om de in het ontworpen artikel 77 quater, §1, 2° beheersactiviteit op te schorten of te verbieden zou slechts de hypothese mogen betreffen waarin een persoon een beheersactiviteit in de zin van het ontworpen artikel 65 uitoefent zonder over de vereiste vergunning te beschikken. Wat betreft de gemachtigde beheersvennootschappen, wordt de regeling van de intrekking geregeld door de ontworpen artikelen 67 en 67bis.
- 3) In de memorie van toelichting zou moeten worden gepreciseerd dat het ministerieel besluit tot schorsing of verbod de activiteit moet bepalen die geviseerd wordt door deze maatregel, en dat deze onder meer een verdelingsactiviteit kan omvatten.

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt opgesteld zou moeten worden:

« Art. 77 quater

§1er. Onverminderd de andere maatregelen bepaald door de wet en indien op het einde van de vastgestelde termijn, in toepassing van artikel 77, de vastgestelde tekortkoming niet werd verholpen, kan de minister voor zover de beheersvennootschap of de persoon die een beheersactiviteit uitoefent zonder vergunning zijn middelen heeft kunnen laten gelden:

1° bekendmaken dat niettegenstaande de termijn bepaald in toepassing van artikel 77, de beheersvennootschap of de persoon die een beheersactiviteit uitoefent zonder vergunning zich niet gedragen heeft in overeenstemming met de bepalingen van de huidige wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten, van haar statuten, of van haar tariferings-, innings- en verdelingsregels ;

2° de rechtstreekse of onrechtstreekse uitoefening van de in artikel 65 bedoelde beheersactiviteit zonder vergunning geheel of gedeeltelijk schorsen of deze activiteit verbieden.

De persoon die een beheersactiviteit uitoefent zonder vergunning die handelingen stelt of beslissingen neemt in strijd met de schorsing of met het verbod, is aansprakelijk voor het nadeel dat daaruit voor derden voortvloeit.

De beslissing tot schorsing of tot verbod wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De daarmee strijdige handelingen en beslissingen zijn nietig.

§ 2. De beslissingen van de minister bedoeld in § 1 hebben ten aanzien van de beheersvennootschap of van de betrokken persoon gevolgen te rekenen vanaf hun betekening aan bedoelde vennootschap bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs, en ten aanzien van derden, te rekenen vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad overeenkomstig het bepaalde in § 1.»

Art. 30 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 77quinquies. — § 1. Als op het einde van de termijn bepaald in artikel 77 aan de situatie niet is verholpen kan de minister, onverminderd de andere maatregelen bepaald in de wet, aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg vragen om:

1° het bestaan vast te stellen en de staking te bevelen van de inbreuk op de bepalingen van deze wet, van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan;

2° indien de niet-overeenstemming van de beheersvennootschap met de wettelijke verplichtingen de belangen van de rechthebbenden ernstig dreigt te benadelen, de bestuur- en beheerorganen van de vennootschap vervangen door één of verschillende tijdelijke bestuurders of beheerders, die alleen of in collegiaal verband, al naargelang het geval, beschikken over de bevoegdheden van de personen die zij vervangen.

De voorzitter van de rechtbank bepaalt de duur van de opdracht van de tijdelijke bestuurders of beheerders.

§ 2. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg is bevoegd om, op verzoek van elke persoon, die van een persoonlijk en wettig belang doet blijken, de staking te bevelen van elke inbreuk door een beheersvennootschap op de bepalingen van deze wet, de uitvoeringsbesluiten ervan, hun statuten of hun regels van tarifiering, inning of verdeling.

§ 3. De vorderingen tot staking bepaald in §§1 en 2 worden ingesteld en behandeld zoals in kortgeding.

Ze mogen worden ingesteld bij verzoekschrift op tegenspraak, overeenkomstig de artikelen 1034ter tot 1034sexies van het Gerechtelijk Wetboek.

Er wordt uitspraak gedaan over de vordering, niettegenstaande vervolging voor dezelfde feiten voor een strafrechtelijk rechtscollege.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan bevelen dat het vonnis of de samenvatting ervan wordt aangeplakt gedurende de termijn die hij bepaalt, en zowel binnen als buiten de inrichtingen van de overtreder en op diens kosten, evenals de bekendmaking van het vonnis of van de samenvatting ervan, op kosten van de overtreder, in dagbladen of op een andere wijze.

Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgtocht.

Elke uitspraak wordt, binnen acht dagen en door toedoen van de griffier van het bevoegde rechtscollege, aan de minister meegedeeld, tenzij het vonnis gewezen is op zijn verzoek. Bovendien is de griffier verplicht de minister onverwijld in te lichten over het beroep tegen een uitspraak die krachtens dit artikel gewezen is.»

b) Toelichting

Artikel 30

De bedoeling van artikel 30 is de invoeging van een nieuw artikel 77quinquies in de voornoemde wet van 30 juni 1994.

In paragraaf 1 van dat artikel worden bepaalde rechtsvorderingen opgesomd die de minister kan instellen als de vastgestelde tekortkoming niet werd verholpen in toepassing van artikel 77.

Aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg moet worden gevraagd dat hij ofwel het bestaan van de inbreuk op de bepalingen van de wet vaststelt en de staking ervan beveelt ofwel dat hij de bestuur- en beheersorganen van de vennootschap vervangt door één of meer tijdelijke bestuurders of beheerders.

In overeenstemming met de suggestie van de Raad van State, wordt in artikel 77quinquies, § 2 ook in de mogelijkheid van toegang tot de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg voorzien voor elke persoon die er een persoonlijk en legitiem belang bij heeft.

3. Bespreking en advies van de Raad

Na onderzoek van dit ontwerpartikel, worden volgende opmerkingen gemaakt:

- Sommige leden van de Raad wijzen erop dat de vordering tot staking bedoeld in §1 niet alleen betrekking zou moeten hebben op de inbreuken op de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan maar ook op de inbreuken op de statuten van de beheersvennootschappen en op hun regels van tarifiering, inning en verdeling.
- De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen die lid van de Raad zijn, wijzen erop dat het niet nodig is om een specifieke vordering tot staking in te stellen tegen de beheersvennootschappen ten voordele van elke belanghebbende omdat er al doeltreffende actiemiddelen bestaan. Het gaat met name om de vordering in kort geding en de vordering tot staking voorzien door artikel 95 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument⁴⁷.
- Bovendien is de vraag of de verwijzing naar de rechtbank van eerste aanleg niet vervangen zou moeten worden door deze van de bevoegde rechtbank om rekening te houden met de wet van 10 mei 2007 betreffende de aspecten van gerechtelijk recht van de bescherming van intellectuele eigendomsrechten die de bevoegdheidsregels inzake auteursrecht wijzigt. De verwijzing naar de bevoegde rechtbank zou verwijzen naar de regels van het gemeen recht van

⁴⁷ Zie met name de beschikking van 6 maart 2001 van de voorzitter van de rechtbank van koophandel van Brussel, Auteurs et Media, 2001, blz. 388. In deze beschikking heeft de rechter geoordeeld dat de C.V.B.A.SABAM een verkoper is in de zin van artikel 1, 6°, WHPC omdat haar activiteit, die fiduciaire kenmerken vertoont en hoofdzakelijk bestaat in het vermogensrechtelijk beheer van burgerlijke rechten in naam en voor rekening van opdrachtgevers, neerkomt op zaakwaarneming in de zin van artikel 2 van het Wetboek van Koophandel en dus op een handelsdaad..

bevoegdheidstoekenning aan de Hoven en Rechtbanken (zie artikelen 568 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek).

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

« Art. 77quinquies

§1 Als op het einde van de termijn bepaald in artikel 77 de vastgestelde inbreuk niet is verholpen kan de minister, onverminderd de andere maatregelen bepaald in de wet, aan de voorzitter van de bevoegde rechtbank vragen om:

1° het bestaan vast te stellen en de staking te bevelen van de inbreuk op de bepalingen van deze wet, van de toepassingsbesluiten alsook van de statuten van de beheersvenootschap en haar regels van tarifiering, inning en verdeling;

2° indien de niet-overeenstemming van de beheersvenootschap met de wettelijke verplichtingen de belangen van de rechthebbenden ernstig dreigt te benadelen, de bestuur- en beheerorganen van de vennootschap vervangen door één of verschillende tijdelijke bestuurders of beheerders, die alleen of in collegiaal verband, al naargelang het geval, beschikken over de bevoegdheden van de personen die zij vervangen. De voorzitter van de rechtbank bepaalt de duur van de opdracht van de tijdelijke bestuurders ou beheerders.

§ 2. De vordering tot staking bepaald in §1 wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding.

Ze mag worden ingesteld bij verzoekschrift op tegenspraak, overeenkomstig de artikelen 1034ter tot 1034sexies van het Gerechtelijk Wetboek.

Er wordt uitspraak gedaan over de vordering, niettegenstaande vervolging voor dezelfde feiten voor een strafrechtelijk rechtscollege.

De voorzitter van de bevoegde rechtbank kan bevelen dat het vonnis of de samenvatting ervan wordt aangeplakt gedurende de termijn die hij bepaalt, en zowel binnen als buiten de inrichtingen van de verweerder en op diens kosten, evenals de bekendmaking van het vonnis of van de samenvatting ervan, op kosten van de verweerder, in dagbladen of op een andere wijze.

Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgtocht.

Elke uitspraak wordt, binnen acht dagen en door toedoen van de griffier van het bevoegde rechtscollege, aan de minister meegedeeld, tenzij het vonnis gewezen is op zijn verzoek. Bovendien is de griffier verplicht de minister onverwijld in te lichten over het beroep tegen een uitspraak die krachtens dit artikel gewezen is. »

Art. 31 wetsontwerp

1. Huidige tekst

2. Voorgestelde tekst

a) Tekst

«Art. 78bis. — § 1 . Met een geldboete van 250 tot 50.000 euro worden gestraft, zij die de voorschriften overtreden van de artikelen 65bis tot 65quater, 66, 66bis tot 66septies, 67, §§ 1 en 5, 68, 68ter, 69, 70, 75, 75bis en 76ter of de uitvoeringsmaatregelen van de artikelen 65bis, 65ter, 66ter, 66quater, 66septies, 67, §§ 2 en 3, 75bis en 76ter, § 1.

§ 2. Met een geldboete van 1.000 tot 20.000 euro worden gestraft:

1° zij die de beschikkingen niet naleven van een vonnis of arrest gewezen op grond van artikel 77quinquies naar aanleiding van een vordering tot staking;

2° zij die met opzet de personen vermeld in artikel 77bis hinderen of beletten bij de uitvoering van hun opdracht om overtredingen of niet-naleving van de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen.

§ 3. Met een geldboete van 250 tot 20.000 euro worden gestraft zij die in de hoedanigheid van commissaris of van onafhankelijke deskundige rekeningen, jaarrekeningen, balansen en resultaatsrekeningen of geconsolideerde rekeningen, periodieke staten, verrichtingen of inlichtingen hebben geattesteerd, goedgekeurd of bevestigd terwijl niet is voldaan aan de bepalingen van hoofdstuk VII of van de uitvoeringsbesluiten, en hij daarvan kennis heeft of niet heeft gedaan wat hij had moeten doen om zich te vergewissen of aan die bepalingen is voldaan.

§ 4. Met een geldboete van 250 tot 50.000 euro worden gestraft zij die de bijdragen verschuldigd aan het organiek fonds voor de controle van de vennootschappen voor het beheer van rechten niet, niet volledig of niet tijdig betalen.

§ 5. Wanneer de feiten voorgelegd aan de rechtbank het voorwerp zijn van een vordering tot staking, kan er niet over de strafvordering beslist worden dan nadat een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen over de vordering tot staking.

§ 6. De vennootschappen en verenigingen met rechtspersoonlijkheid zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de veroordelingen tot schadevergoeding, geldboeten, kosten, verbeurdverklaringen, teruggave en geldelijke sancties van welke aard ook, die wegens inbreuk op de bepalingen van deze wet tegen hun organen of aangestelde zijn uitgesproken.

Dit geldt eveneens voor de leden van alle handelsverenigingen die geen rechtspersoonlijkheid bezitten, wanneer de inbreuk door een vennoot, zaakvoerder of aangestelde is gepleegd ter gelegenheid van een tot de werkzaamheid van de vereniging behorende verrichting.

Evenwel is de burgerrechtelijk aansprakelijke vennoot persoonlijk niet verder gehouden dan tot de sommen of waarden die de verrichting hem opgebracht heeft.

Deze vennootschappen, verenigingen en leden kunnen rechtstreeks voor de strafrechter gedagvaard worden door het openbaar ministerie of door de burgerlijke partij.

§ 7. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken bedoeld in dit artikel.

Onverminderd de toepassing van de gewone regelen inzake herhaling, worden de in § 1 genoemde straffen verdubbeld wanneer de inbreuk zich voordoet binnen vijf jaar na een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk.

In afwijking van artikel 43 van het Strafwetboek, oordeelt de rechtbank, zo deze een veroordeling uitspreekt naar aanleiding van een van de inbreuken bedoeld in dit artikel, of de bijzondere verbeurdverklaring bevolen moet worden. Deze bepaling is niet van toepassing in het geval van herhaling als bedoeld in het tweede lid van deze paragraaf.

Na het verstrijken van een termijn van tien dagen na de uitspraak, brengt de griffier van de rechtbank of van het hof de minister elk vonnis of arrest betreffende een inbreuk bedoeld in dit artikel ter kennis bij een gewone brief.

De griffier licht de minister eveneens onverwijld in over elke voorziening tegen een dergelijke uitspraak.

§ 8. De rechtbank kan de aanplakking van het vonnis of van de door haar opgestelde samenvatting ervan bevelen gedurende de door haar bepaalde termijn zowel buiten als binnen de inrichting van de overtreder, evenals de bekendmaking van het vonnis of van de samenvatting ervan door middel van dagbladen of op enige andere wijze, en dit alles op kosten van de overtreder; zij kan bovendien de verbeurdverklaring bevelen van onrechtmatige opbrengsten die met behulp van de inbreuk werden gemaakt.».

b) Toelichting

Artikel 31

Dit artikel voegt een nieuw artikel 78bis in, waarin een aantal geldboetes worden voorzien bij niet naleving van de wet.

Het gaat meer bepaald om

geldboete in geval van niet-naleving van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Auteurswet;

een geldboete bij niet naleving van een vonnis of arrest gewezen naar aanleiding van een vordering tot staking als beoogd in artikel 77quinquies;

een geldboete voor de commissaris of onafhankelijke deskundige bij goedkeuring van rekeningen wanneer de bepalingen van hoofdstuk VII van de Auteurswet of van de uitvoeringsbesluiten ervan niet werden nageleefd;

een geldboete bij het niet storten van de bijdrage in het organiek fonds

3. Bespreking en advies van de Raad

Na het onderzoek van het ontworpen 78bis, worden volgende opmerkingen gemaakt:

- De Raad merkt op dat met de strafbaarstelling van de inbreuken op bijna alle bepalingen van hoofdstuk VII van de AW, ongeacht de ernst ervan het ontwerp te repressief is. Alleen de allerernstigste inbreuken zouden het voorwerp van strafboetes moeten uitmaken;
- De vertegenwoordigers van de beheersvennootschappen wijzen er ook op dat het overdreven lijkt om een strafrechtelijke sanctie op te leggen aan personen die zich niet houden aan een gerechtelijke beslissing genomen krachtens artikel 77quinquies naar aanleiding van een vordering tot staking omdat minder repressieve middelen het mogelijk maken om hetzelfde resultaat te bereiken, onder andere dwangsommen uitgesproken door de rechter. Ze stellen ook de vraag, of het enerzijds gerechtvaardigd is, rekening houdend met het voorwerp van de inbreuken bepaald in het ontworpen artikel 78bis, in een bijzondere verbeurdverklaring te voorzien in §7, derde lid, en in §8 in een verbeurdverklaring van onrechtmatige opbrengsten die met behulp van de inbreuk werden gemaakt, en anderzijds of beide vormen van verbeurdverklaring zouden kunnen worden gecumuleerd;
- De deskundigen wijzen erop dat de definitie van de overtreding in §3 van artikel 76 te ruim is in die zin dat ze de goedkeuring of de bevestiging van de rekeningen enz. beoogt. zonder de normale handelingen te hebben gesteld om zich ervan te vergewissen of de bepalingen van hoofdstuk VII van de uitvoeringsbesluiten ervan in acht werden genomen. Ze wijzen er bovendien op dat de vorderingen tot staking, wegens dezelfde feiten die de strafvordering schorsen krachtens de ontworpen §5, moeten worden verduidelijkt in de memorie van toelichting, en dat het vorderingen tot staking moet betreffen, bepaald in het ontworpen artikel 77quinquies, in het artikel 87 AW en het artikel 95 van de wet betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument. Ten slotte wijzen ze erop dat de ontworpen §6 moet worden geherformuleerd op basis van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen;
- De Raad merkt op dat het strafbaar stellen van het niet betalen van de bijdragen aan het organiek fonds of van het gedeeltelijk of laattijdig betalen zou moeten worden opgeheven, omdat het ontworpen artikel betreffende de financiering van de controle in zijn laatste paragraaf bepaalt dat *“onverminderd de andere sancties bepaald door hoofdstuk VII, de Minister van Financiën op verzoek van de Minister bevoegd voor het auteursrecht, de Federale Overheidsdienst Financiën kan belasten met de invordering van de onbetaald gebleven bijdragen”*

Advies van de Raad

Rekening houdende met wat voorafgaat, meent de Raad dat de tekst van dit artikel als volgt zou moeten worden opgesteld:

« Art. 78bis

Met een geldboete van 250 tot 50.000 euro worden gestraft, zij die de voorschriften overtreden van de artikelen 65bis tot 65quater, 66, 66bis tot 66septies, 67, §§ 1 en 5, 68, 68ter, 69, 70, 75, 75bis en 76ter of de uitvoeringsmaatregelen van de artikelen 65bis, 65ter, 66ter, 66quater, 66septies, 67, §§ 2 en 3, 75bis en 76ter, § 1⁴⁸).

§2. Met een geldboete van 1.000 tot 20.000 euro worden gestraft, zij die met opzet de personen vermeld in artikel 77bis hinderen of beletten bij de uitvoering van hun opdracht om overtredingen of niet-naleving van de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen.

§3. Met een geldboete van 250 tot 20.000 euro worden gestraft zij die in de hoedanigheid van commissaris of van onafhankelijke deskundige rekeningen, jaarrekeningen, balansen en resultaatsrekeningen of geconsolideerde rekeningen, periodieke staten, verrichtingen of inlichtingen hebben geattesteerd, goedgekeurd of bevestigd terwijl niet is voldaan aan de bepalingen van hoofdstuk VII of van de uitvoeringsbesluiten, en hij daarvan kennis heeft.

§4. Met een geldboete van 250 tot 20.000 euro worden gestraft zij die de bijdragen verschuldigd aan het organiek fonds voor de controle van de vennootschappen voor het beheer van rechten niet, niet volledig of niet tijdig betalen.

§5. Wanneer de feiten voorgelegd aan de rechtbank het voorwerp zijn van een vordering tot staking, kan maar over de strafvordering beslist worden nadat een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen over de vordering tot staking.

§6. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken bedoeld in dit artikel.

Onverminderd de toepassing van de gewone regelen inzake herhaling, worden de in § 1 genoemde straffen verdubbeld wanneer de inbreuk zich voordoet binnen vijf jaar na een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk.

[In afwijking van artikel 43 van het Strafwetboek, oordeelt de rechtbank, zo deze een veroordeling uitspreekt naar aanleiding van een van de inbreuken bedoeld in dit artikel, of de bijzondere verbeurdverklaring bevolen moet worden. Deze bepaling is niet van toepassing in het geval van herhaling als bedoeld in het tweede lid van deze paragraaf.]

Na het verstrijken van een termijn van tien dagen na de uitspraak, brengt de griffier van de rechtbank of van het hof de minister elk vonnis of arrest betreffende een inbreuk bedoeld in dit artikel ter kennis bij een gewone brief.

⁴⁸ De lijst van de ontworpen artikelen dient opnieuw te worden onderzocht om de ernstigste inbreuken te viseren. Het zou onder meer kunnen gaan om de bepalingen inzake de verplichting om een bijkantoor op te richten in België (art. 65bis/1, §1 tweede lid), de verplichting om vermogens en rekeningen te scheiden, alsook het verbod van speculatieve beleggingen (art. 65bis/1, §3), inzake de boekhoudregels en niet-boekhoudkundige financiële informatie (art. 65ter en 66quater, eerste lid), het beroepsverbod (art. 66 quater, eerste lid), de bestemmingen voor sociale, culturele of educatieve doeleinden (art. septies), de vergunningsplicht voor het uitoefenen van een beheersactiviteit in België (art. 67, eerste lid).

De griffier licht de minister eveneens onverwijld in over elke voorziening tegen een dergelijke uitspraak.

§ 7. De rechtbank kan de aanplakking van het vonnis of van de door haar opgestelde samenvatting ervan bevelen gedurende de door haar bepaalde termijn zowel buiten als binnen de inrichting van de overtreder, evenals de bekendmaking van het vonnis of van de samenvatting ervan door middel van dagbladen of op enige andere wijze, en dit alles op kosten van de overtreder; [zij kan bovendien de verbeurdverklaring bevelen van onrechtmatige winsten die met behulp van de inbreuk werden gemaakt.]».

